

ພົດກິນທຸກນາພ ໂດຍ NED

ຕໍ່ຮ່າງຂອງດອນ

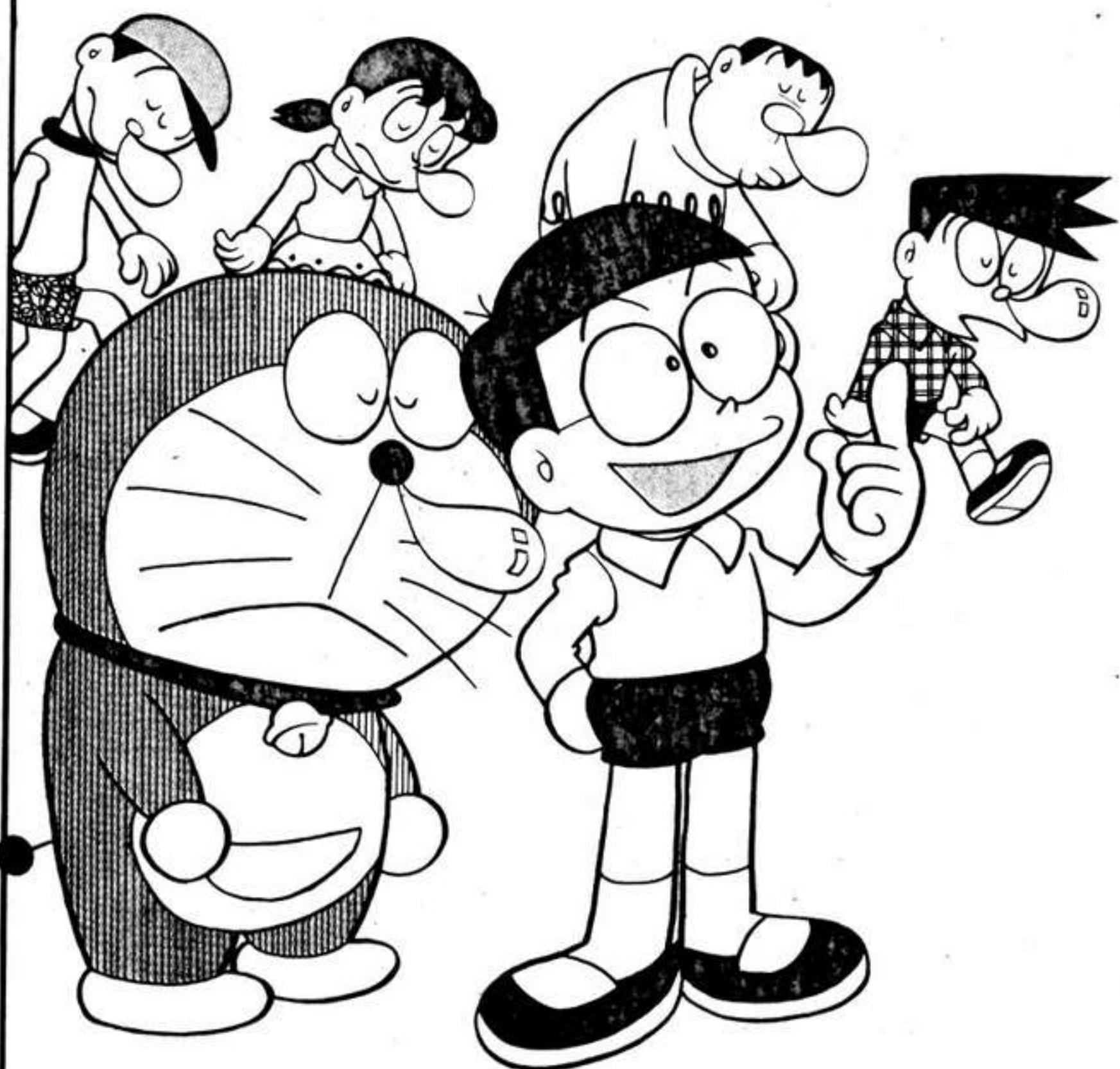
ຈົບບັນທຶກ 6

ອ. ພົງໄກະ · F · ພົງໄກະ

ISBN 974-89527-5-4 ຖຸດສໍາຫັນບັກະລຸມ

กบัตรีย์แห่งโลกความคืบ!

พอกลับจาร.ร.
เห็นอย่างก็ต้อง
นอนพักใช่มั้ย

หลังจากเล่นกับ
เพื่อนๆแล้วก็
เห็นอยาก ก็ต้อง
นอนพักอีก

พอกินข้าวเย็น
เสร็จก็ต้อง
ดู T.V.

พอเลิกดู T.V.
ก็ได้เวลานอน
พอดีเลย

ยังงี้ ฉันถึงไม่มีเวลา
อ่านหนังสือໄ่ล่ะ

เหตุผล
ของนาย
มันหะแม่ง
นา

พิง
ก่อน
สิ
ฉันเลย
คิดว่า

เวลาอนของฉันมัน
มากเกินไป ใน 24 ชม.
ก็เป็นเวลาอนตั้งครึ่ง
นึงแล้ว

ตอนที่นอนอยู่
ก็เหมือนกับว่า
เราตายไป

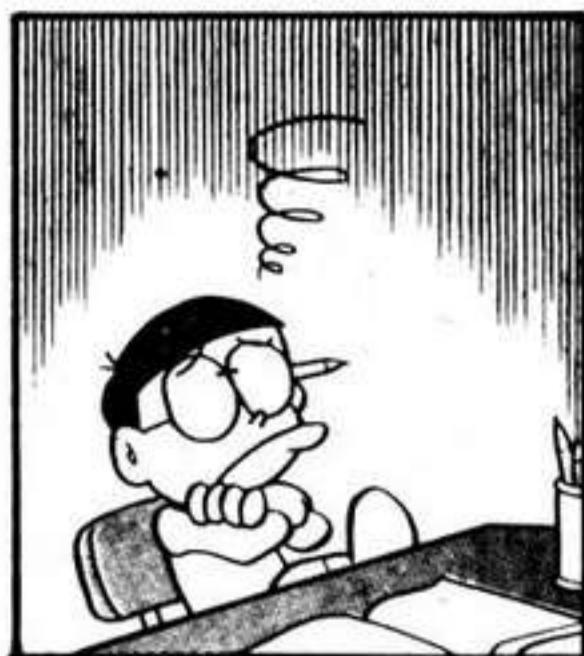
ดังนั้น ถ้านั่นตื่น
อยู่ตลอดเวลา

ก็เท่ากับฉันมีชีวิต
เป็น 2 แบบนั้นเอง

ว่าแต่ว่า นายคง
ไม่มียาแบบนี้มั้ง

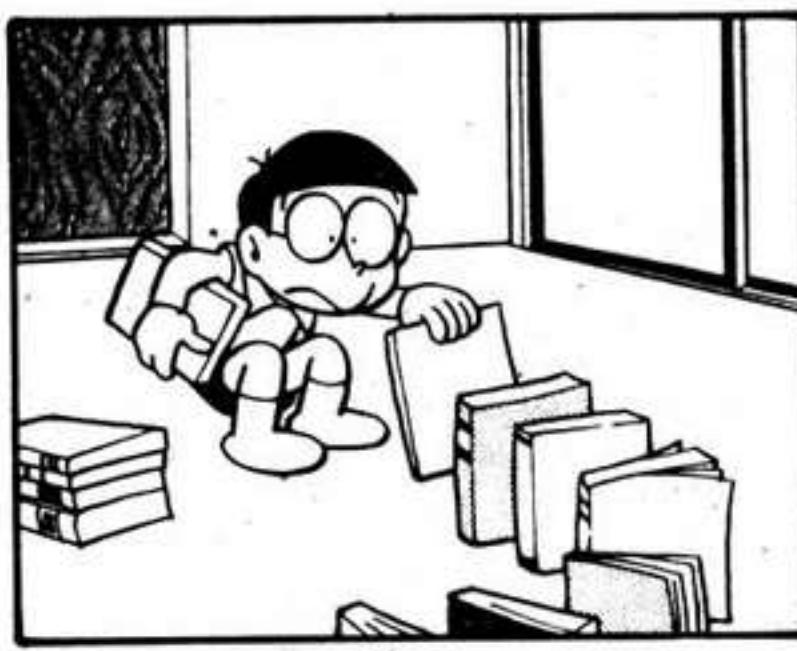

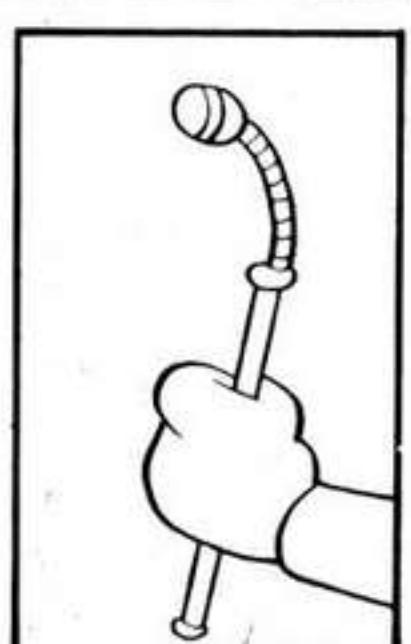

ตั้ง 4 ชั่วโมง
เต็ม

ฉันจะตีจนกว่า
จะถูก

สิงที่ทำ
ตอนกลางวัน
ไม่ได้

ตอนกลางคืน
ก็ยังทำไม่ได้

ตีถูก
แล้ว

พัง

รอ ก่อน
สิ

ฉันหนี
ด้วย

แต่...มัน
เป็นสิงที่
ไม่ได้

ต้องไป
ขอโทษ
ตรงๆ

ผมทำการจาก
บ้านคุณແຕກ

เริ่มต้น

แบบหนังสือ
การ์ตูนของ
เด็กผู้หญิง

เป็นสุข
ออก
บอกบ้าน
ของ
เด็กสาว
ที่รักชอบ
รักงาน

ไวรัส

แฟชั่นเวต

“ไวรัส
แฟชั่นสิต”

เราต้องเลี้ยง
จันวนให้
เพิ่มขึ้น
เรื่อยๆ

ระหว่างที่เลี้ยง
ก็ต้องพูดให้มันฟัง
บ่อยๆว่า

กระโปรงจะ
กลับไปอิต
แบบเก่า

กระโปรง
จะสันขัน

กระโปรง
สัมคือ
ยอดหน่ง
แฟชั่น

เสร็จแล้ว
ก็ปล่อย
ให้บลิวไป
ตามลม

ออกไปดูผล
กันเถอะ

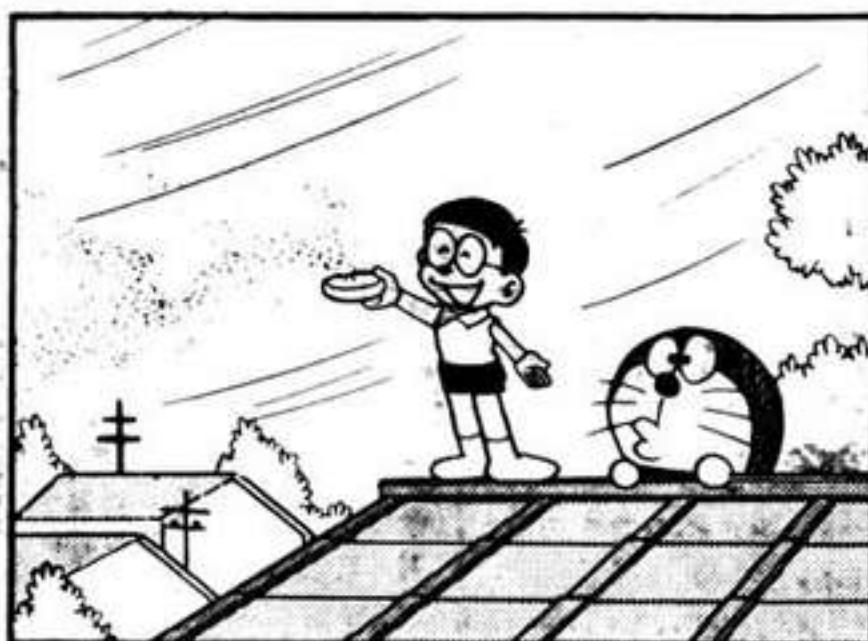
เราไปช่าว
ครบทุกคน
ริยังนะ

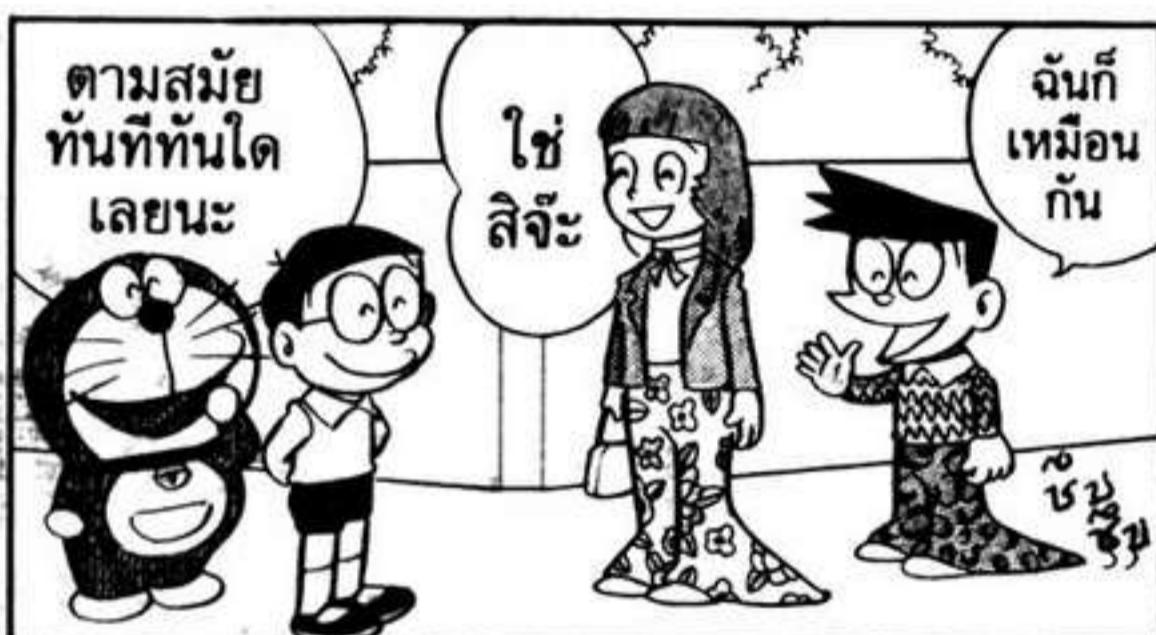
คนที่ยัง
ไม่เห็นเราก็
เอ...

รัดเชี้ย
!!

!

จะนำสมัย
ทำนต้อง
ใส่เสื้อผ้า
เก่า

เราจะเรียกว่า
มาดเท่
แบบขอทาน

เมคอ้อฟ
แบบนี้เป็นไง
?

แต่งหน้า
สไตล์สุดใส
แบบ
แนวสยาม

ถ้าอกไปจากบ้าน
ต้องใส่รองเท้า
หนึ่งข้าง แล้วก็
รองเท้าแตะอีก
หนึ่งข้าง

ต้องหนีบ
ตะกร้าผง
ไว้ที่แขนด้วย

เจอกัน
ก็พูดว่า
เช็ช เช็ชเช

พอยจะจากถูน
ต้องบูลบลิน
ปลินตา

เช็ช เช็ชเช
ใกล้จะ
หน้าร้อน
แล้วนะ

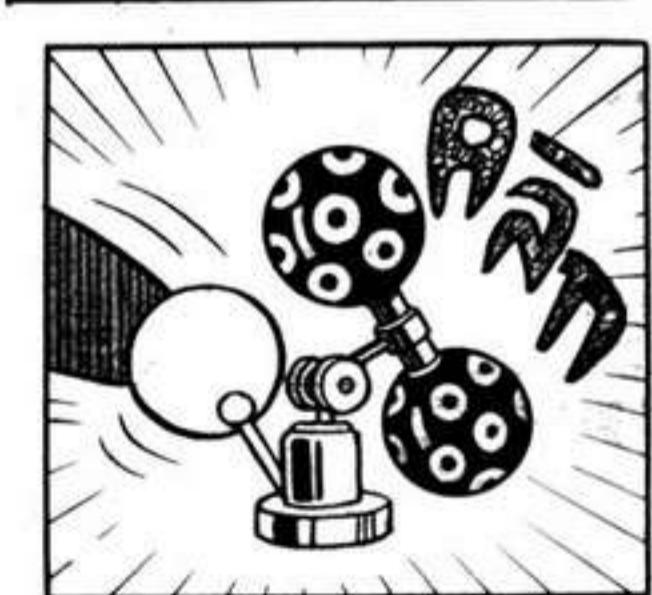
ชุดของคุณนี้
ช่างเก่า
สวยงาม
มากค่ะ

ของคุณ
ก็เหมือน
กัน

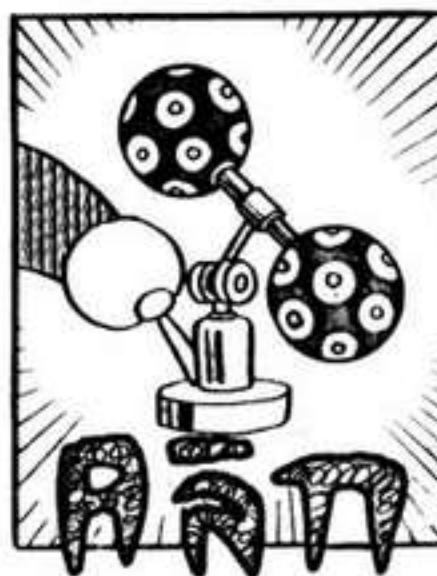
เบร

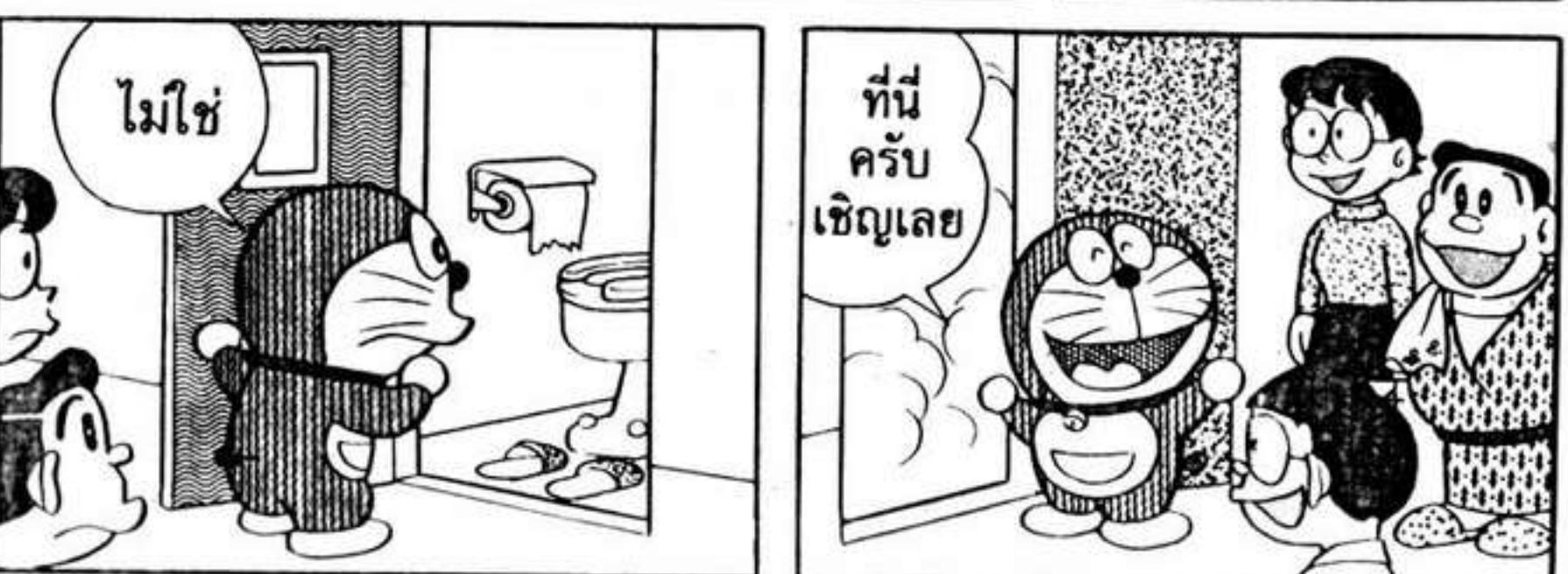

ล้านล้อเล็กน้อย

ฉัน...เอ่อ...ฉันจะ
ทำให้ได้จริงๆ
ไม่ต้องพูดหรอก

ก็ฉันพูด
กับทุกคน
ไปแล้วว่า

จะพา
ไปเล่นสกี
ให้ได้

ไปรับปาก
ช่วย
อีกแล้ว

หง้าหง้าวววว
เกลียดความหน้า
ยังกับอะไรดี

ฉันสัญญา
ไว้แล้วนะ

นายจะยอมให้
ฉันเป็นคนโกหก
รึ

ก็
งั้นลิ

ซิชุจังจะต้องผิดหวังแน่ๆ
จะต้องซึมเศร้าที่สุดในโลก
ด้วย...

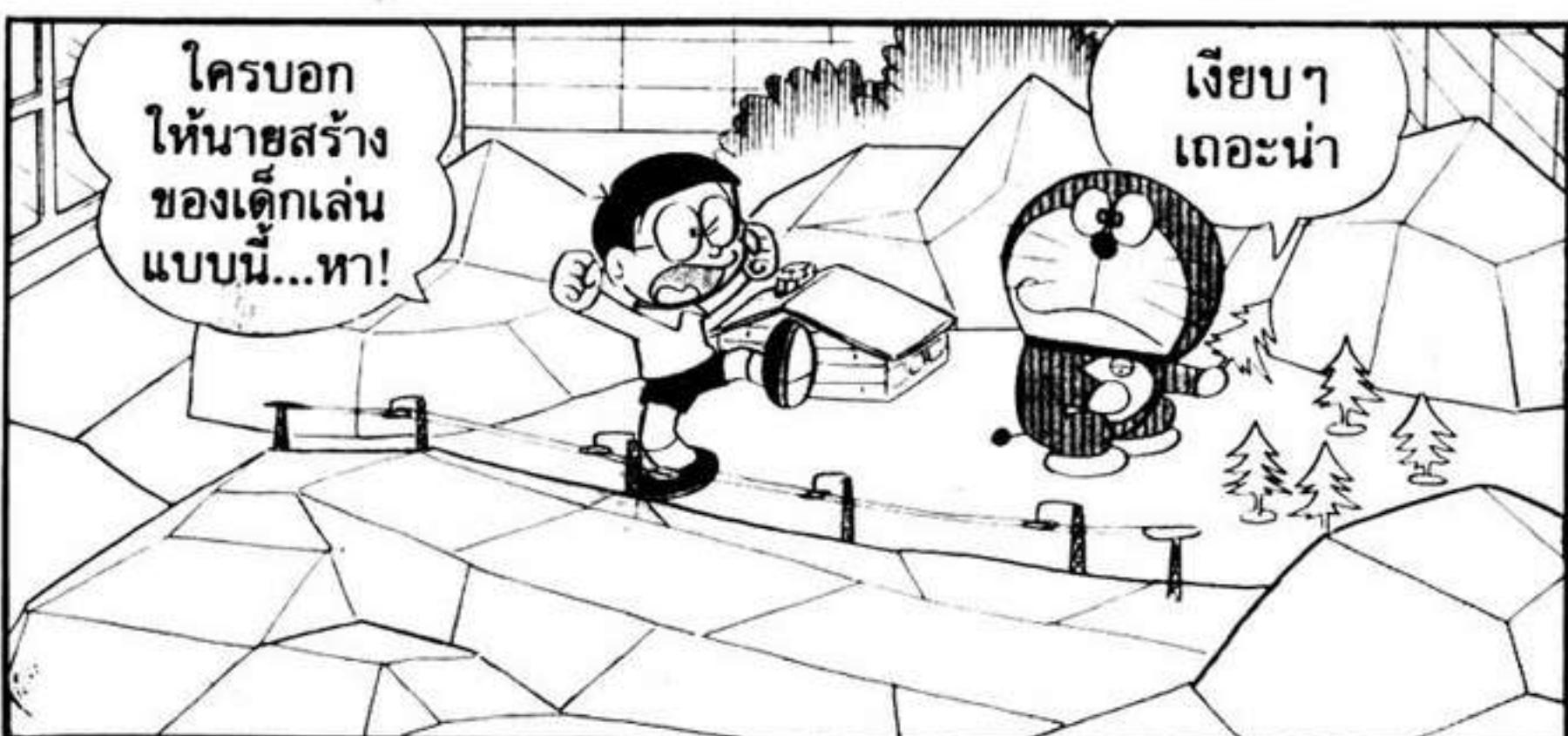
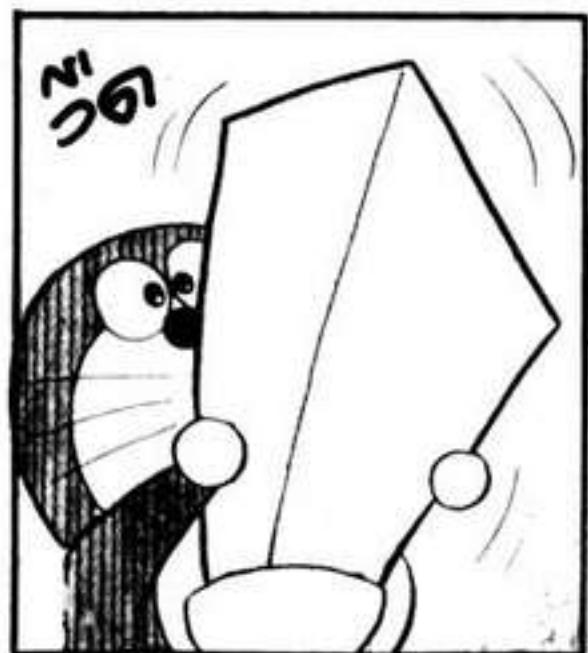
ฉันเพียงแต่คิดว่า จะทำให้
ความฝันของเด็กผู้หญิงเล็กๆ
คุณหนึ่งเป็นจริงขึ้นมา
เท่านั้นเอง...แต่...ไม่เป็นไร

นายมีเครื่อง
อะไรมั้ย

เราเอง
ก็พูดเก่ง
เหมือนกันนิ

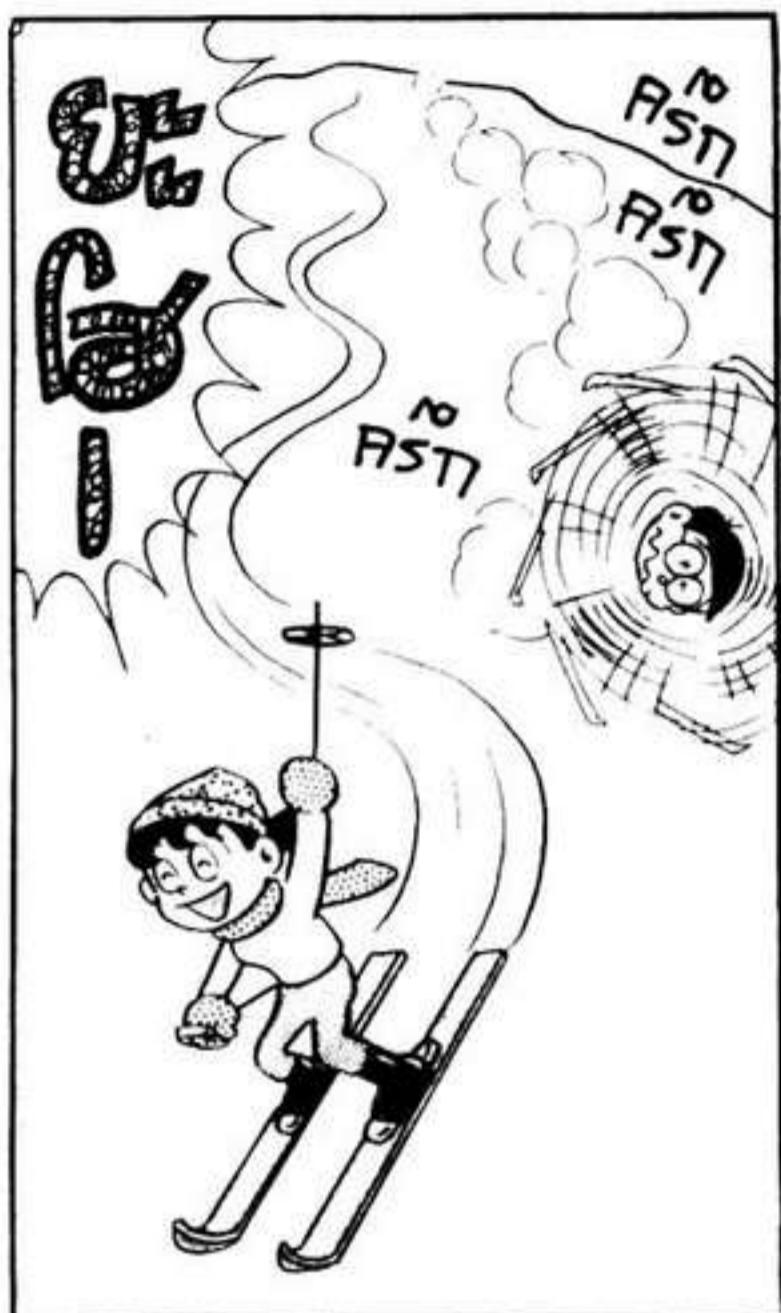
ว่าอะไร
นะ?

อะ...เอ้อ
ไม่มีอะไร

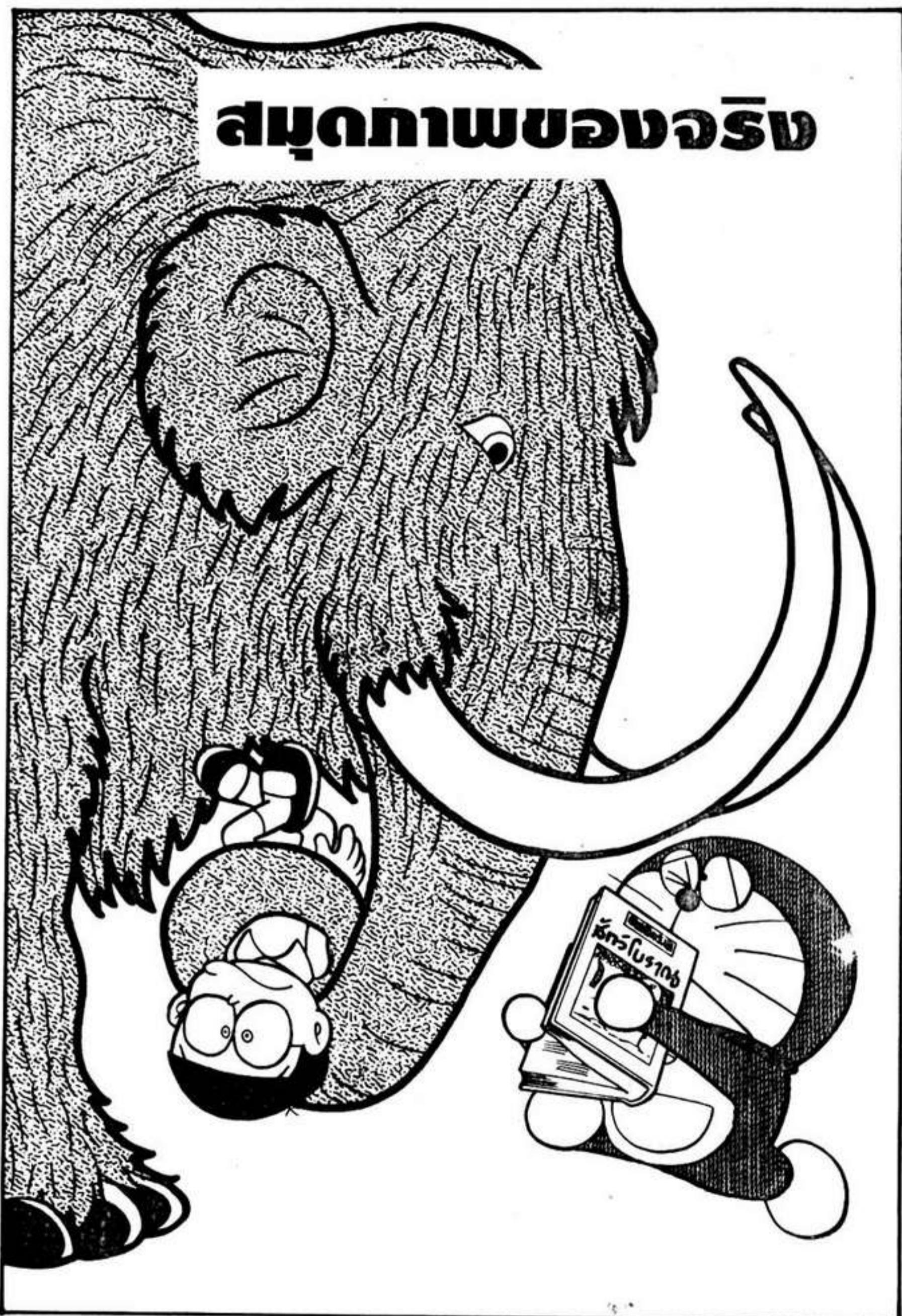

ສະຫຼຸດກາພບອົບຈົຽງ

ข้อดีของสมุดนี้
ก็คือ เราจะได้
เห็นของจริง ๆ

อืม
เหมือนจริง
ยะ

คิ๊
คิ๊

พอแล้ว
เก็บไปได้แล้ว

คิ๊
คิ๊

กลับ
เข้ามา

เรียน
ร้อย

สมุดนี่
ดีจัง
ขออี๊ม
หน่อยลิ

ไม่ได้หักมันเป็น
ของจริง ขึ้นหายไป
ละเลยเลย

ฉันจะระวัง
อย่างเดี๋ยว
นะ นะ

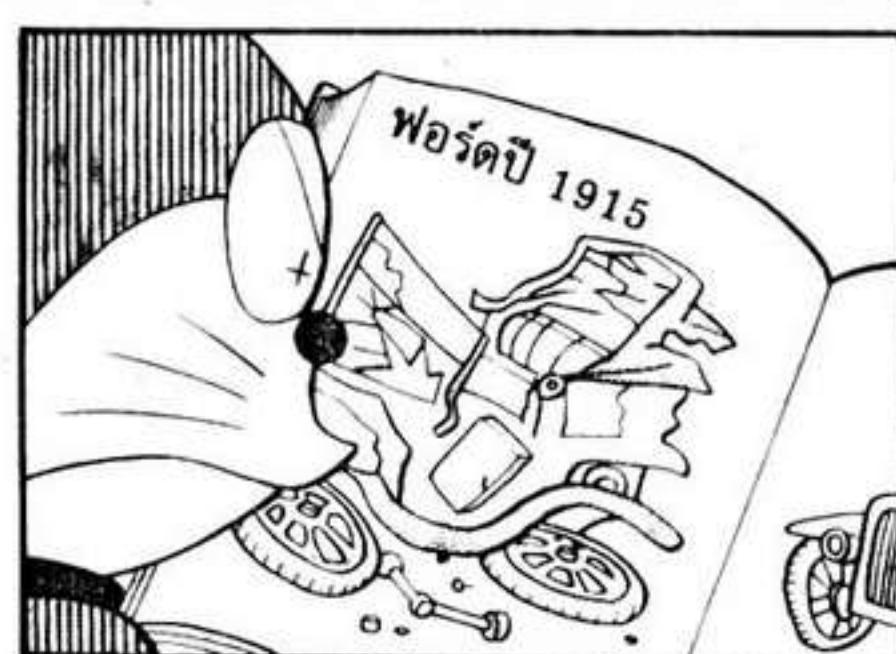
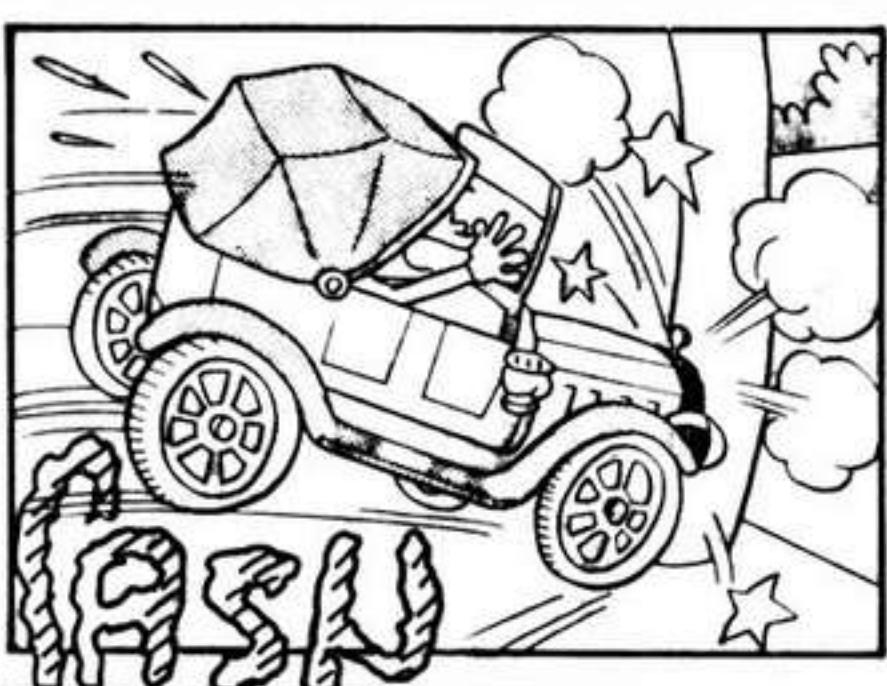

มีควันออกมาก
จากห้อง
โนบิตะด้วย

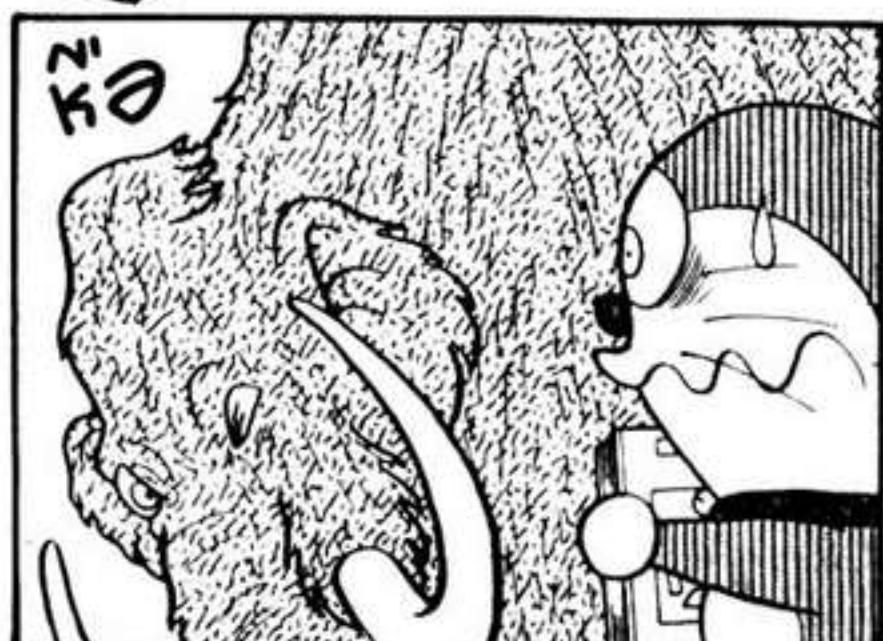
ไฟไหม
น่า

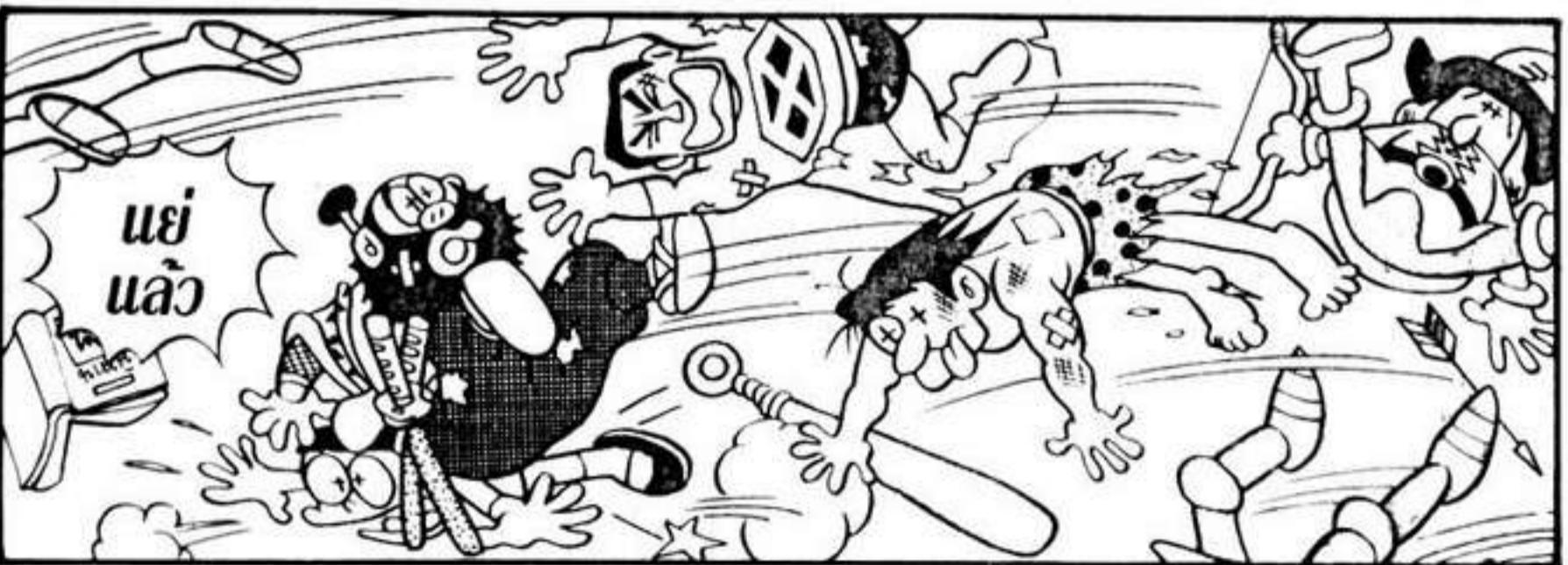
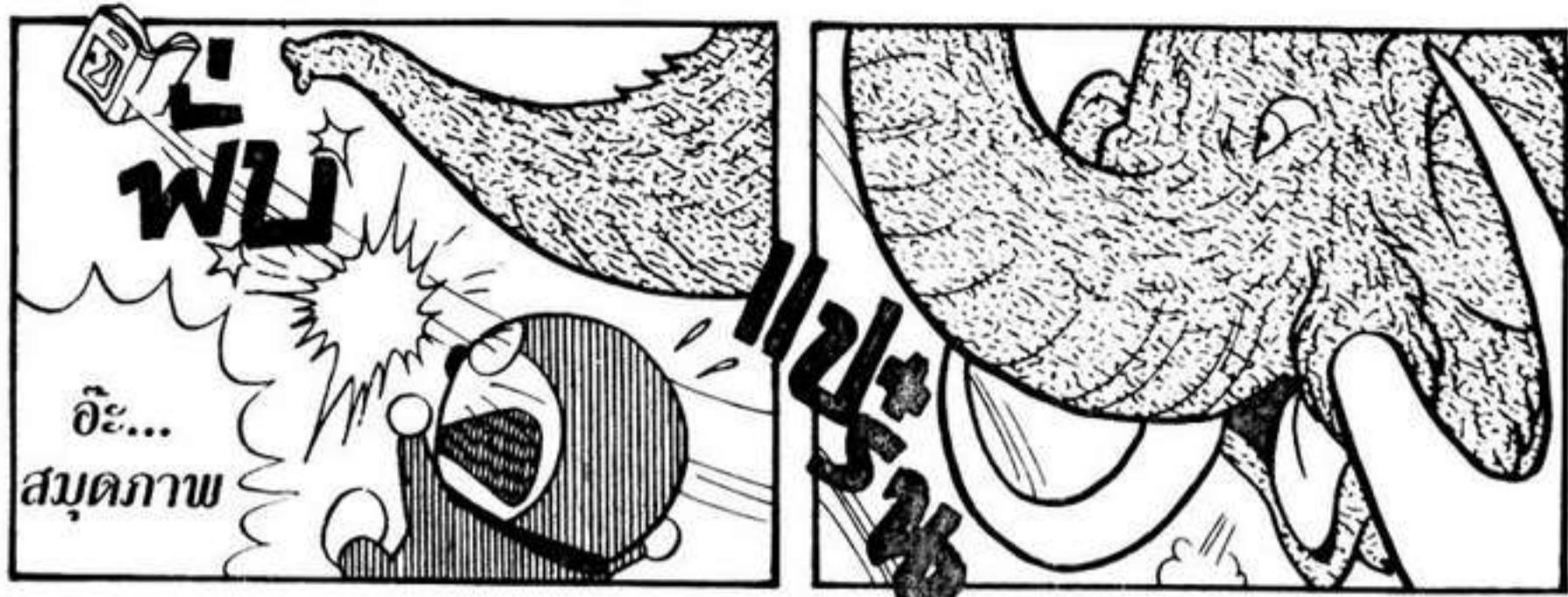

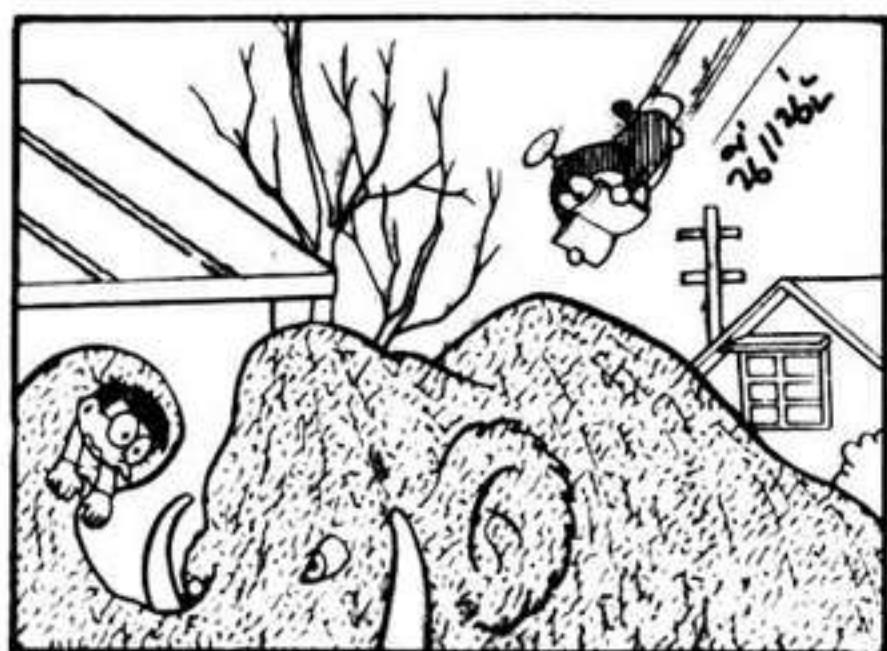
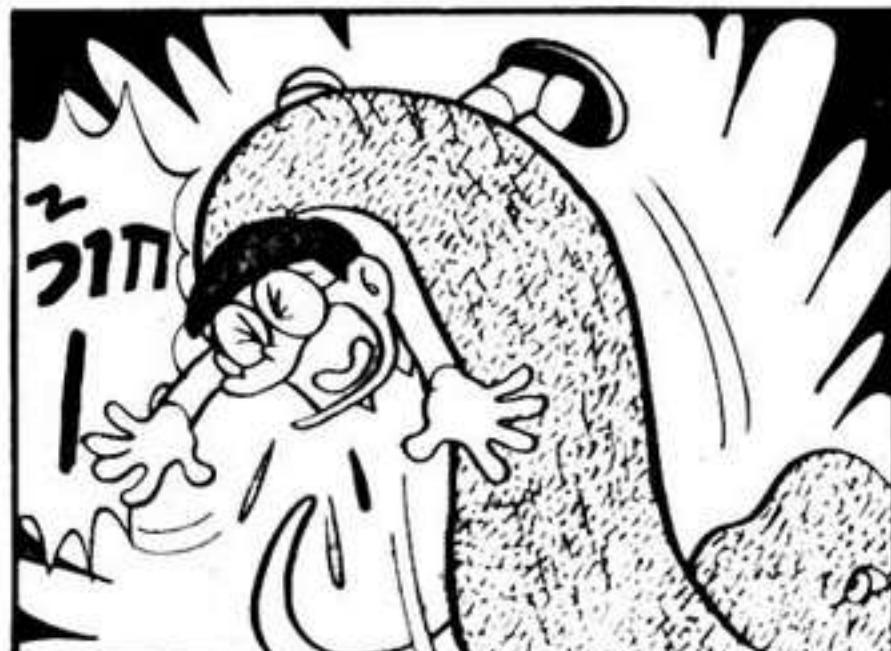

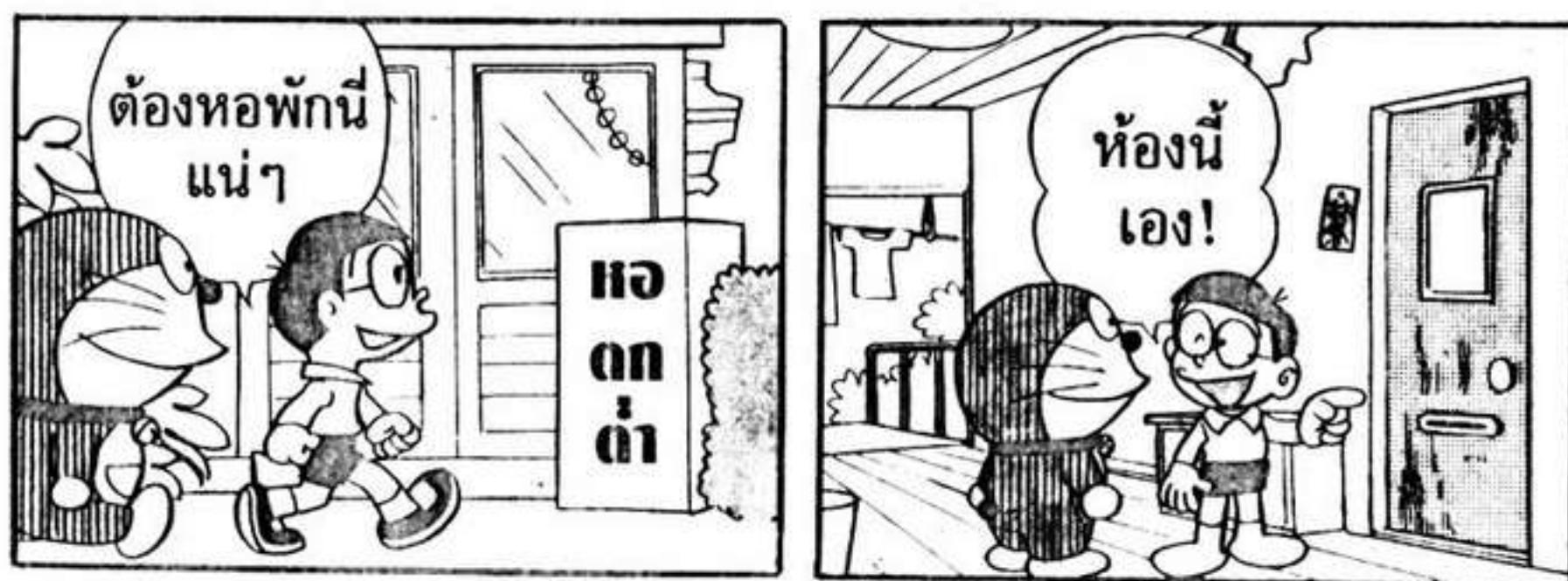
รูปนี้มีค่าหากล้านเยน

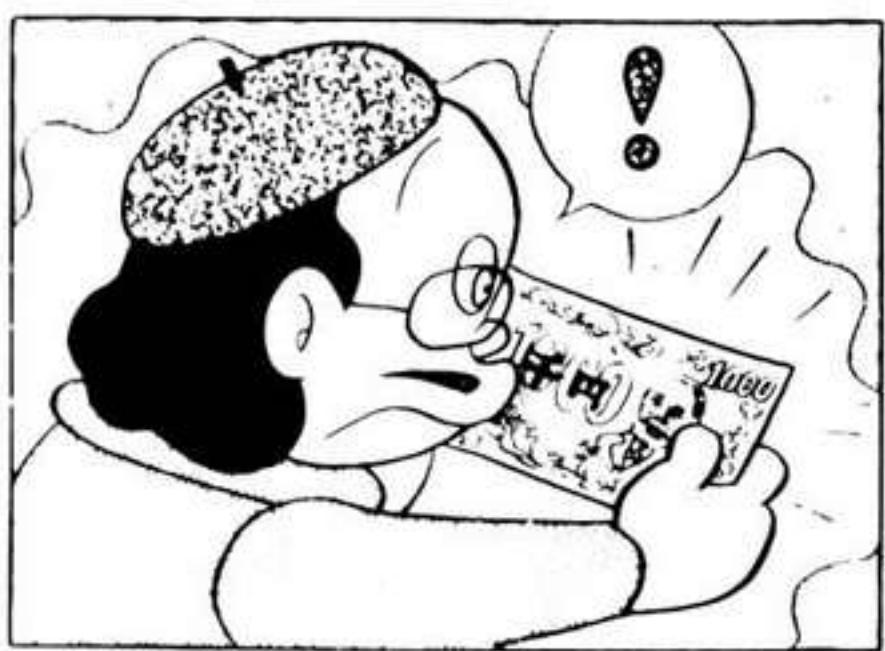

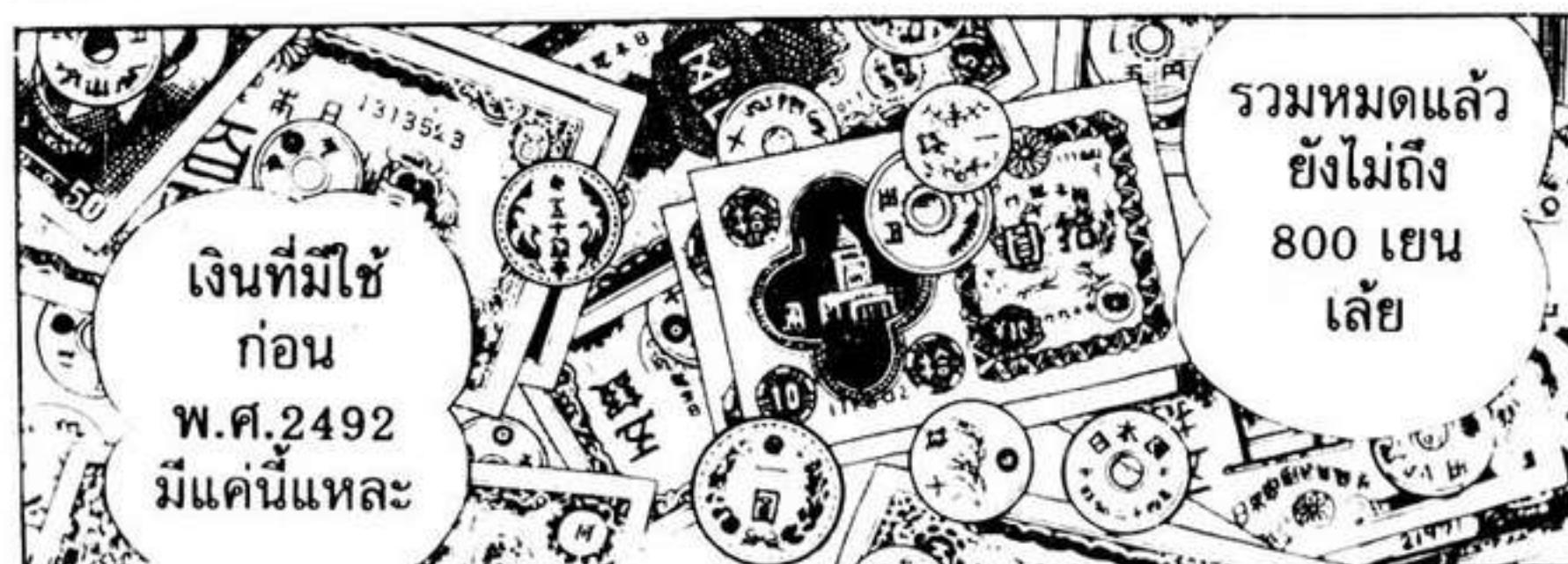

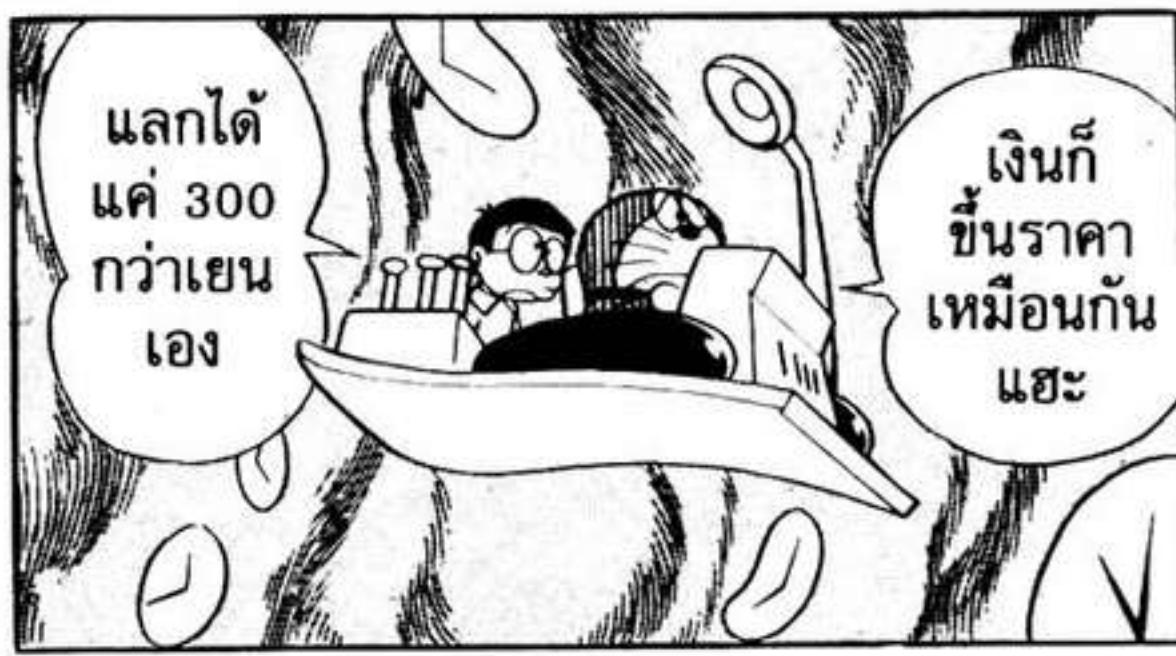

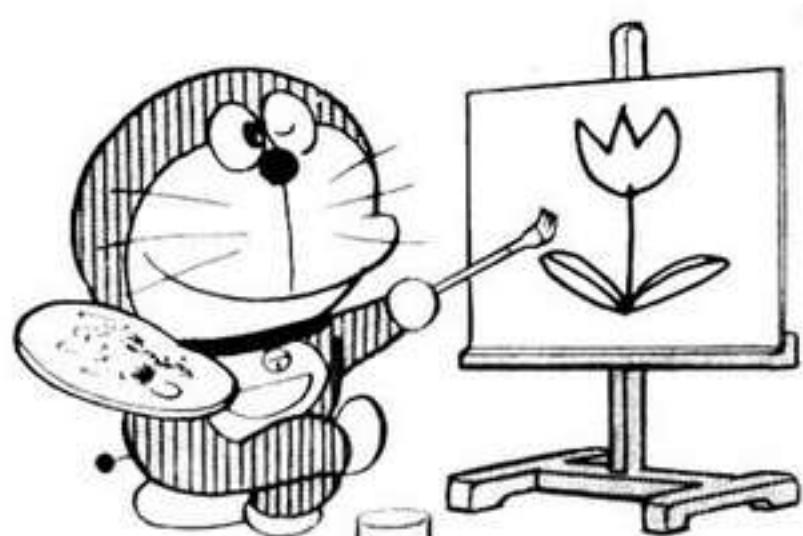

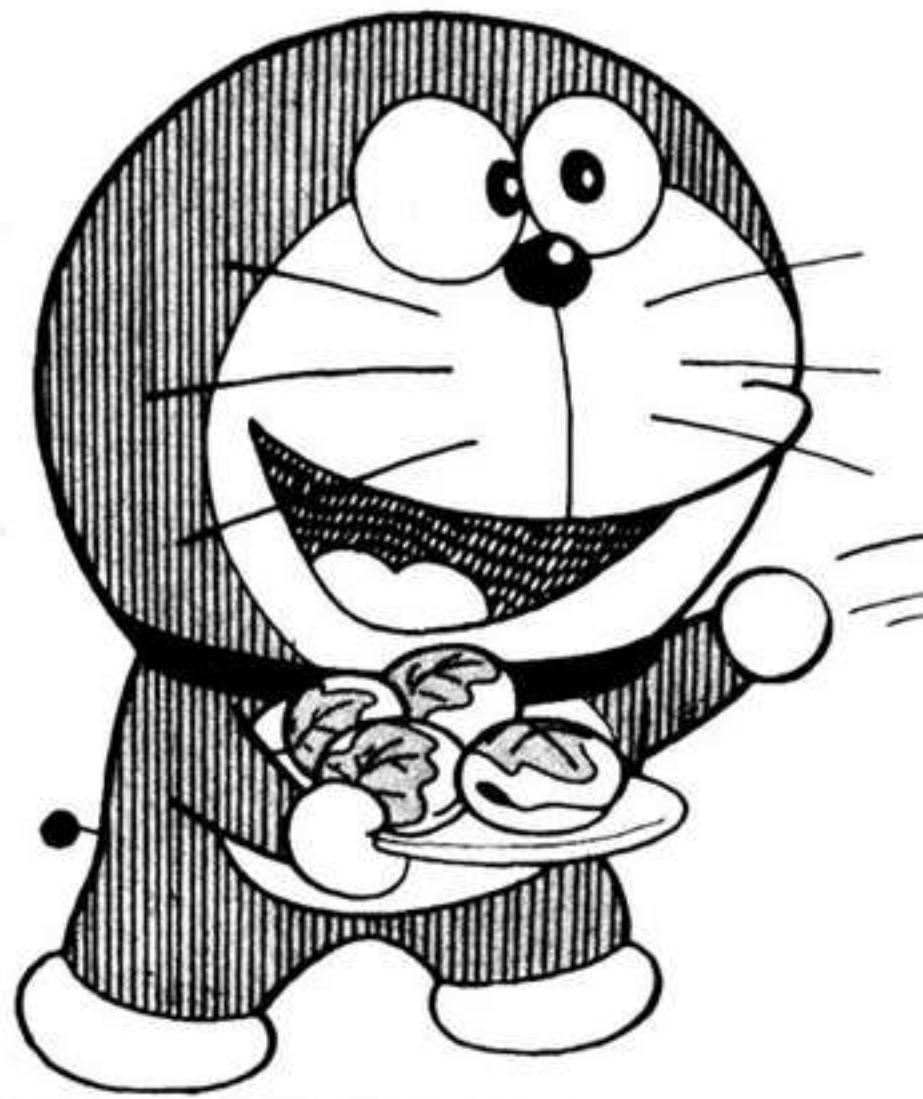

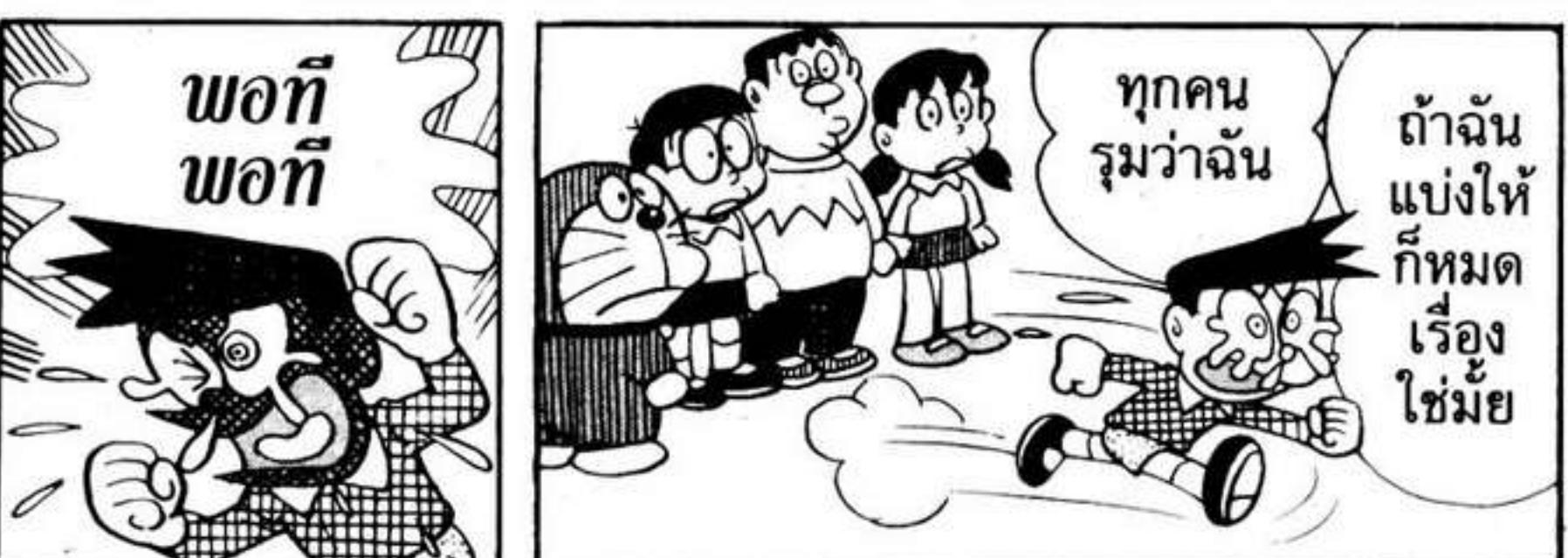

รบป่าкарฟ

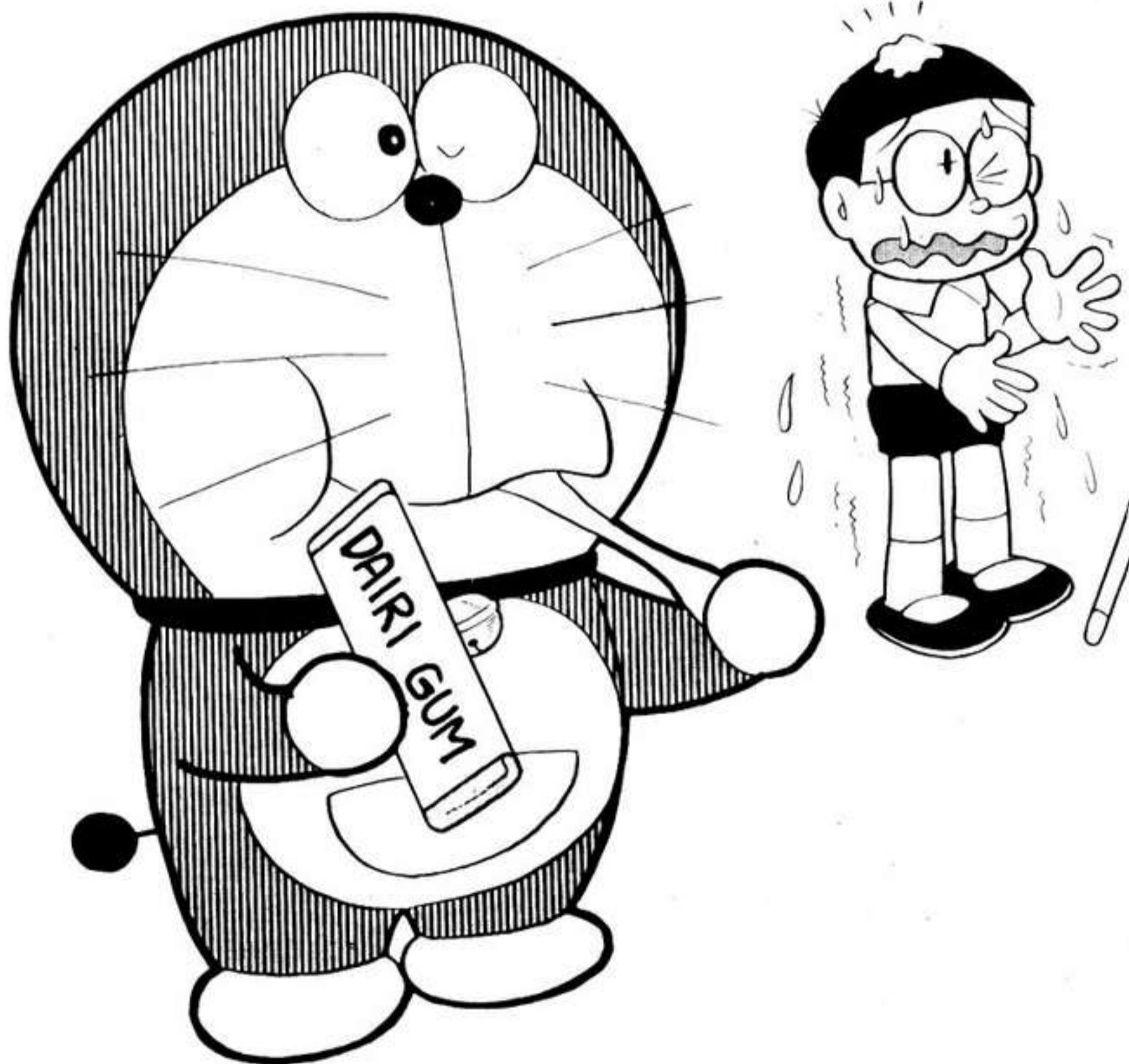

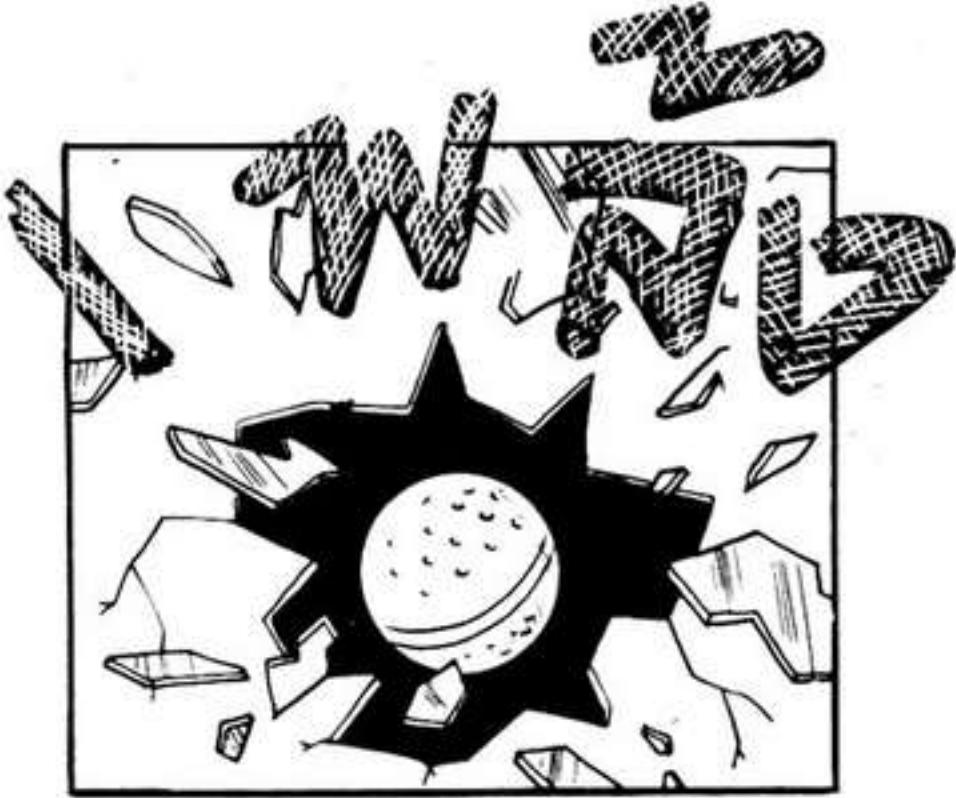

អ្នកដែងតុលាយតុលាយ

JAILOY.com

เพรานายตีซะแรงเซียว
เอาลูกบอนลัน
คินมานะ

นายว่า
เป็นความผิด
ของลันเรอะ!

เป็นความผิด
นะ...ของ...
ใช่แล้ว!

โนบิตะนะ
อยากรับ
ไม่ได้เอง

สูกอุอกสูง
อย่างนั้น จะรับ
ได้ยังไงกัน

กระโดด
ชักหน่อย
ก็จะ
รับได้

ใช่...ถ้าฉัน
ลงกี...รับได้
ไปแล้ว

ไม่ใช่ลูกที่
ถึงกับรับ
ไม่ได้หรอก

ไปเอาคืนมา
ซะดีๆ

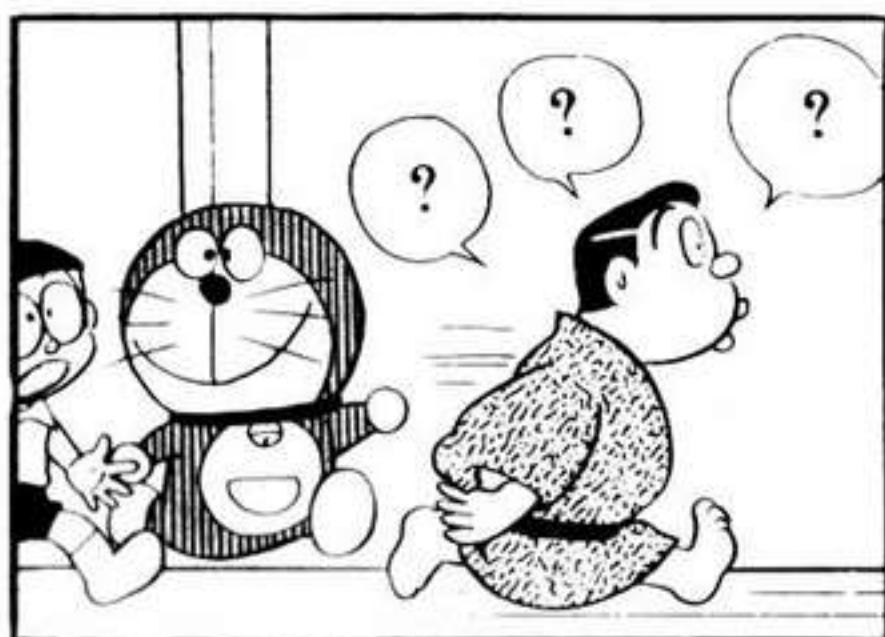
ถึงไปขอโทษ
ก็ไม่ใช่คนที่จะยอม
คืนให้ง่ายๆ ซะด้วย

อาจจะตัวดันที่
แล้วก็ໄล์ตี
เลยก็ได้

ในจำนวน
26 ลูก ที่ล้อย
เข้ามาในบ้านนี้

ยังไม่เคย
ได้กลับไป
ชักลูกเดียว

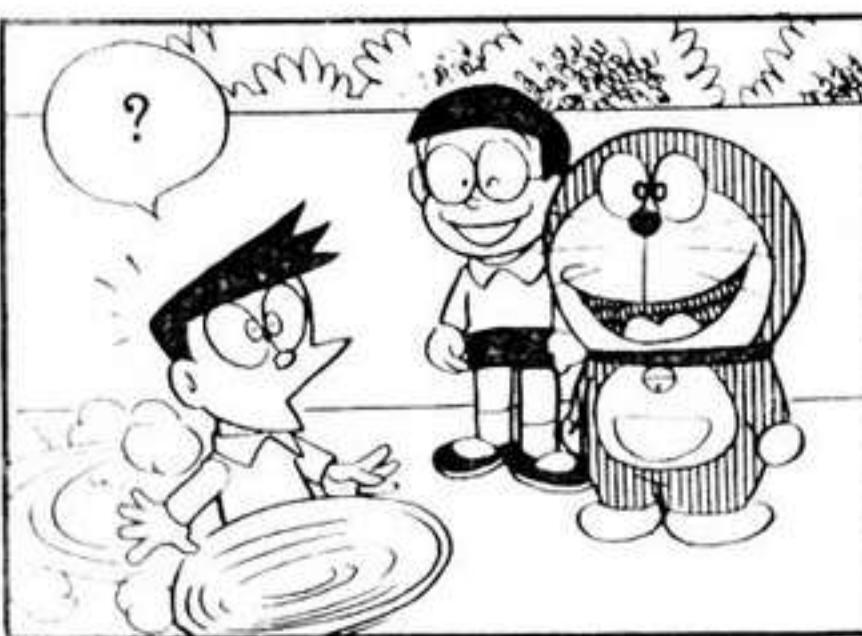
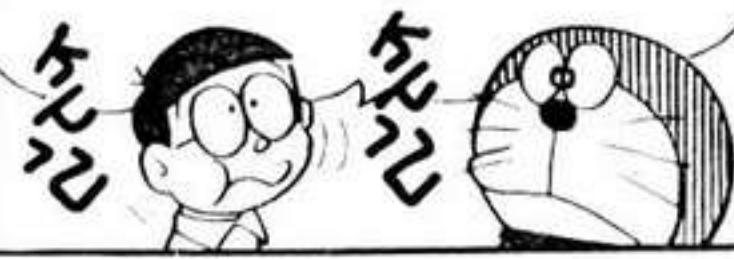

นีกอกอกแล้วเรา
ใช้มากฝรั่งนั่น
แก้แค้นชาเลย!

เจ้าใจแอนท์ขี้ลาดตาขาว
โายนความผิดของตัวเองไปให้
โนบิตะหน้าไม่อาย
โดยแต่ตัวในสมองว่างเปล่า

วาก...นีนันกำลัง^๔
จะไปไหน
เนี่ย?

โดยแต่ตัวในสมอง
ว่างเปล่า

ให้ใจแอนท์
ไปขอโทษลุง
บลูด็อกแทนฉัน
ดีกว่า

คุณลุงครับ
ผมเป็น
คนผิดเอง

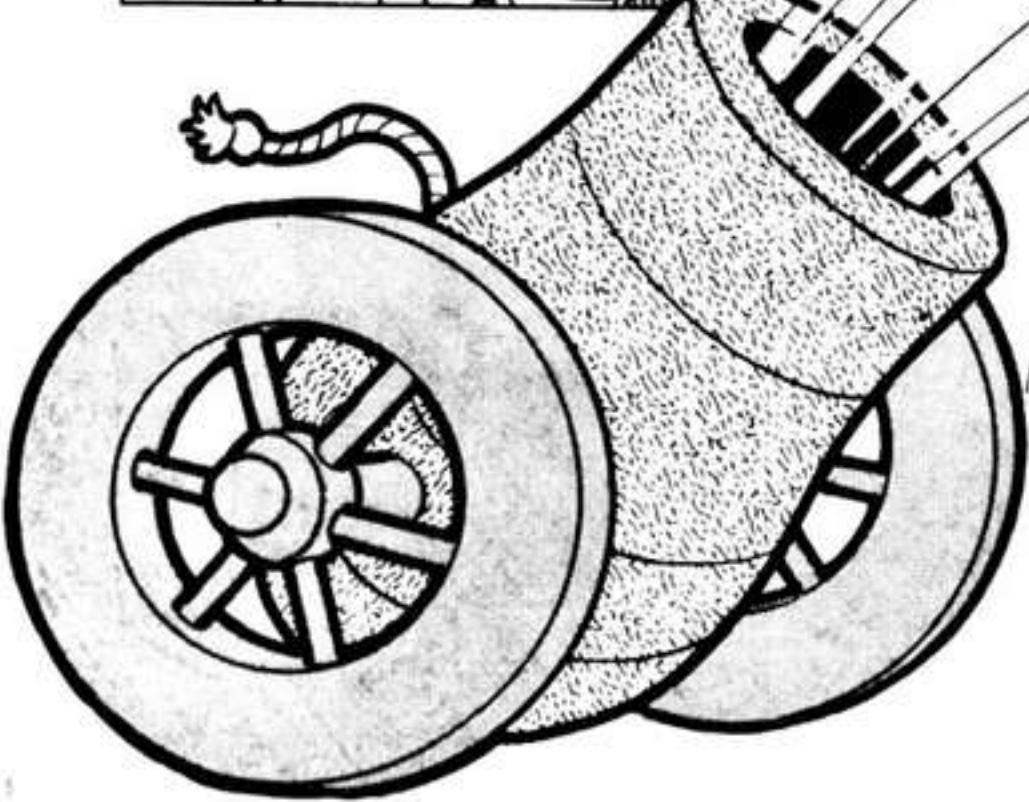
ผมจะจ่ายค่า^๕
กระจกให้ ยกโทษ
ให้ผมเด้อ
ครับ

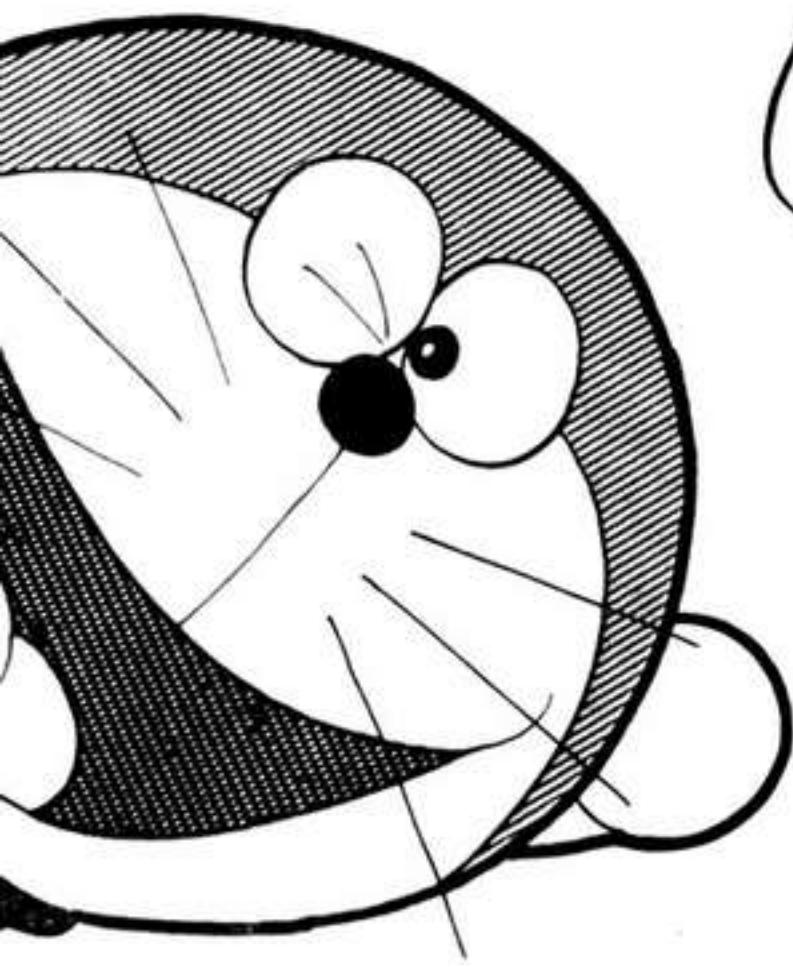

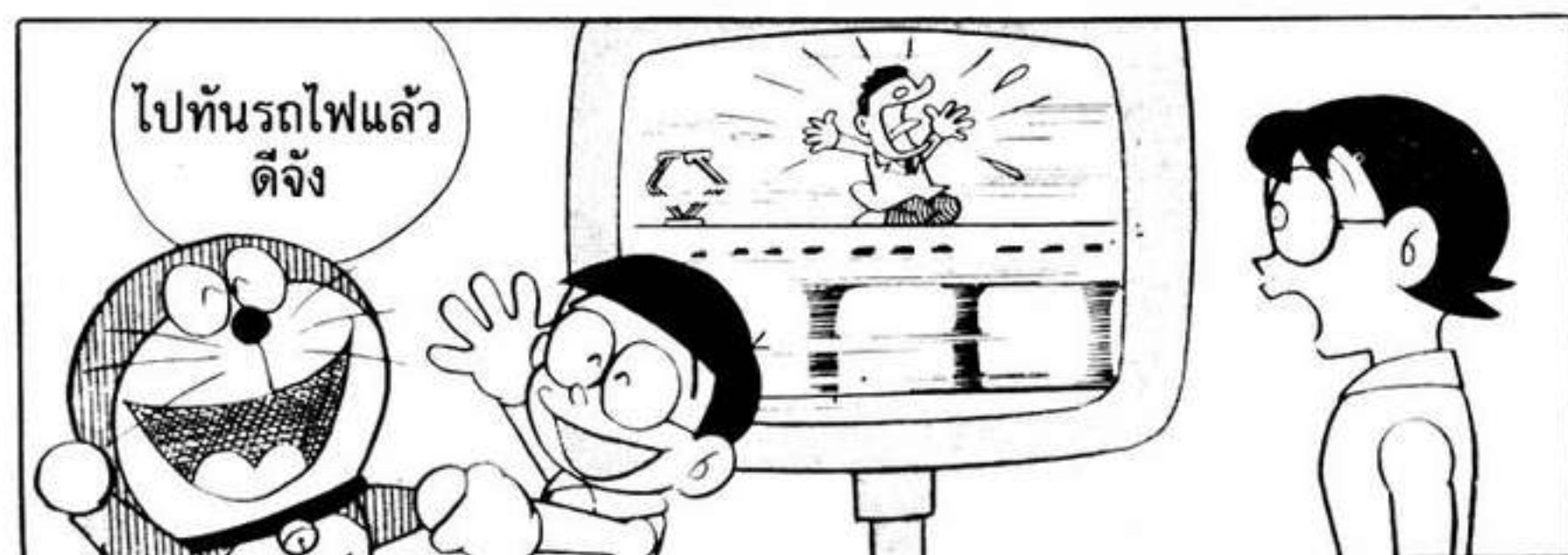
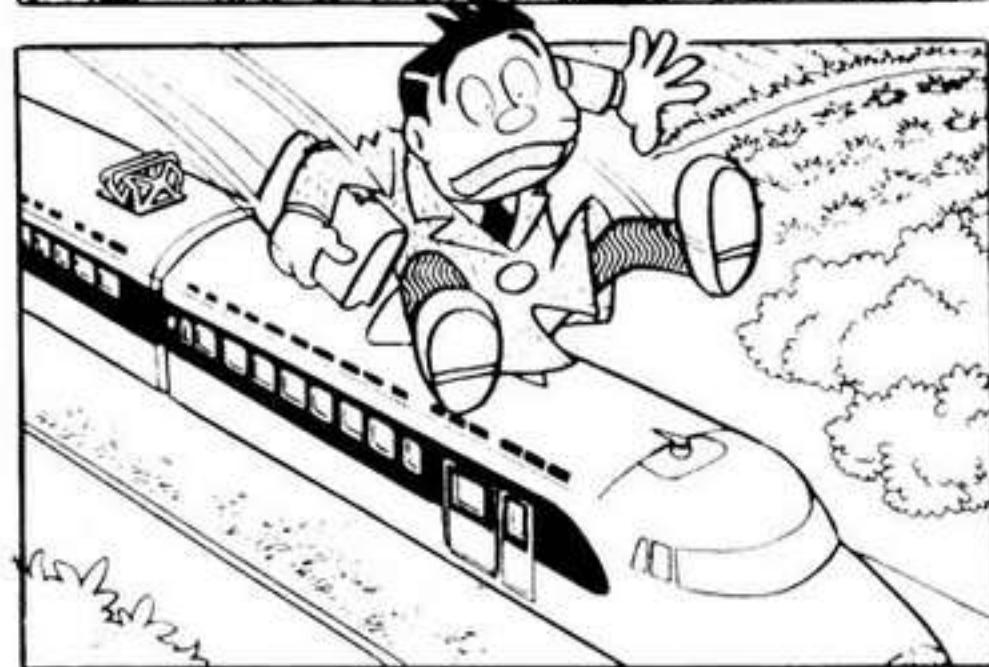
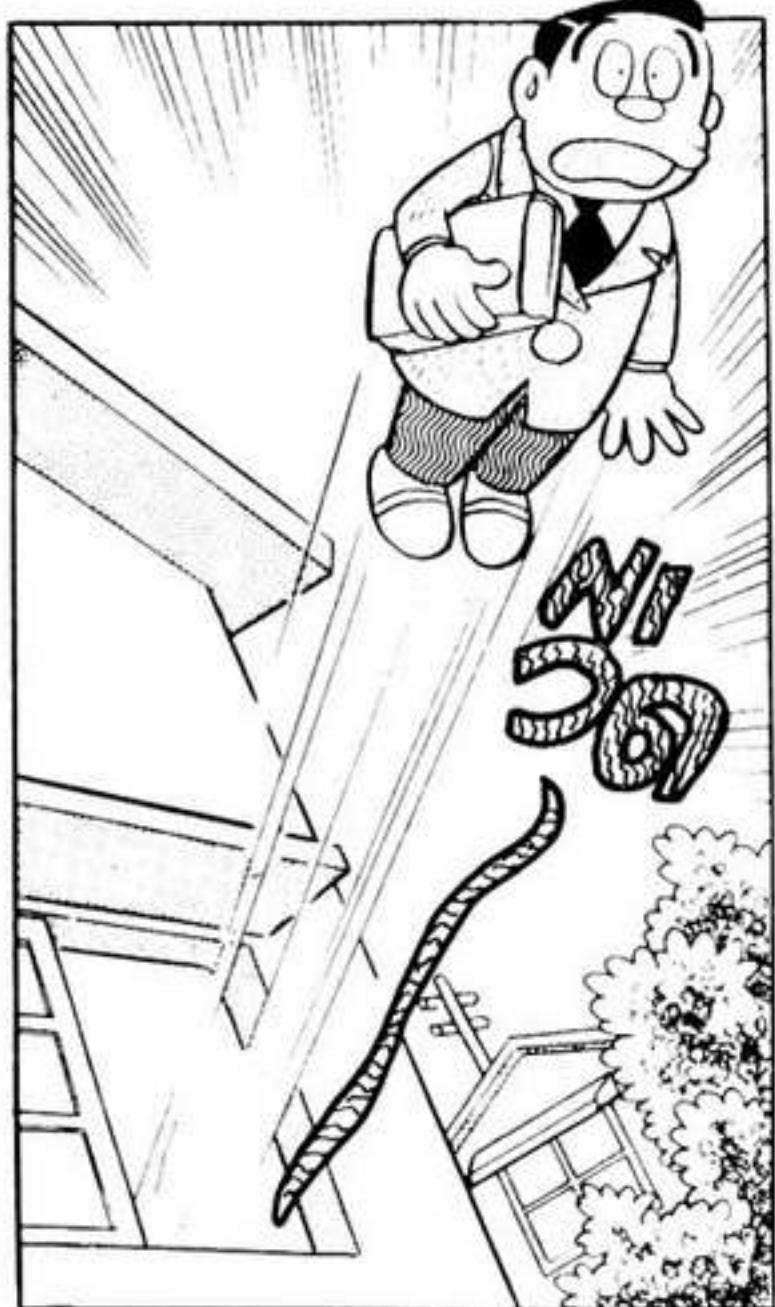
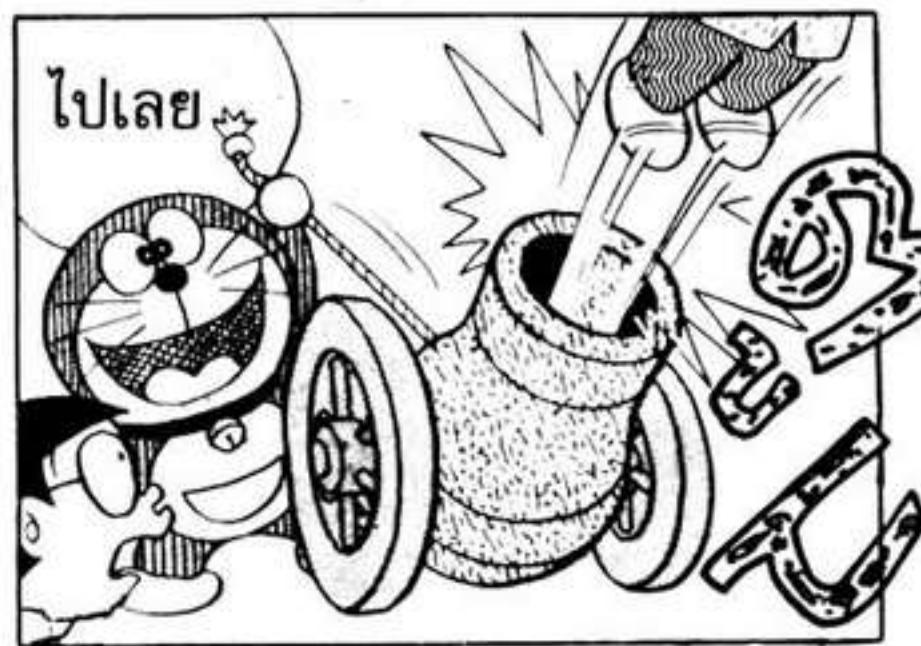
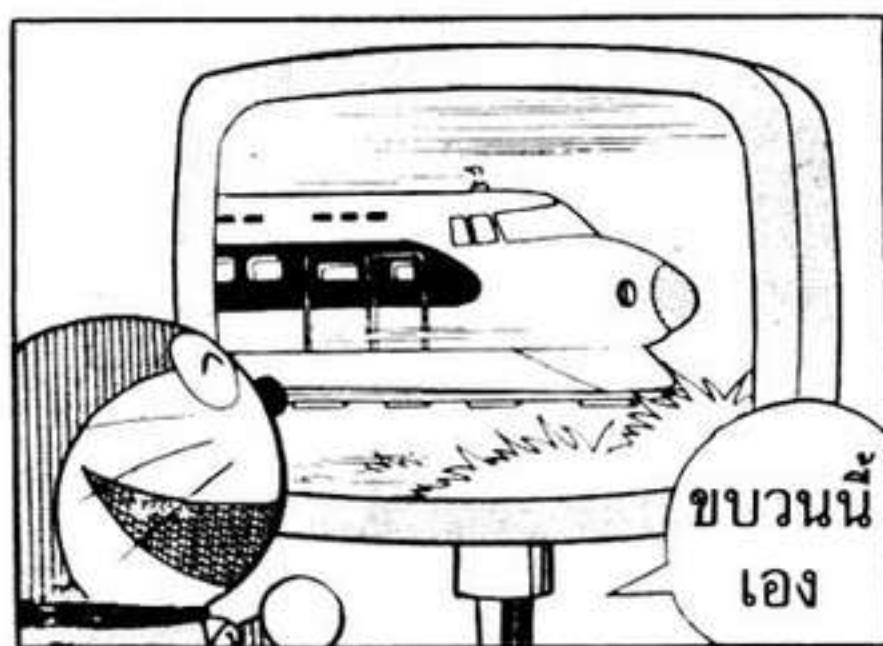
ปืนใหญ่

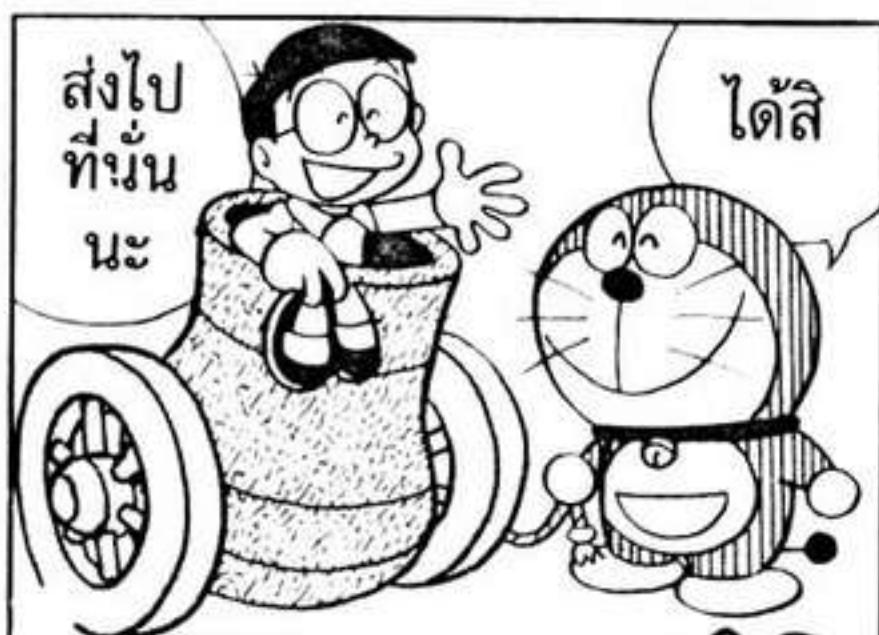
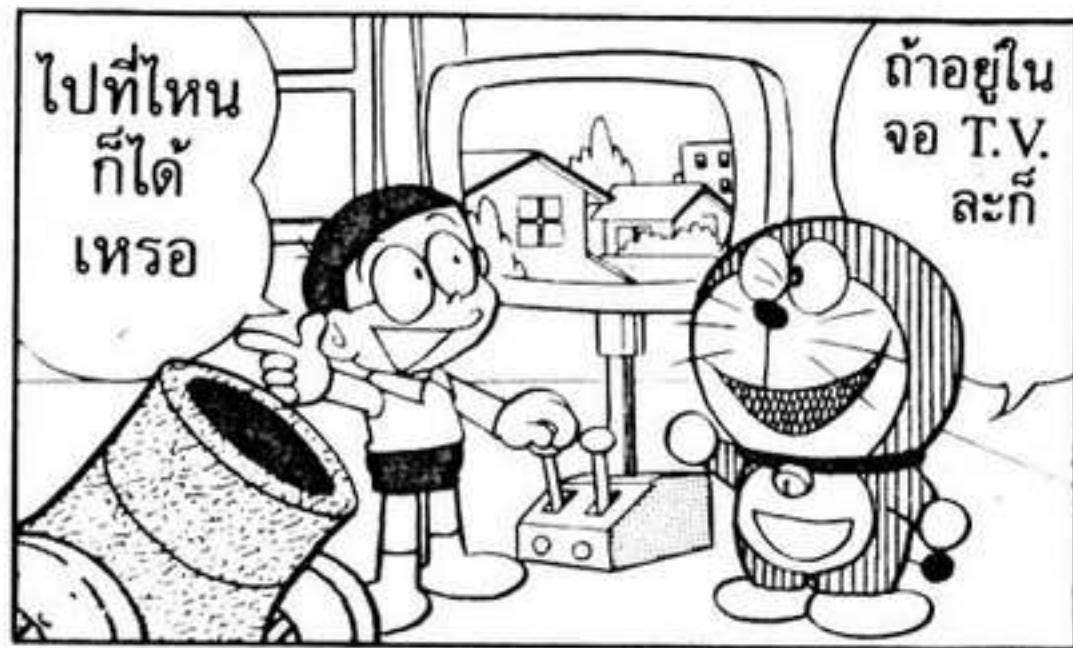

JAILOY.com

“ที่ไหนก็ได้ทั่งนั้น”

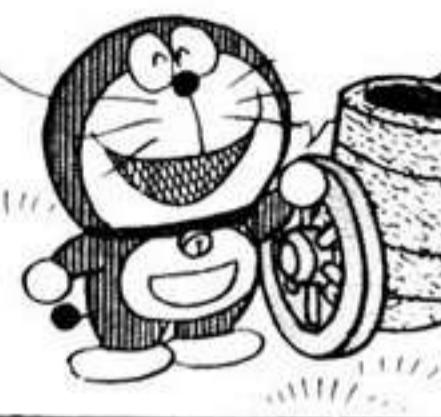

เราจะพาคุณไป
ทุกแห่งที่ต้องการ

เดียวจะมาให้
ช่วยนะ

เขาของนี่
ส่งไปต่างจังหวัด
ให้หน่อย

ขยะนี่
ส่งไปที่ไหน
ก็ได้

อยากไปดู
ดอกชาครุระ

ส่งปืนโตไปให้
พ่อที่บริษัท
หน่อยล่ะ

นาย
เป็นใคร

ต้องรอคิวสิ

ข้าเป็นโจรปลัน
ธนาคารกำลังจะ
หนีไปต่างประเทศ

แต่...แต่...
ปืนนี้ส่งไปไม่ถึง
ต่างประเทศ
 Thornton

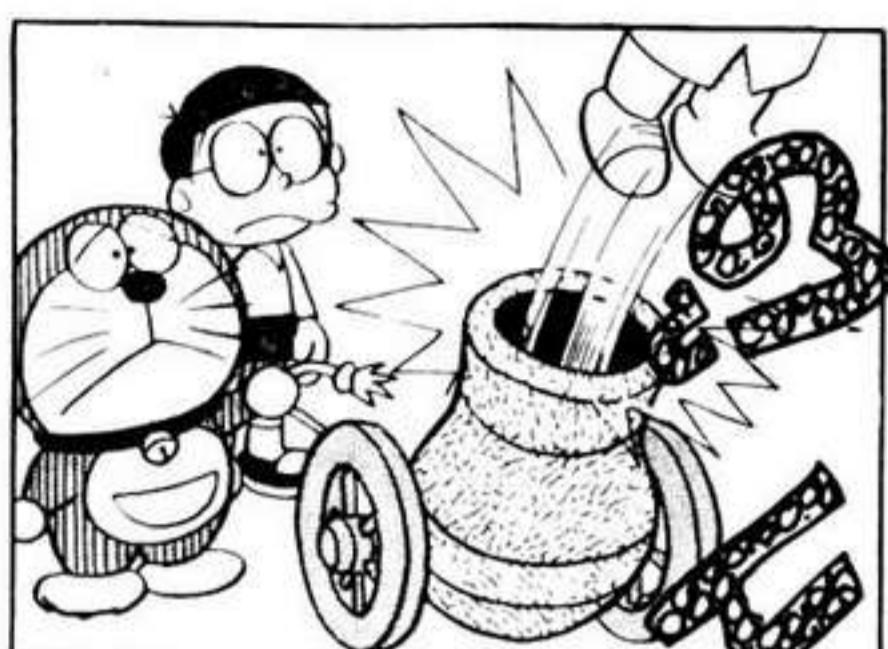
งั้น...เอาก่อน
เรือที่จะไป
เมืองนอกก็ได้

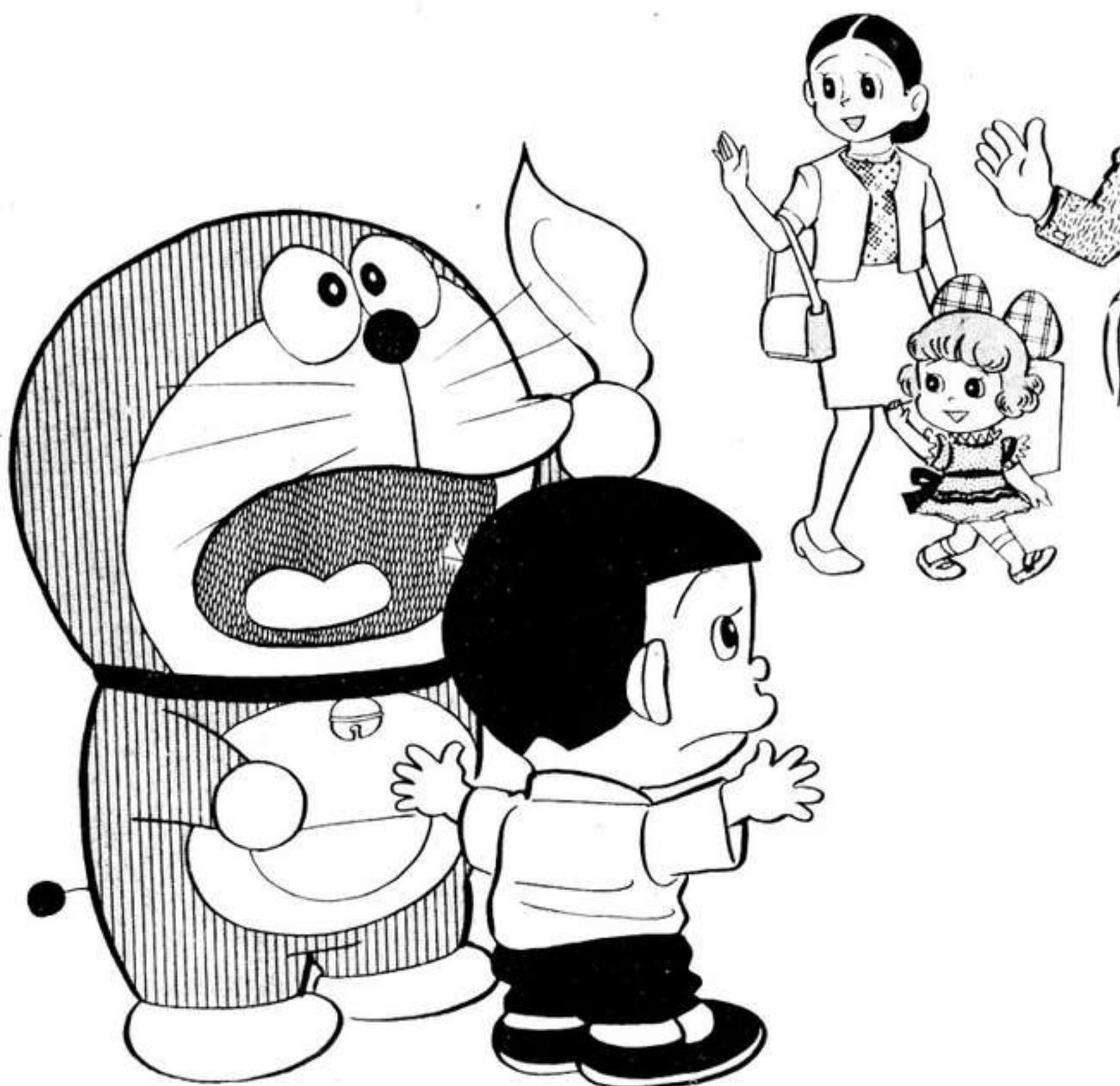
ดำเนินรับ
ทำละกัน
ขายยังแน่

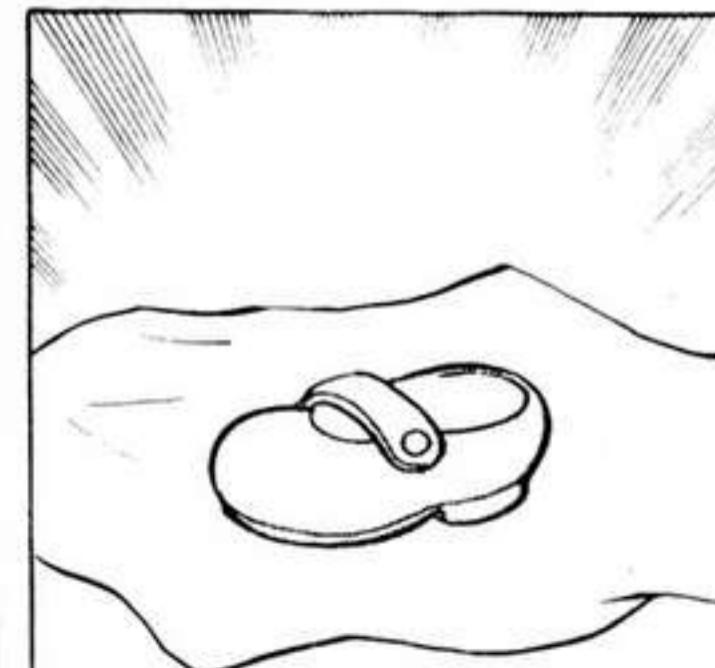
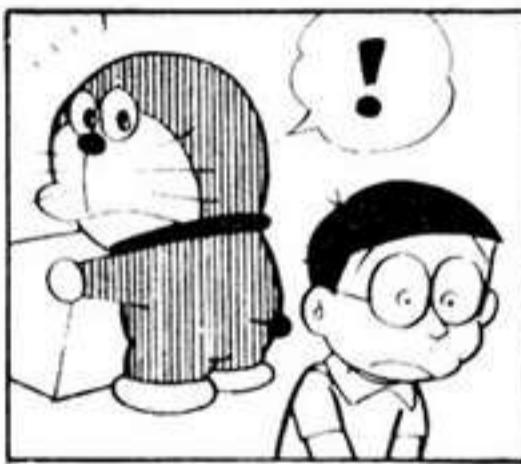
อ้อย

ហូលីវិវោងភាគីណែនាំ

ถ้างั้นไป
ขอโทษกัน
เดียวเนี้
เลย

นี่มันเรื่อง
ตอนนั้นเด็กานะ

อี...

ใช่สิ !

เรามี
ไหม์แมชชีน
นี่นา !

ไปวันที่
นนจัง
ย้ายออก
จากบ้าน

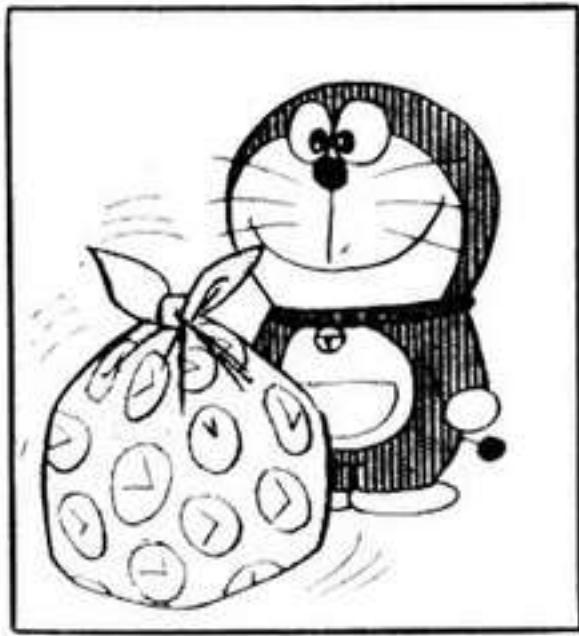
อยู่นั้น
ไว !

นนจัง
จะอยู่
หรือเปล่า
น้ำ

แต่...

ถ้าคลุมด้วยด้านนี้
จะทำให้เด็กลง

รู้สึกว่าเลือผ้าจะ
โครงคร่างไปนะ
แต่ไม่เป็นไร...

โนบัง
!

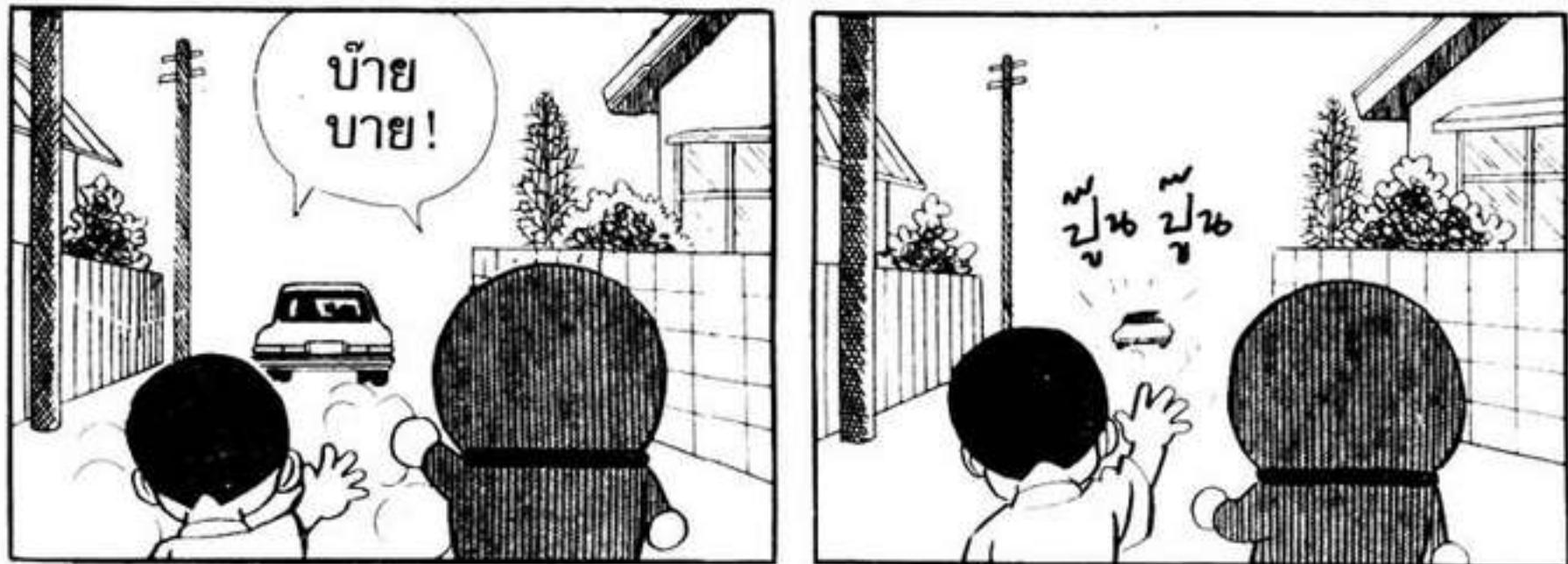

นี่ไง...
รองเท้า
วันนั้น
ขันนี้
เอาไว้ทานใน
เรือนะ

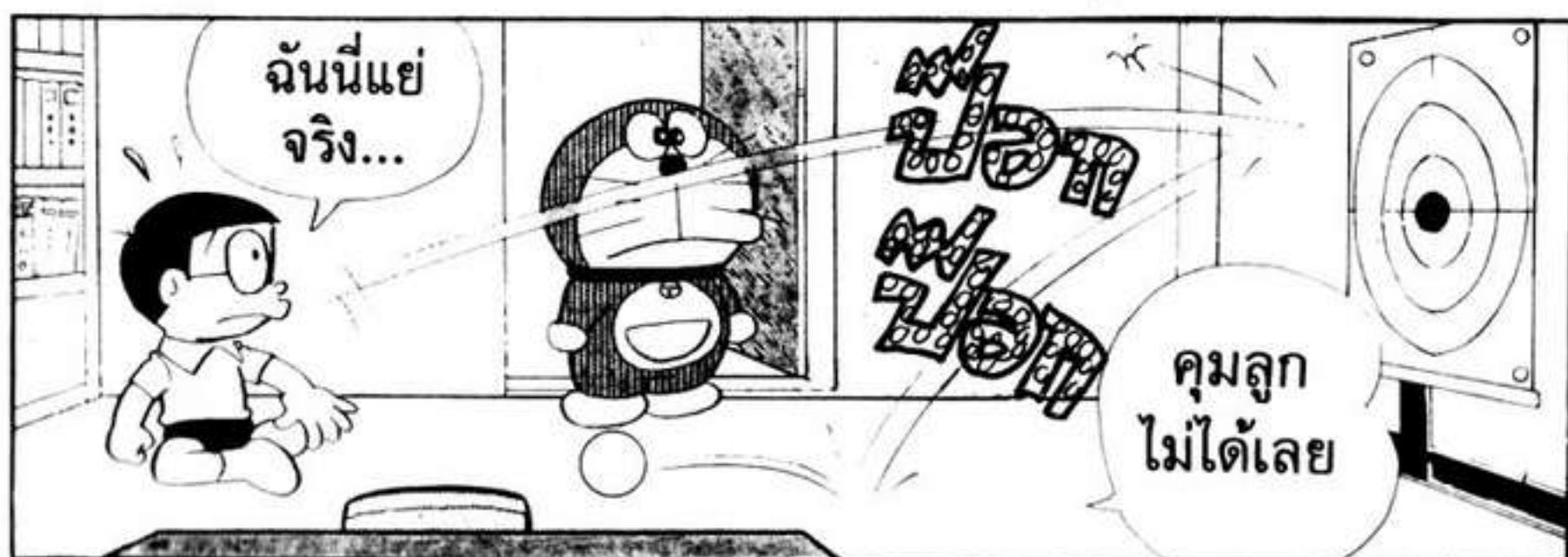
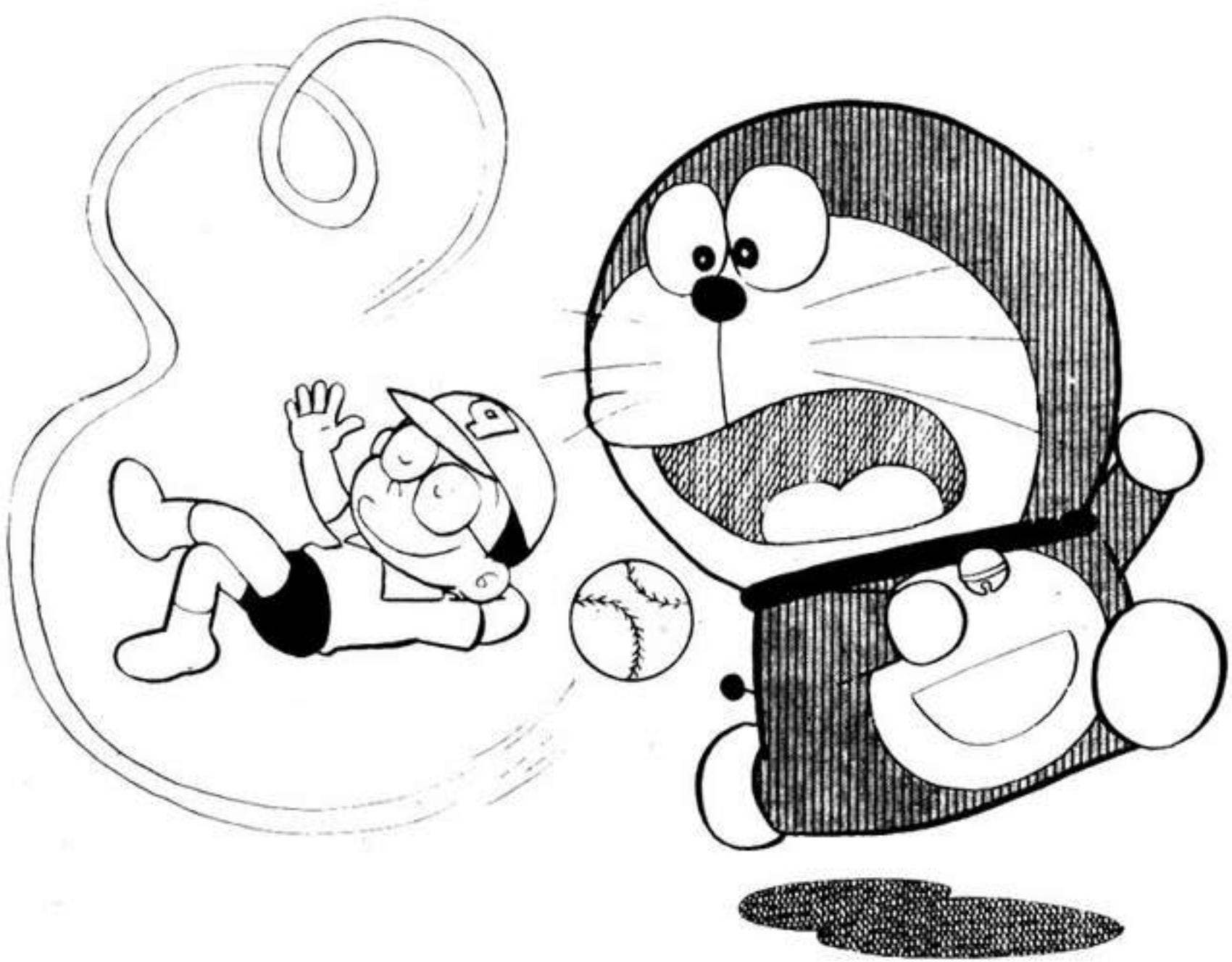

ของเล่นหม้อข้าว
หม้อแกง ฉันให้
ເຊອມด้วย

หมวดนักข่าวมืออาชีพ

ฝึกไม่รู้ก็ครั้ง
แล้วก็ยังใช้ไม่ได้
ฉันต้องไม่มี
พรสวรรค์แน่ๆ

อย่าเศร้า
ไปเลยน่า

ก็แค่ป้าให้ตรงเป้า
ที่เลิงเอาไว้เห่านั้นนีนา

“หมวดนัก
ชวังมือจมัง”

เพียงแค่
สวมลงไป

ก็เป็น
นักชวัง
มือเยี่ยม
แล้ว

สมมุติว่าราย
ต้องการจะป้า
ให้ตรงกลาง
彭

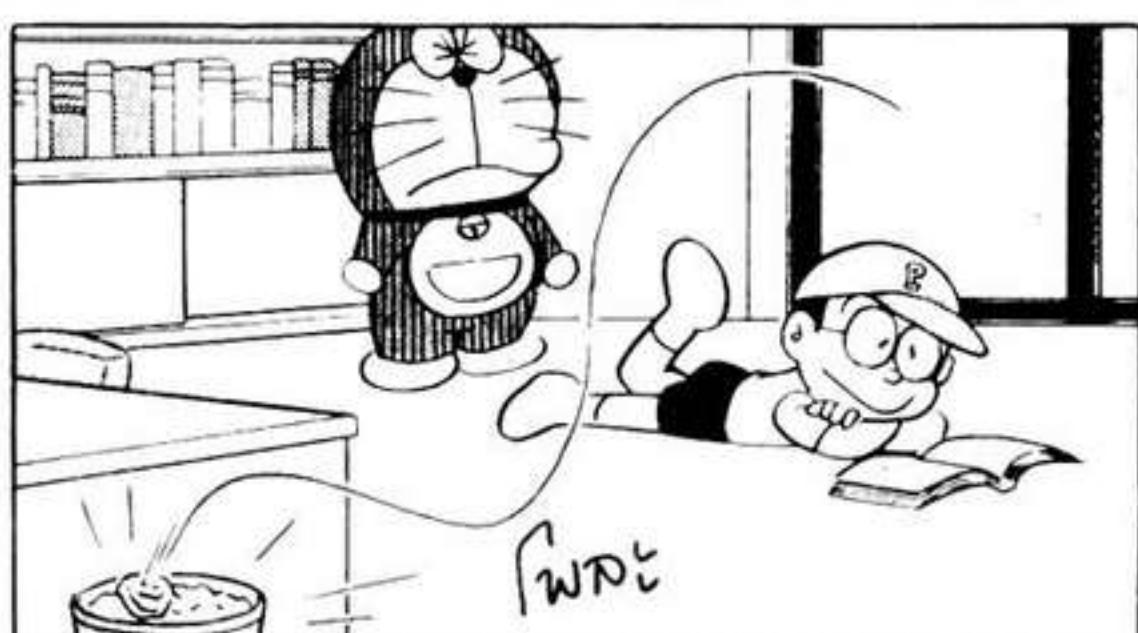
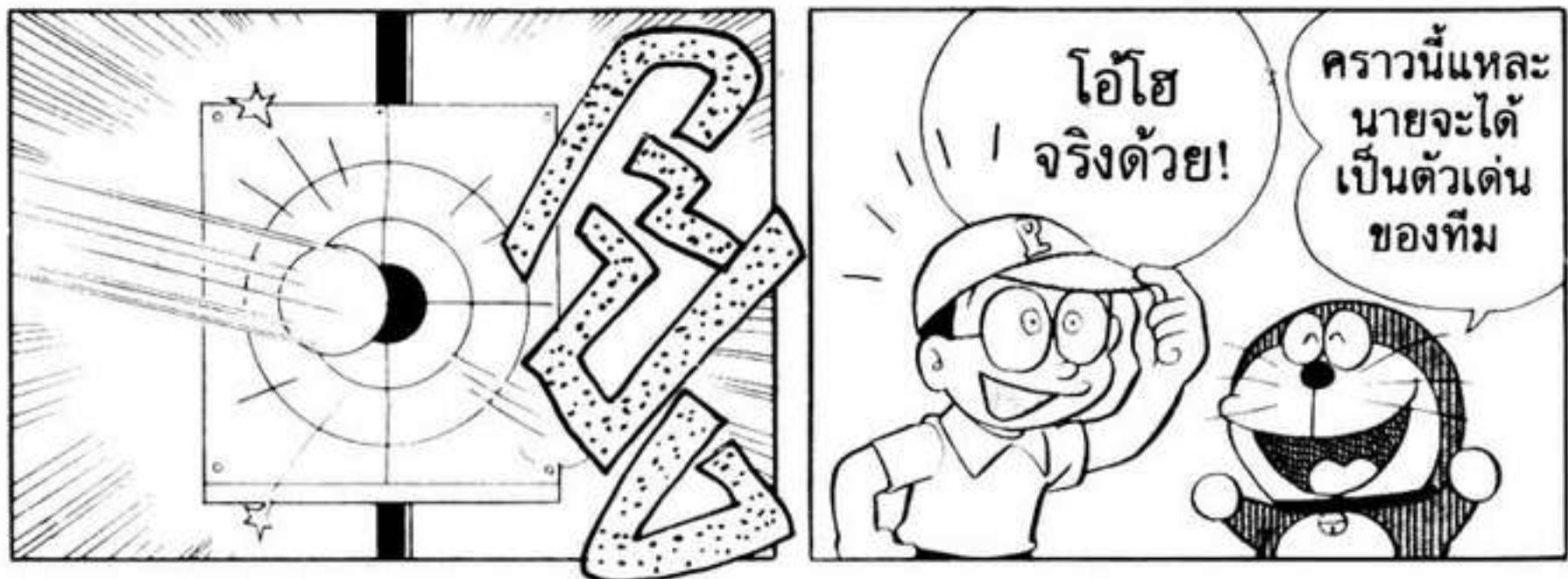
แม้แต่หันมา
ทางนี้แล้วชวัง
ก็ยังถูก

ฮะ ฮะ ฮะ
จะจริงร้อ

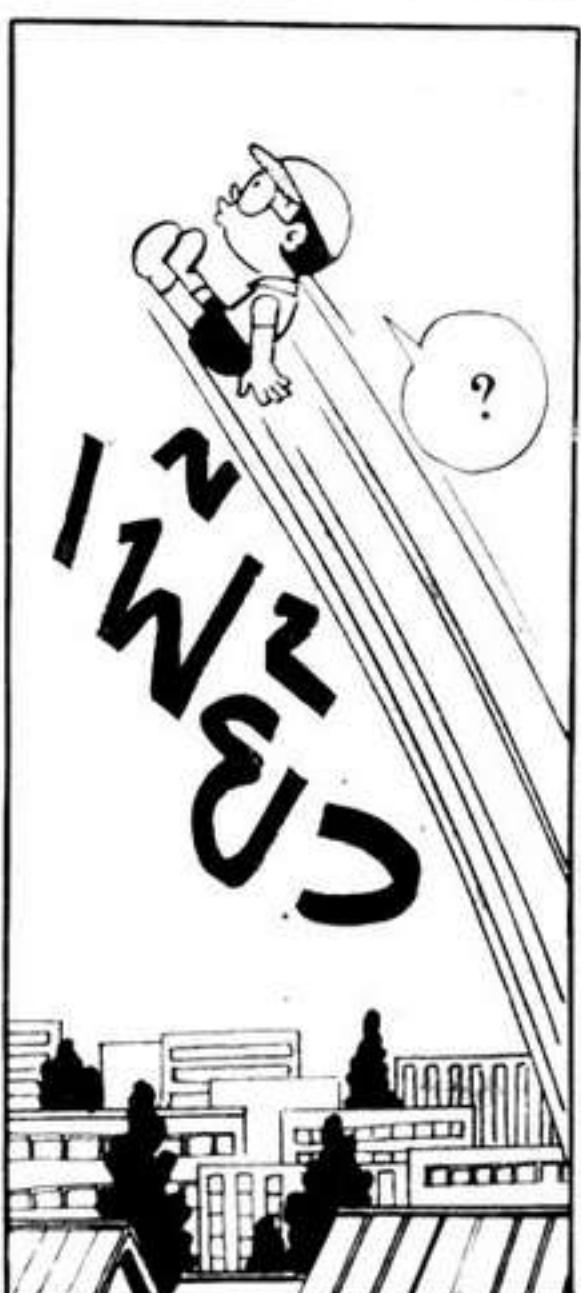
พย

อื้ อื้
อื้

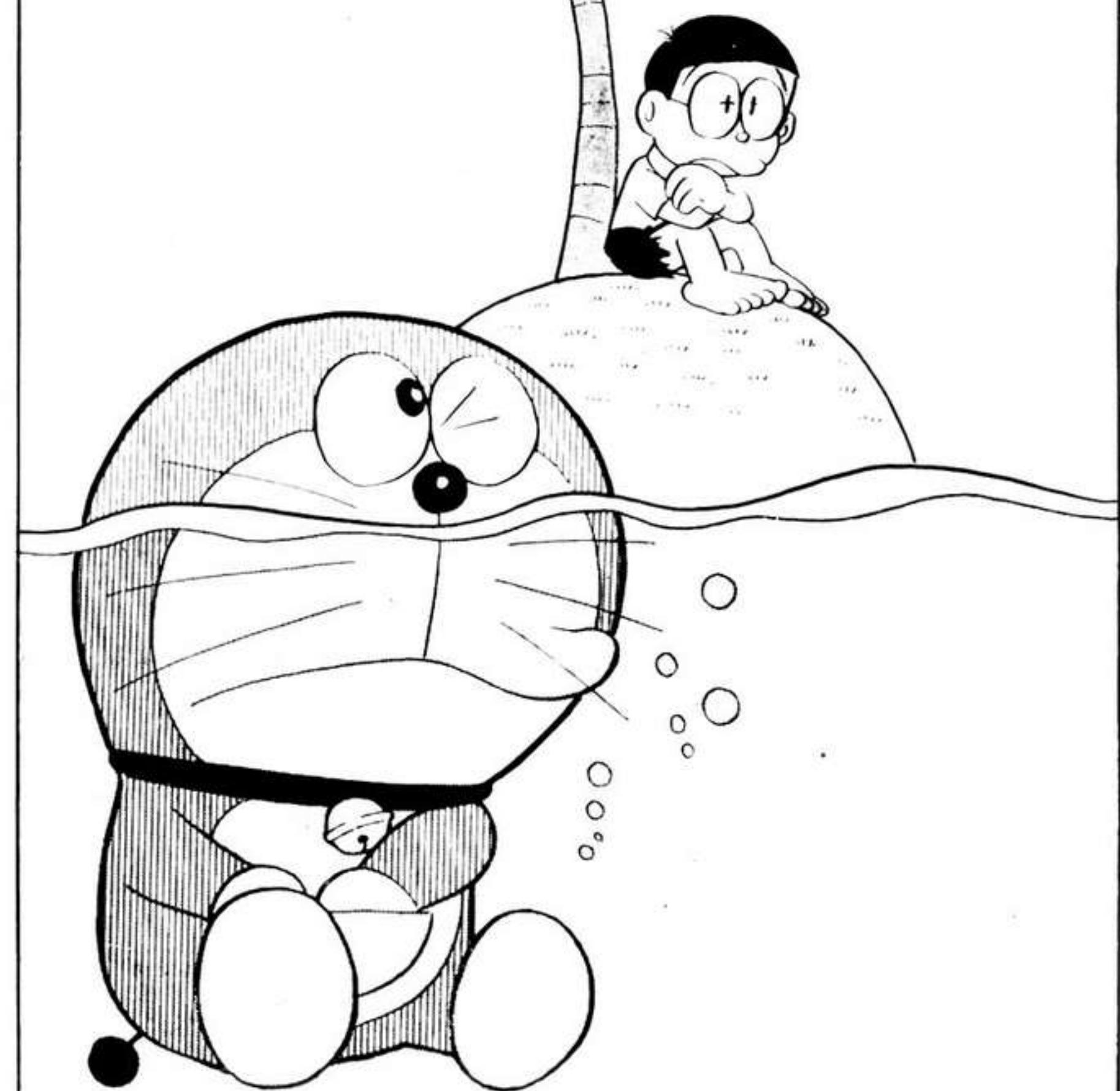

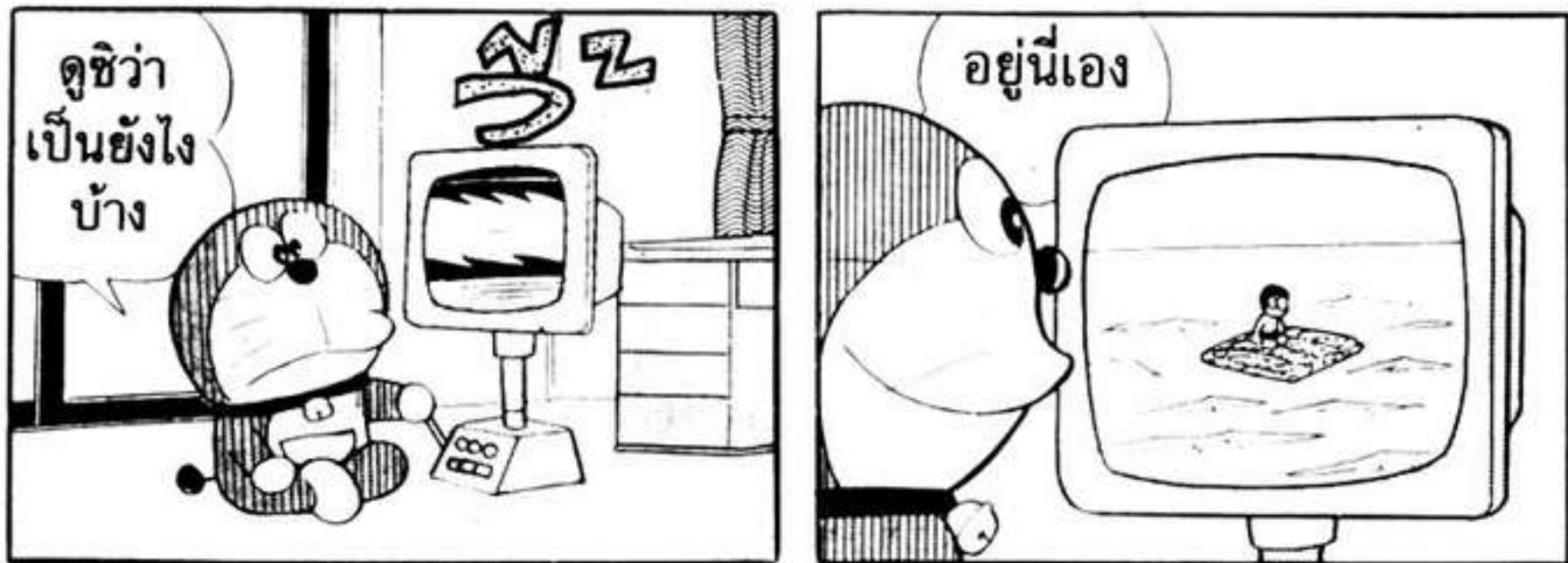

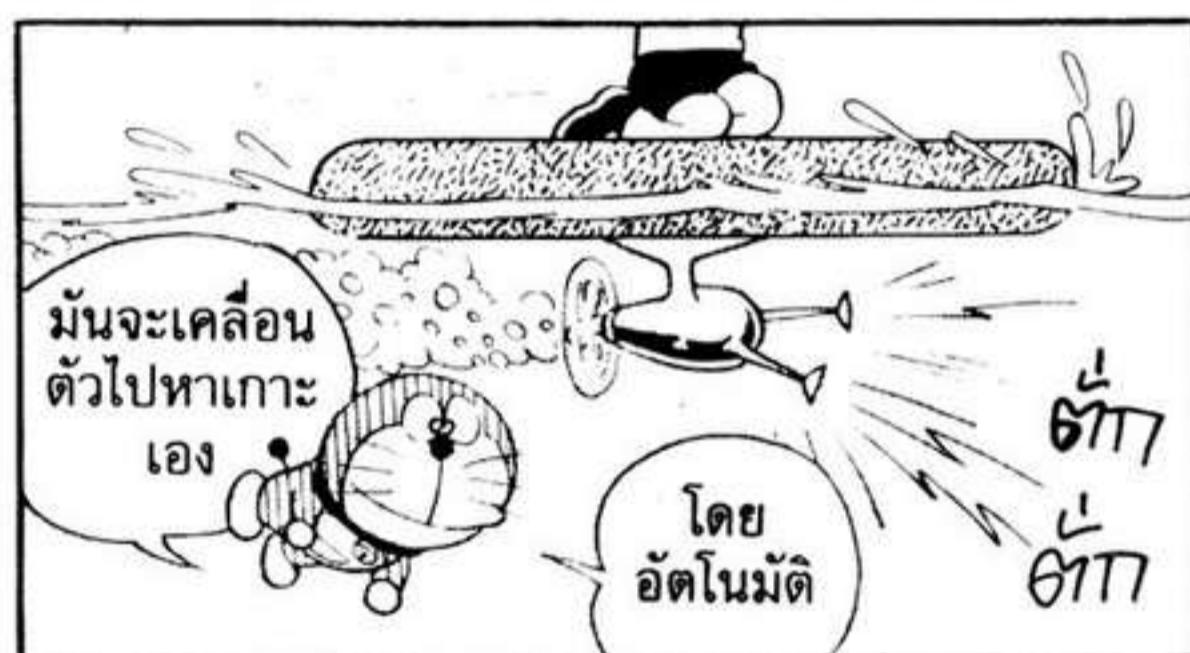
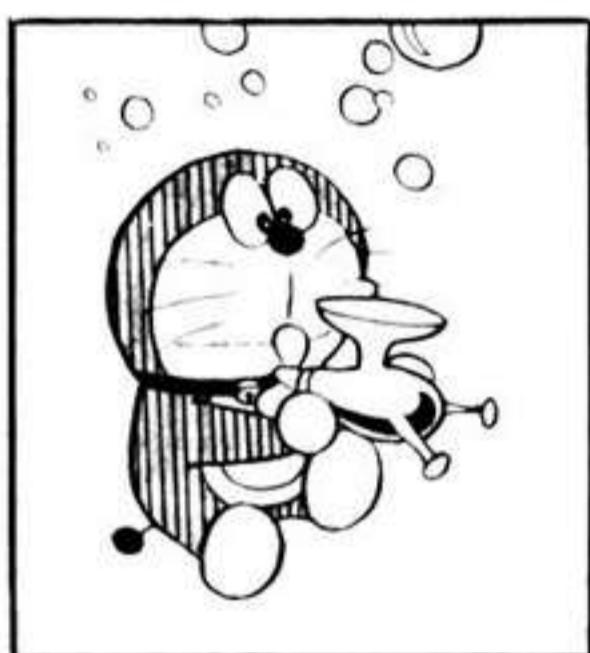
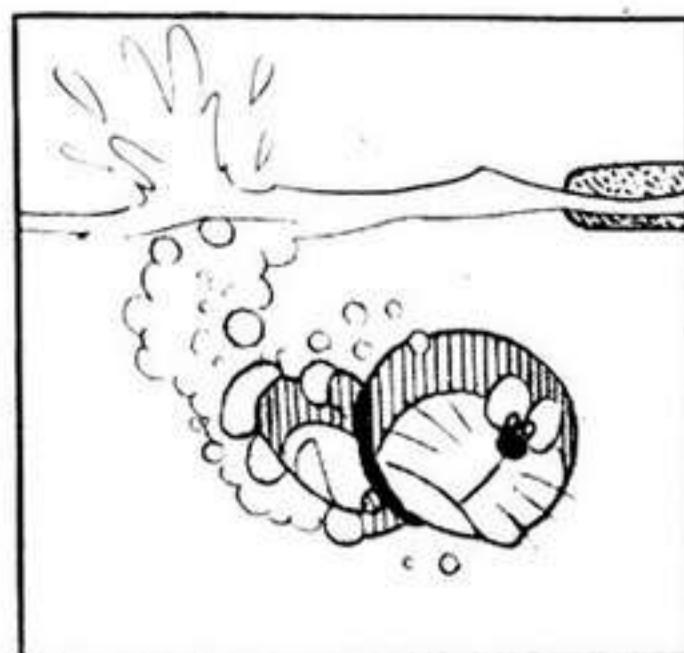
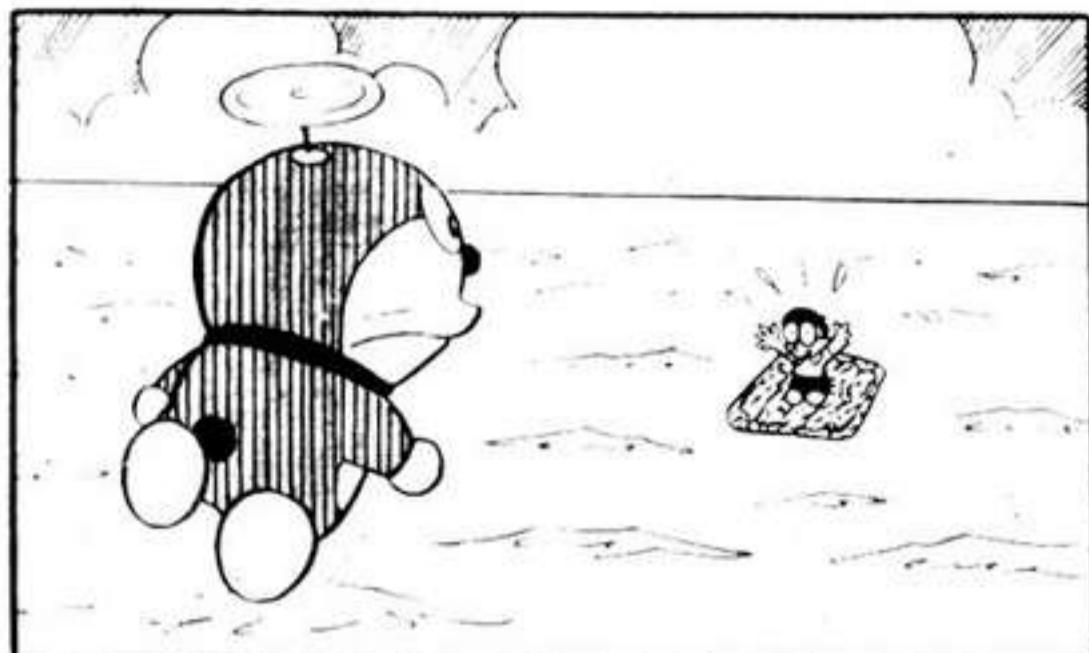
พากย์ในเก้าร์ต

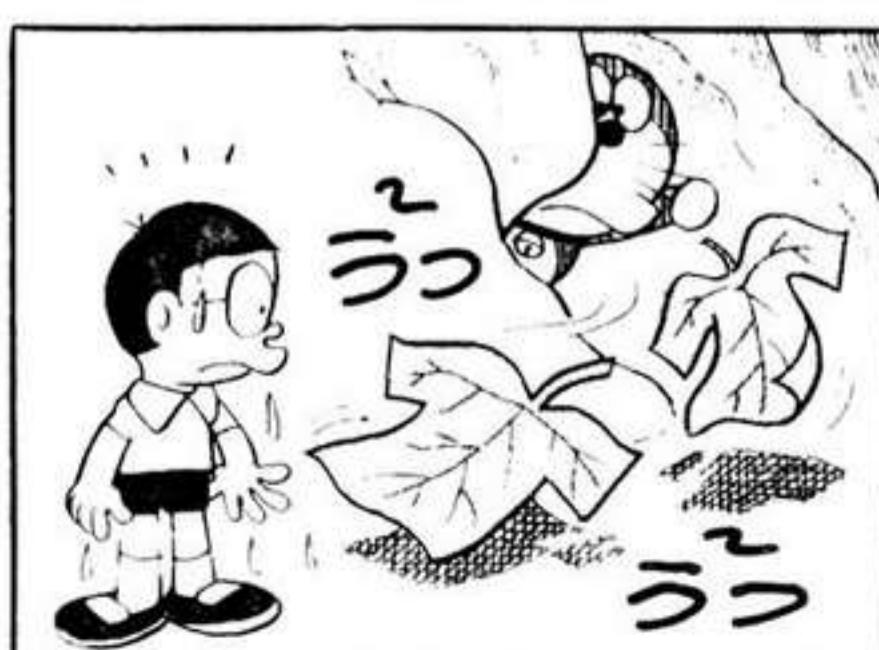

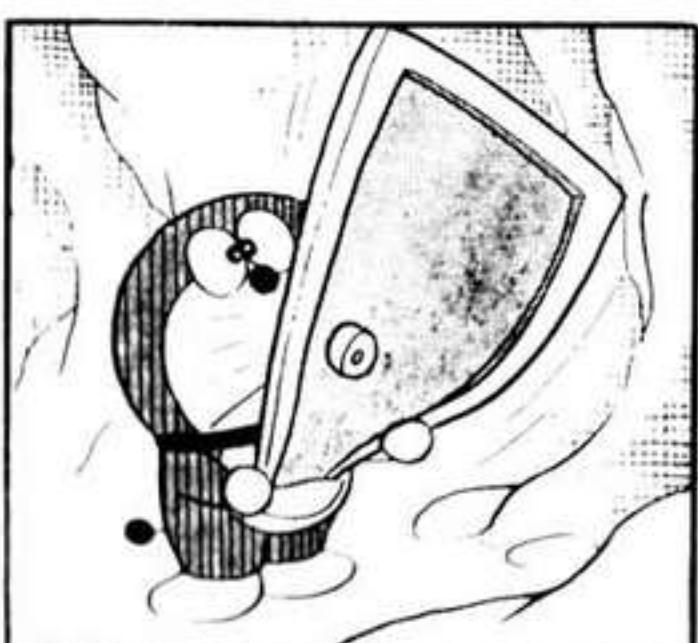

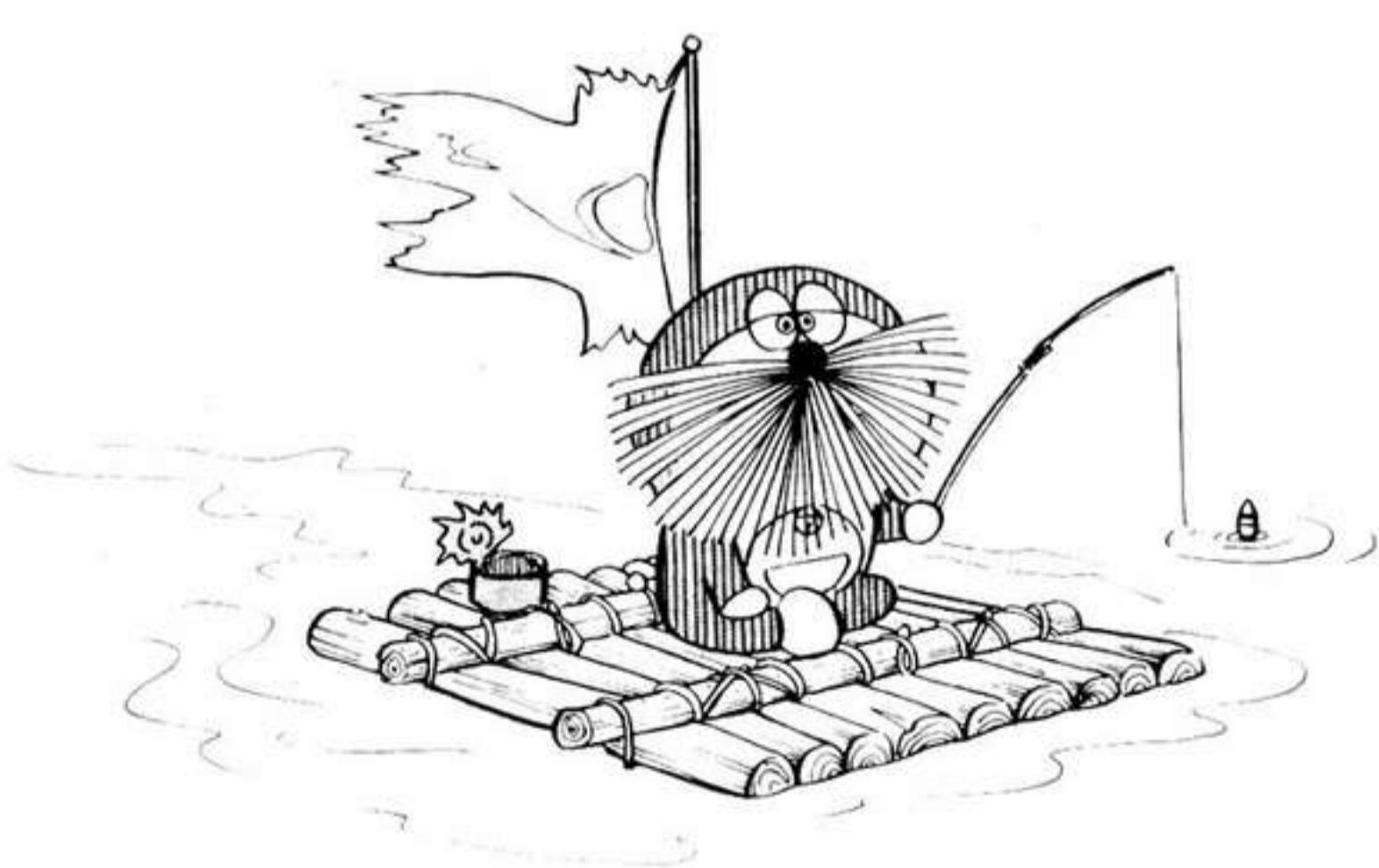

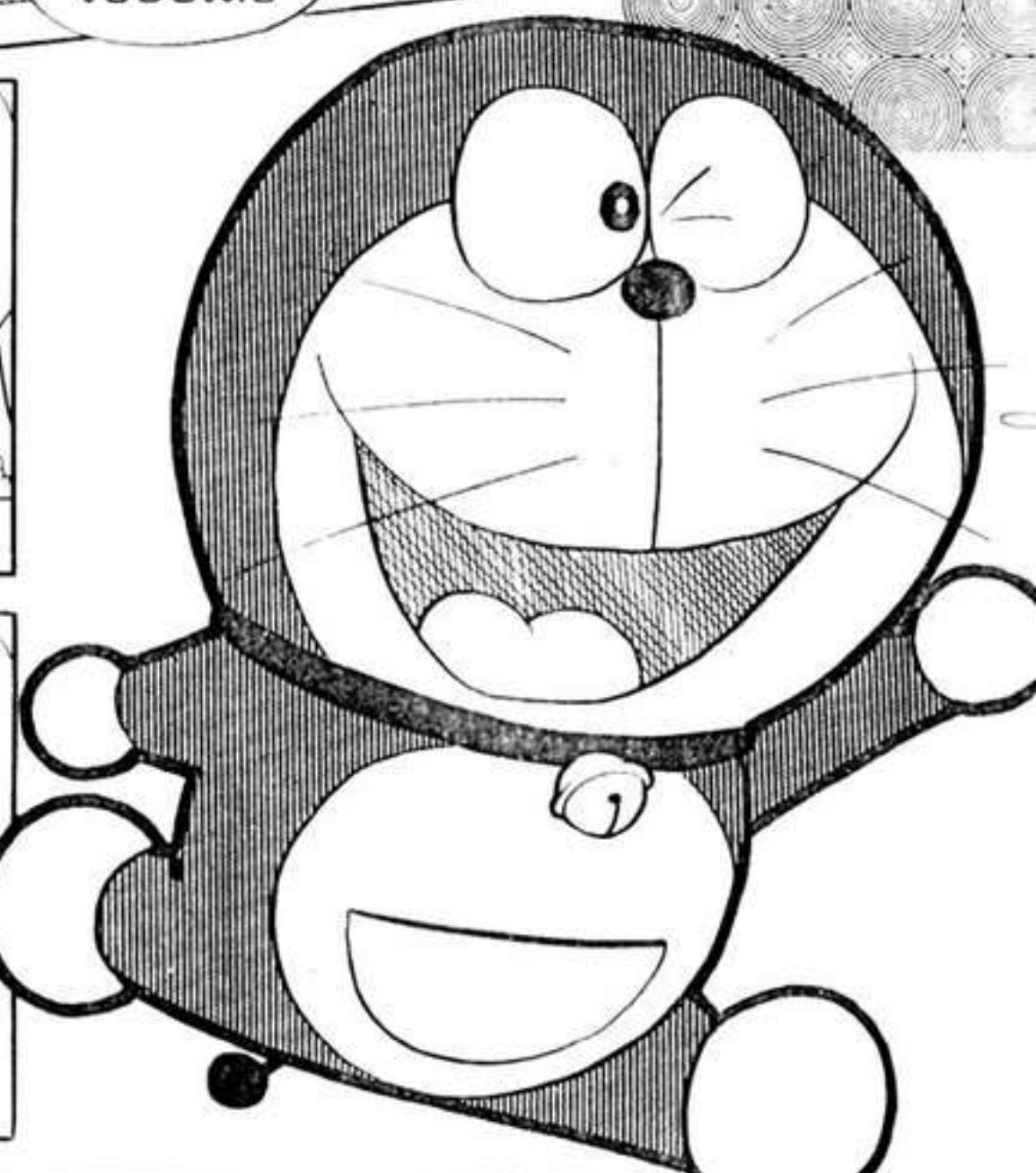

ชื่อมานี่
แบบนี้
เป็นเลย

อาจอดไว้ที่ชายหาด
โน่นนะ แล้วกำลังจะไป
แล่นเรือเดี่ยวหนึ่งด้วย

จันไป
ด้วยสิ
ได้สิ
เชิญเลย

จัน
ด้วย
เอ่อ
ก็ได

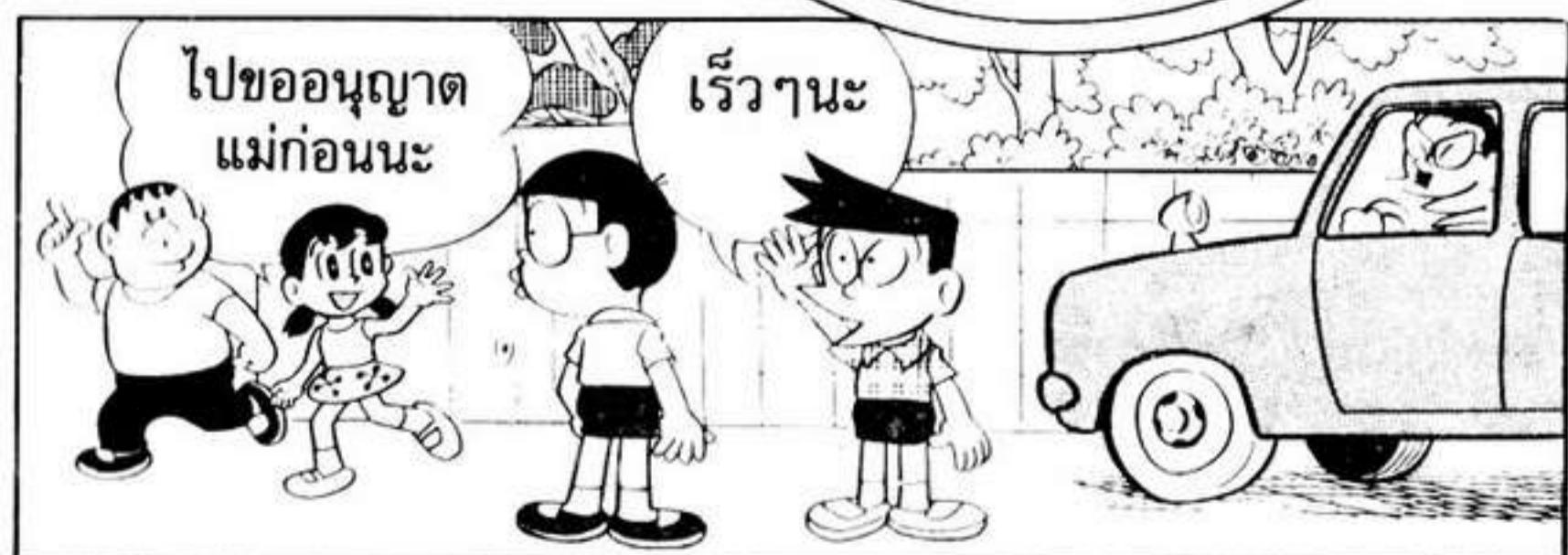
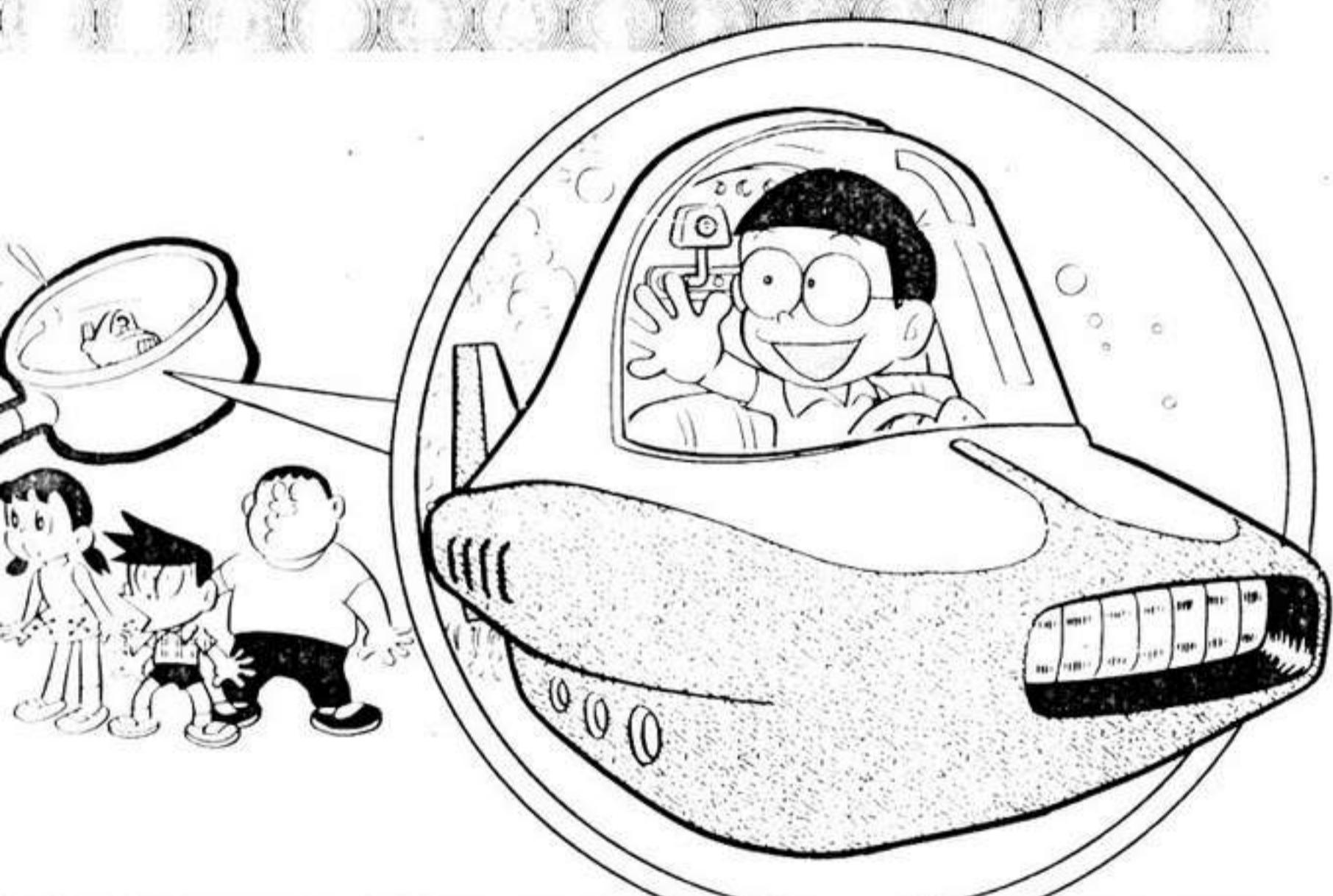
จันล่ะ
เลียใจ

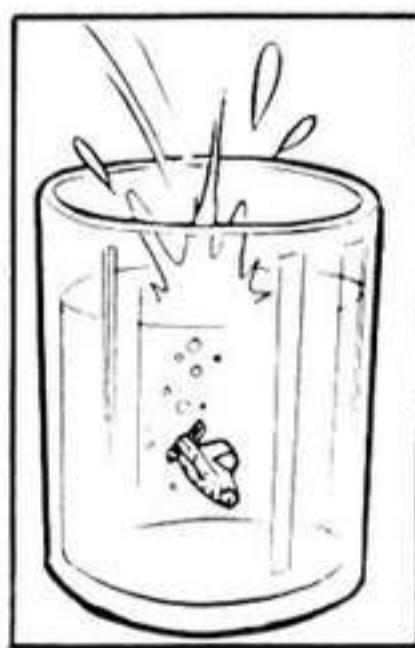
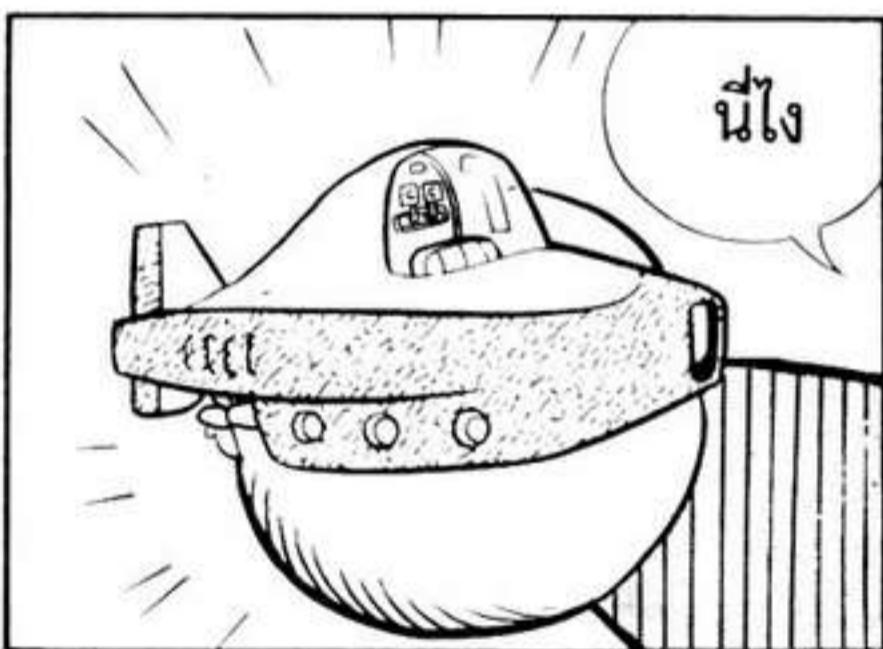

นอกจากคนขับคือพ่อจัน
แล้ว ก็ยังได้อีก 3 คน
เท่านั้นเอง

ท่องทะเลไปกับเรือด่าน้ำ

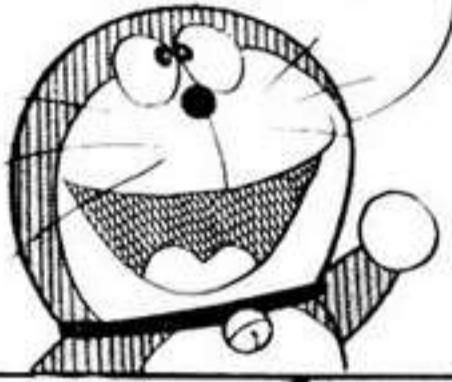

เรื่องนี้นะ สามารถที่จะกระโดด
จากแหล่งน้ำหนึ่งไปอีกแหล่งน้ำหนึ่งได้
ถ้าแหล่งน้ำทั้งสองอยู่ไม่ไกลกันนัก

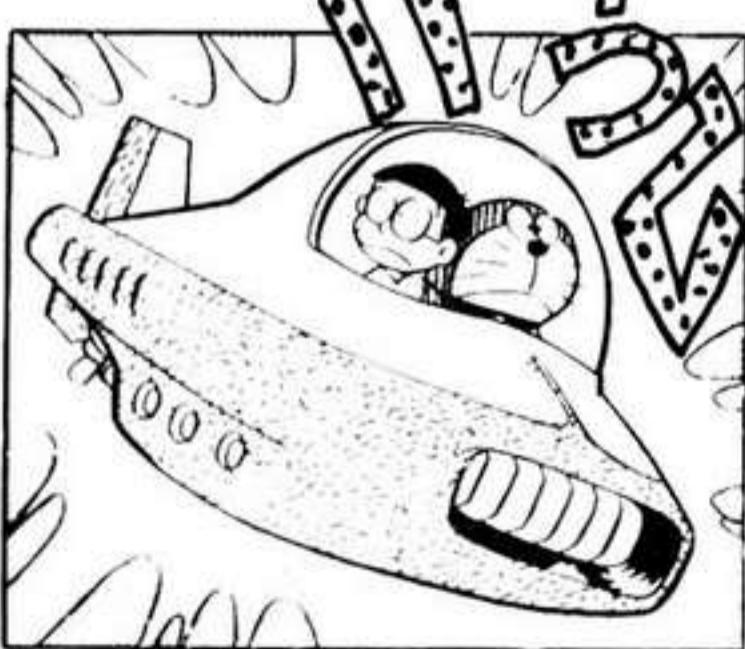
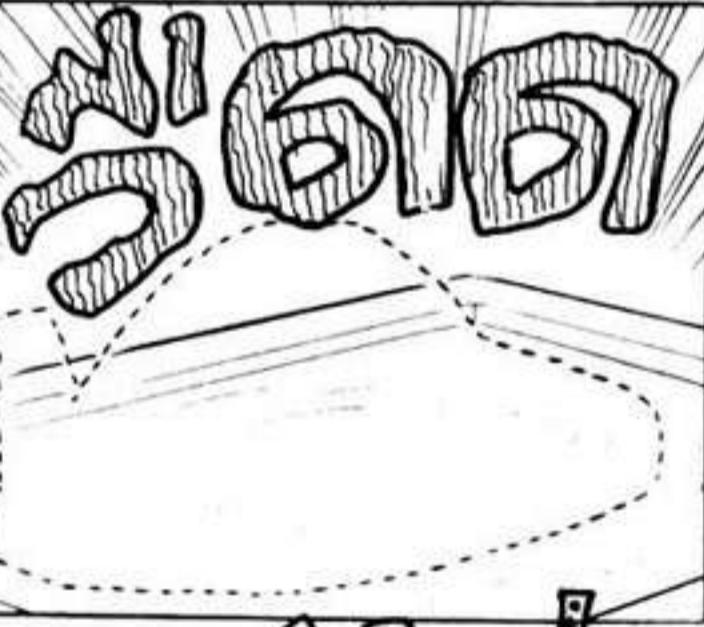
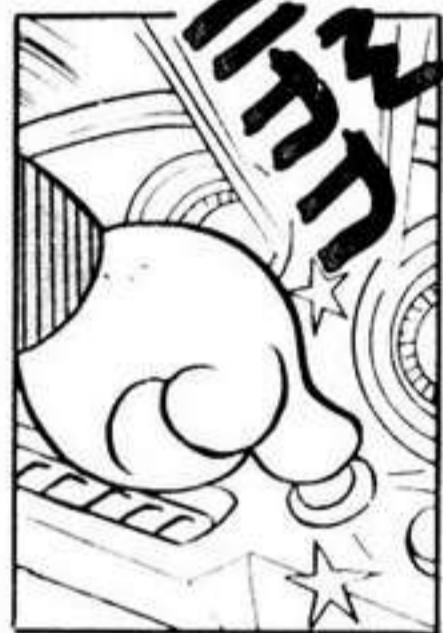

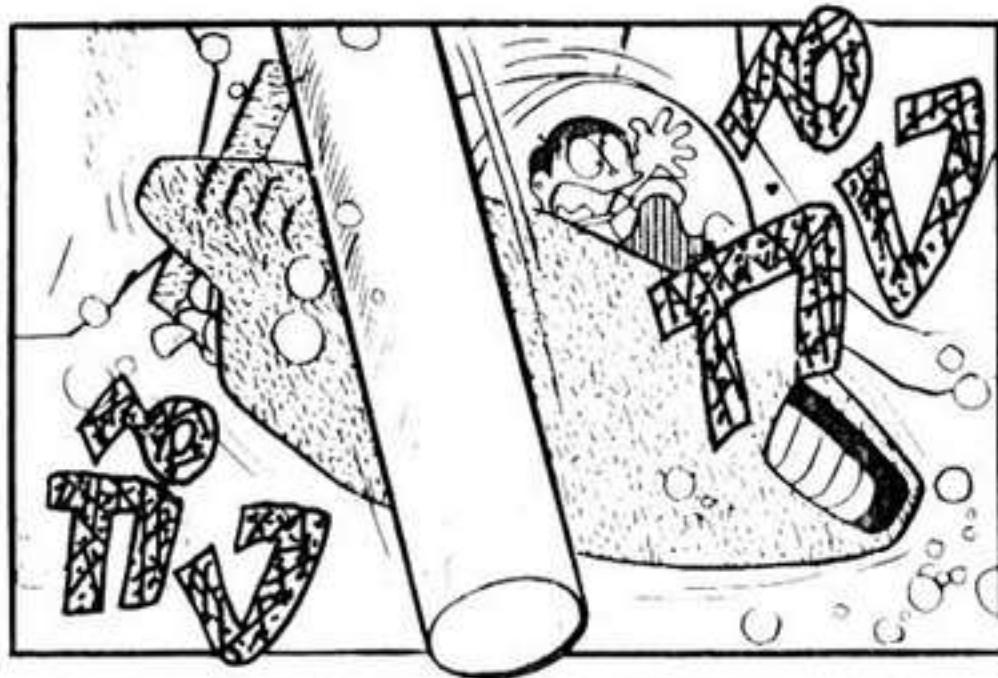
เพราะฉะนั้น เรา^{สามารถ}ไปได้ทุกแห่ง
 เพราะมีน้ำอยู่ทั่วไป

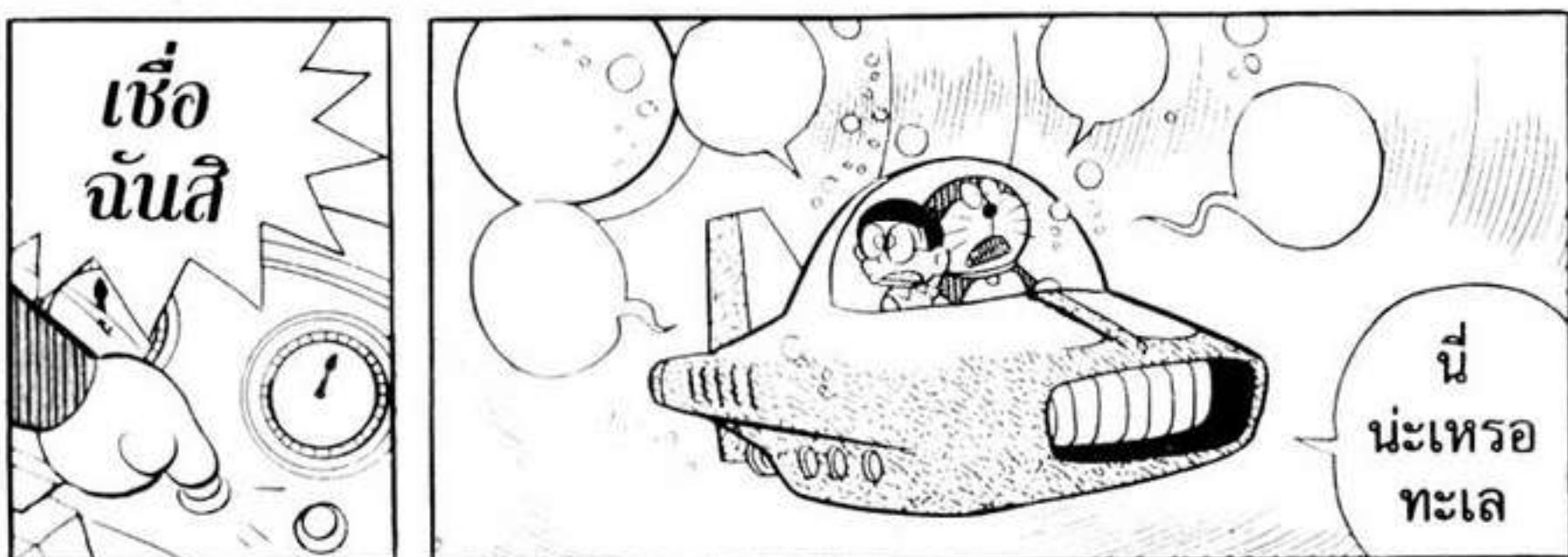
ถ้าเราจะไปทะเล
ก็ต้องมุ่งหน้า
ไปทางทิศใต้

เอ่า!
กระโดด
ครั้งแรก

ร้อน

ทำไม
มันร้อน
อย่างนี้ล่ะ

ช่วย
ด้วย!
กำลัง^ก
ถูกตั่ม

เท่ากalemใช่มั้ยล่ะ เรื่อง
ของฉันเองเล่นนะ พวกลาย
กำลังนั่งเรือของฉันเอง

พูดเรื่องเดียวกัน
มาตลอด

บ่น

ประทับ

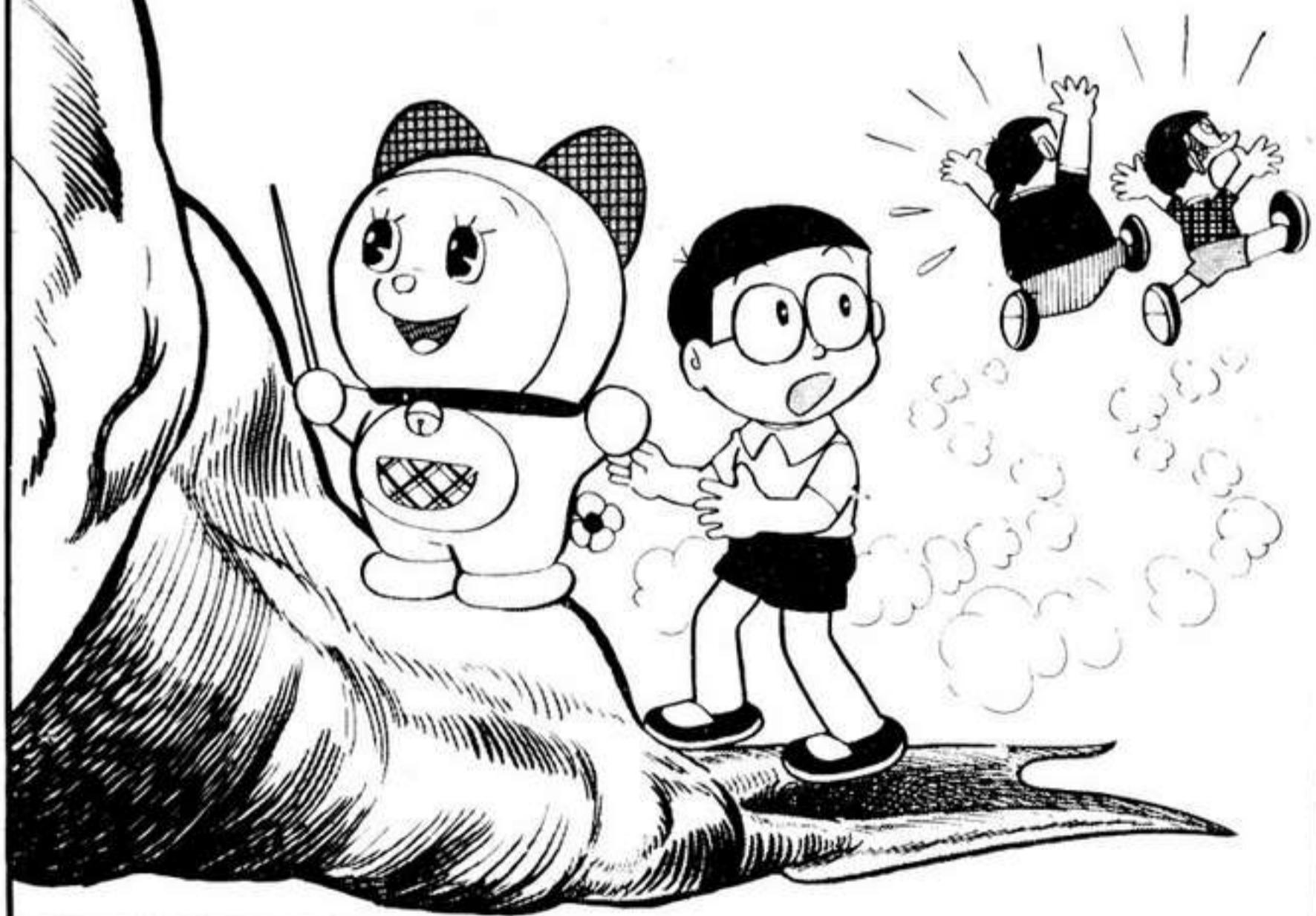
สู้...ดีใจจนคอดแห้ง
ไปหมด

ร้อนนน

ดีมชาคร้อนๆ
กันมาย

เนสซี่มาแล้ว

โอ้ไซ
ขยัน
เรียนกัน
จริงนะ

คนนี้ก็เขียน
หนังสือ
อีกคนก็ตัด
รูปภาพ

ทั้งที่
อาการ
ก็ร้อน
น่ารัก
กันจริงๆ

ถ้ามีข้อมูลมากถึง
ขนาดนี้แล้ว เราคง
จะไม่แพ้มั้ง
โดยมิจัง

เจ้าชีริมน้อยพูดว่า
เรื่องสัตว์ประหลาด
ที่ทะเลสาบเน่นะ
เป็นเรื่องเหลวไหล

เธอเลยคิด
ที่จะเปิดการ
อภิปรายขึ้น
ใช่มั้ยล่ะ

พยายาม
เขียนนะ

**การอภิปราย
เรื่อง
"แมสเซ
นجرิบ
หรือไม่มี"**

บันทึกแรกที่
กล่าวว่าพบ
เนสซี่

คือเมื่อพ.ศ. 1108
หรือประมาณ
1400 ปีมาแล้ว

บุคคลที่ซื้อดัมเส็นได้เขียน
เกี่ยวกับมังกรแห่งทะเลสาบ
ไว้ใน “บันทึกของนักบุญ
โคลัมบัส”

และเมื่อมาถึง พ.ศ. 2476 ได้เริ่มนิการ
ทำถนนรอบ ทะเลสาบ หลังจากนี้ได้มี
คนมาเฝ้าดูมากมาย กล่าวกันว่า
มีคนเห็นเนสซี่หลายคนด้วยกัน

พ.ศ. 2477 ยังบริหาร
ของอุดสาหกรรม
การประมง ได้กล่าวว่า
“อย่าง 16.80 ช.ม.
ลักษณะคล้าย
ตรงกลางมีหลังจะมี
ส่วนโค้งนูนขึ้นมา และมีลำตัวยาว
ประมาณ 90 เมตร”

ในปีเดียวกัน
ได้มีคนถ่ายรูป
รูปแรกได้
บุคคลผู้นั้นคือ
แพทย์ศัลยกรรม
กระดูกเคลเนฟ์
วิลสัน

และในปีนี้เช่นเดียวกันที่
อาเตอร์ แกรนด์บอกว่า
เห็นเนสซี่ขึ้นมาบนบก

ร่างที่เห็นจาก
แสงไฟ
มอเตอร์ไซด์นั้น
เหมือนกับ
สัตว์โบราณ
ที่ซื้อพลาทีโอ
ชอร์สไม่มีผิด

STOP!!

ฉันรู้ว่า...เรื่องที่
พูดออกมากหึ่งหมด
นะ ไม่มีความหมาย
อะไรเลย

ทำ
ไม่

มีแต่คน
พูดว่า
“ฉันเป็น
คนเห็น”
เท่านั้น
เอง

มันจะเป็น
หลักฐาน
ได้ยังไง

ซึ่งแน่นอนในจำนวนนั้น
ต้องมีคนโกหก บางคนอาจ
จะเห็นท่อนไม้หรือเรือที่ค่าว่า
เป็นไอ้ด้วนนั้นก็ได้

จันเห็นด้วยกับชิริกิ
มีหลักฐานที่ชัดเจนกว่า
นั่นนี่

เยอะ
มีรูป
เยอะ
จน
กลุ่ม
และ
ดูแต่
เฉพาะที่
ดัง ก็
แล้วกัน

ถ่ายโดย
นาย K. วิลสัน

ถ่ายโดย
นายสจวต

ถ่ายโดย
นายโอล์เนอร์

↑
ถ่ายโดย
นายแม็คแนบ

จันก
เคยเห็น

มีรูปมากขนาดนี้
ก็หมายความว่า
...

มีตัวตน
จริงๆนะลิ

ชีริก...นายคิด
ได้แย้งบ้าง
หรือ

เอ้าไว
ที่
หลัง

มีข้อมูล
เพียง
แค่นั้น
...

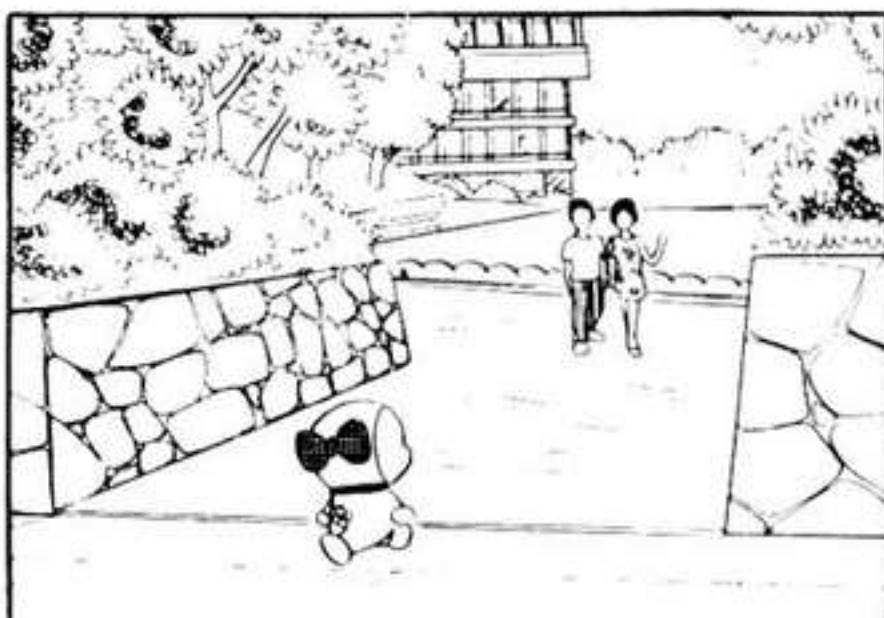
โนบิตะ
จะชนะได้
หรือไม่น้า
...

ยังน่า
สงสัย

เพราะว่า
ชีริก
เป็นคน
ฉลาด

จะต้องหา
หลักฐาน

ที่เอ้า
ให้ดิน
ไม่หลุด
เลย

พ.ศ.2511
นักวิทยาศาสตร์ของ
มหาวิทยาลัยเบอร์มิงแฮม
ได้ใช้โซนาร์ตรวจสอบ
ทะlesenan นี้

ผลคือได้พบว่าในน้ำ
มีวัตถุขนาดใหญ่ซึ่งคาดว่า
เป็นลิงมีชีวิตอยู่จริงๆ

ไม่ว่ารูปไหน
ก็มีแต่มัว
ไม่ชัดชักรูป

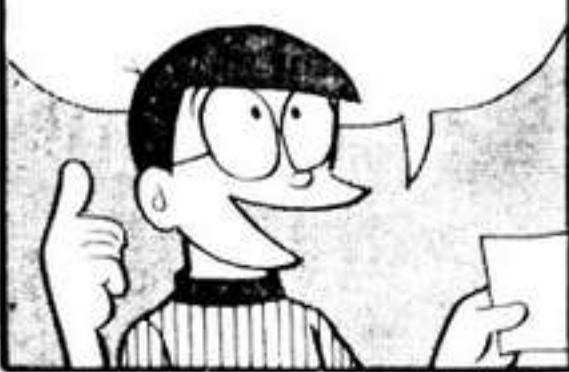
จันอุยากจะ^{จะ}
แบ่งรูปเหล่านี้
เป็น 2 พระเกท

พระเกทแรกก็คือ^{จะ}
รูปพลิกแพลงซึ่ง^{จะ}
ได้แก่รูปที่เห็นตาม^{จะ}
ภาพยนต์ทั้งหลาย

พระเกทที่สองคือรูป^{จะ}
ที่ถ่ายอะไรก็ไม่รู้แล้วเหมา^{จะ}
เอาว่าเป็นไดโนเสาร์

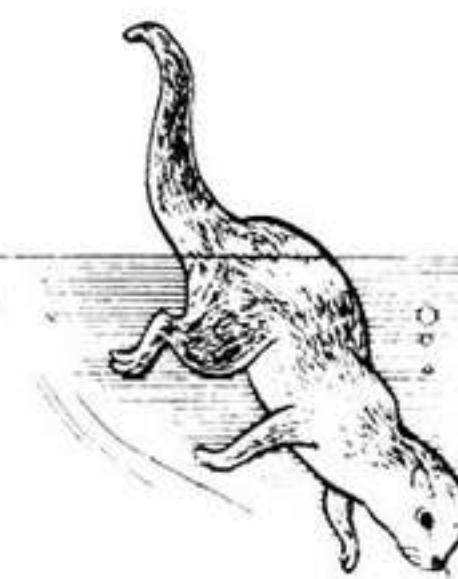
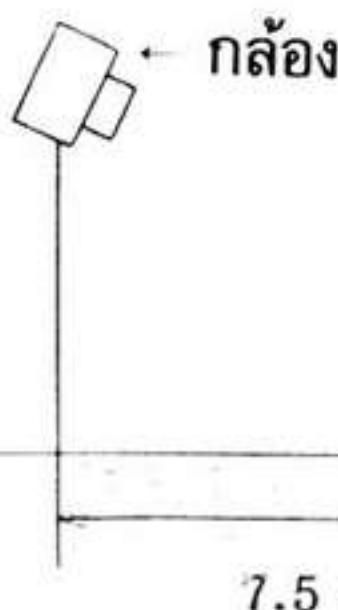
นักสัตว์วิทยา^{จะ}
มอริส เบอร์ตัน^{จะ}
ได้ทำการค้นคว้า^{จะ}
ที่นำสนใจอย่างมาก^{จะ}
ขึ้นมา

ไอ้อะไร^{จะ}
ที่คล้ายๆ
หัวของ^{จะ}
ไดโนเสาร์^{จะ}
ที่ถูกถ่ายทอด^{จะ}
ออกมานี่

เมื่อนำไปคำนวณ^{จะ}
โดยผู้เชี่ยวชาญแล้ว^{จะ}
ปรากฏว่าสามารถ^{จะ}
ทราบได้ถึง^{จะ}
มุมของกล้อง^{จะ}
และระยะทาง^{จะ}
ที่ถ่ายเลยทีเดียว^{จะ}

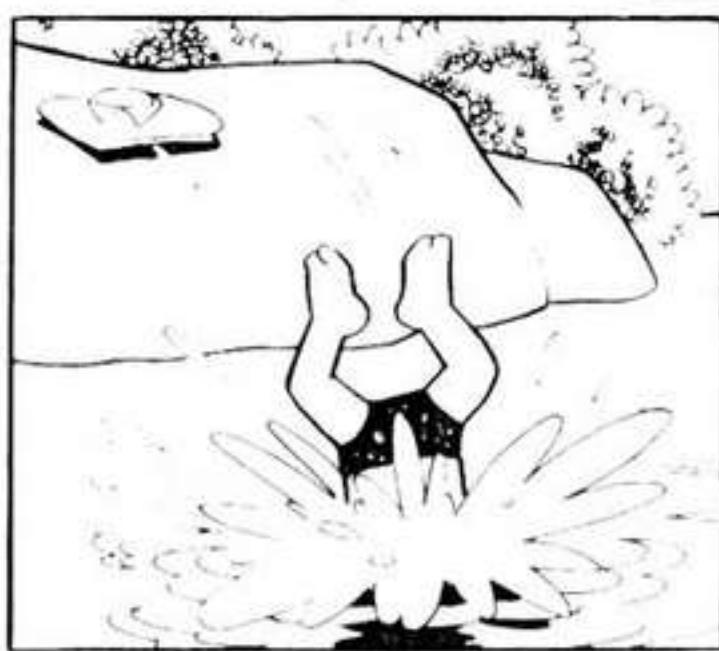
ผลก็คือ^{จะ}
มันเป็นเพียง^{จะ}
ของที่มี^{จะ}
ขนาดเล็กๆ^{จะ}
เท่านั้นเอง^{จะ}

และสิ่งที่^{จะ}
เหมาะสมที่สุด^{จะ}
ก็ได้แก่^{จะ}
ทางของนากแม่น้ำ^{จะ}
ที่กำจังจะ^{จะ}
ดำเนินไปใต้น้ำ^{จะ}

เพิ่งวันที่ 3 เองมันໄກล
นีนา คงใช้เวลา
ประมาณอาทิตย์นึง

ฉันลืมญาไว้ ฯ จะ
หาหลักฐานมาให้ใน
อาทิตย์

ไม่เป็นไรน่า
ทันเวลาแน่ๆ

แต่ว่า...พอนเนสชีมานถึง
ต้องให้เจ้าซึริกดู
เพียงคนเดียว
แล้วพามันกลับไป
ฉันจะ
ได้ถม
อุโมงค์
ชะเลย...

ถ้าคนอื่น
อาจจะมีคน
มาเจอเข้า
ละก็
ยุ่งแน่ๆ

อยากจับ
มันไปก็ได้

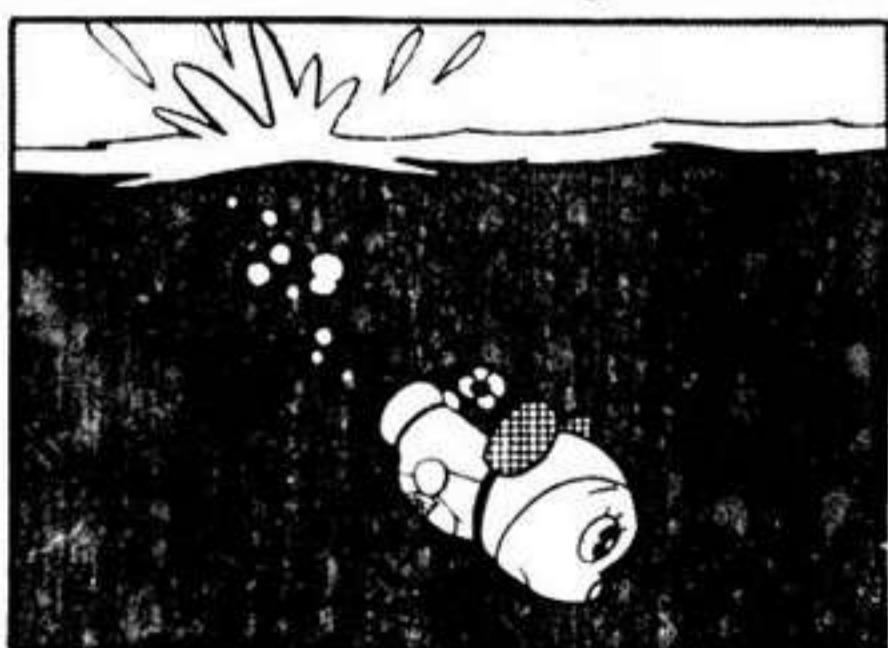
ใช่
สินะ

วันนี้ครบ
1 อาทิตย์
พอดี

เอามาให้ดู
เร็วๆ
หน่อยสิ
หลักฐานที่
แสดงว่า
มีเนสชีนนะ!

แล้วทำไมต้องให้ฉัน
มารวบอยู่รอบๆ สร่านี่
ตั้งแต่เช้ามีดด้วย

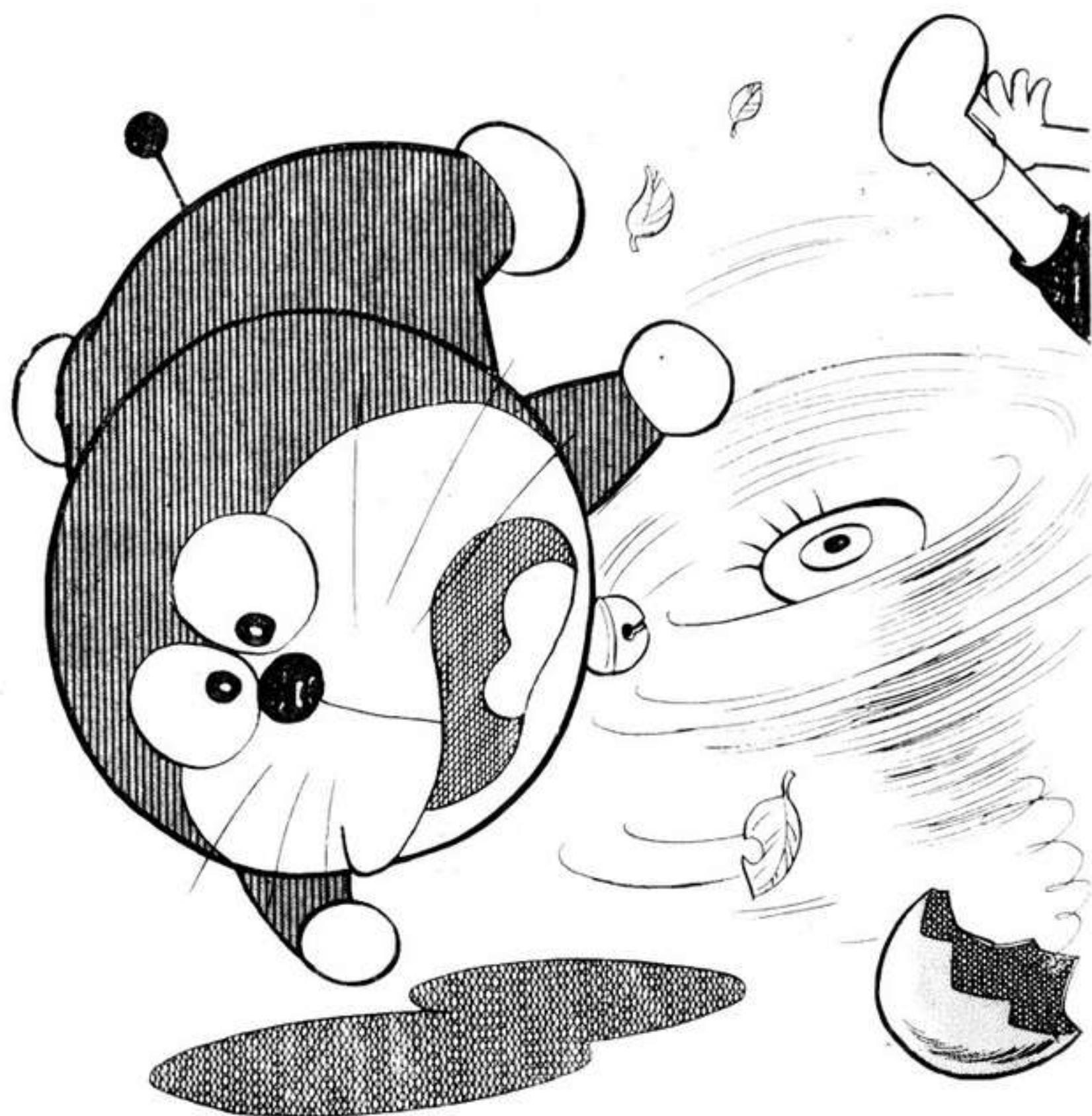

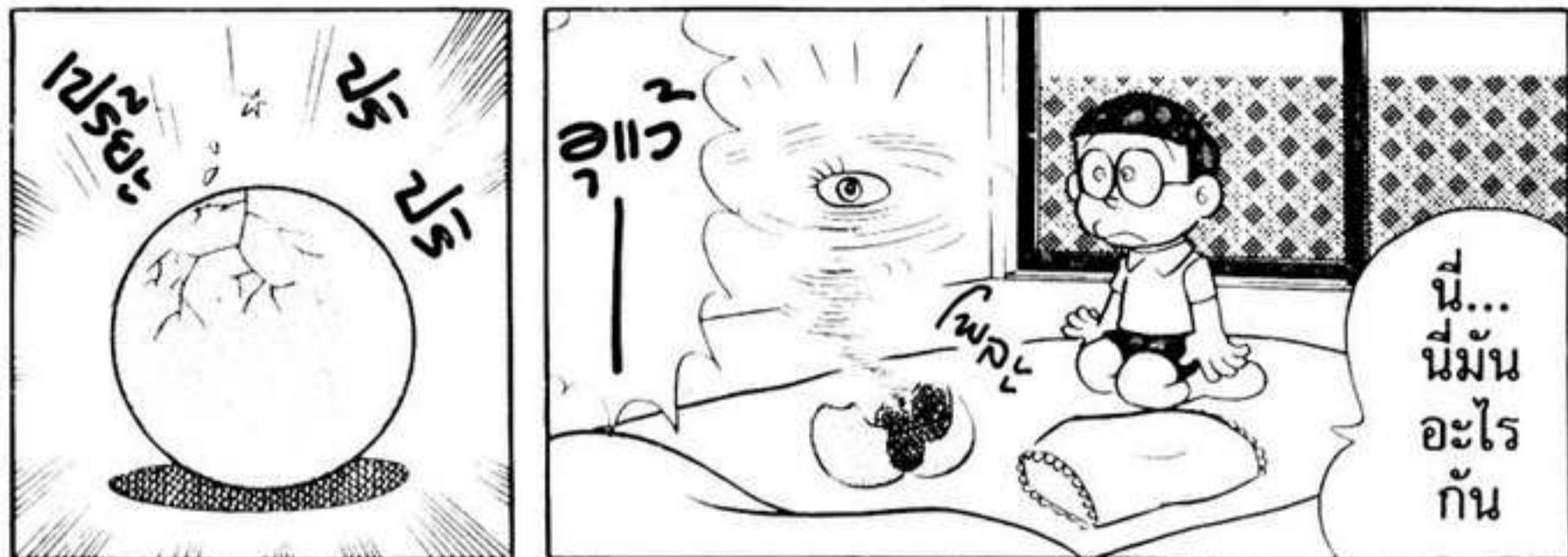

ພາຍຸຮມູນທີ່ເຂົ້ວພູໂກະ

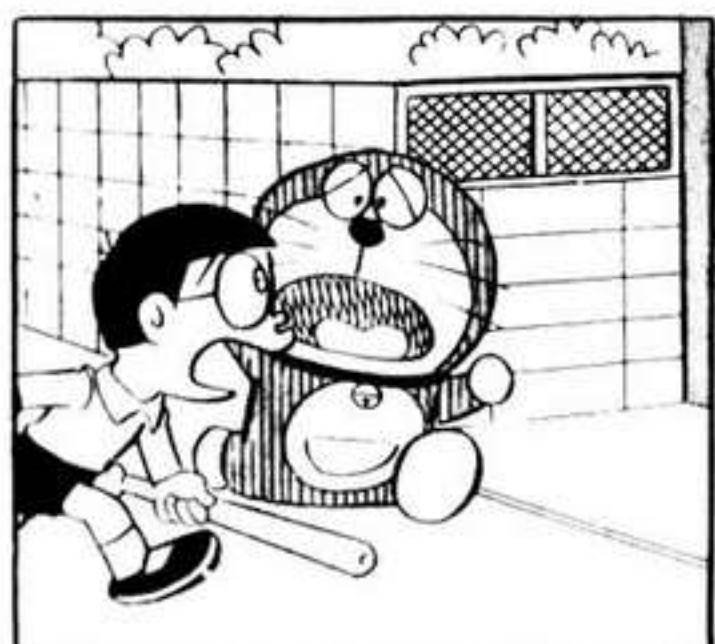
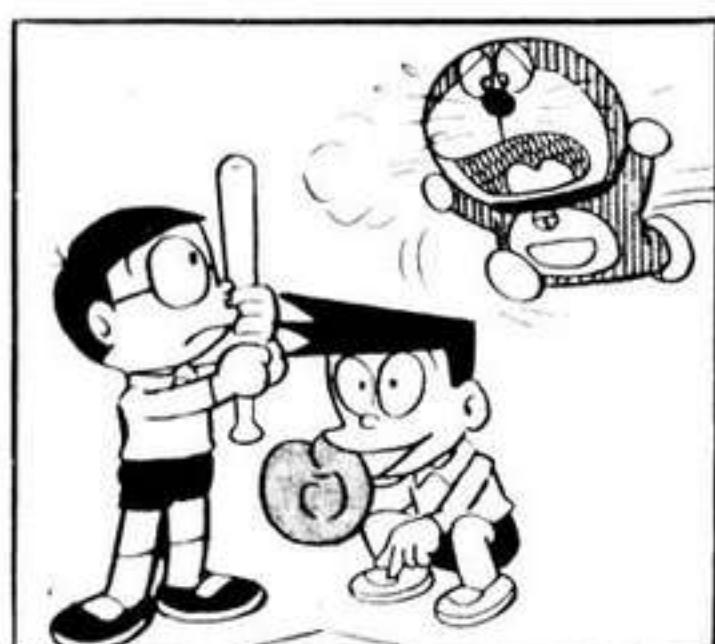

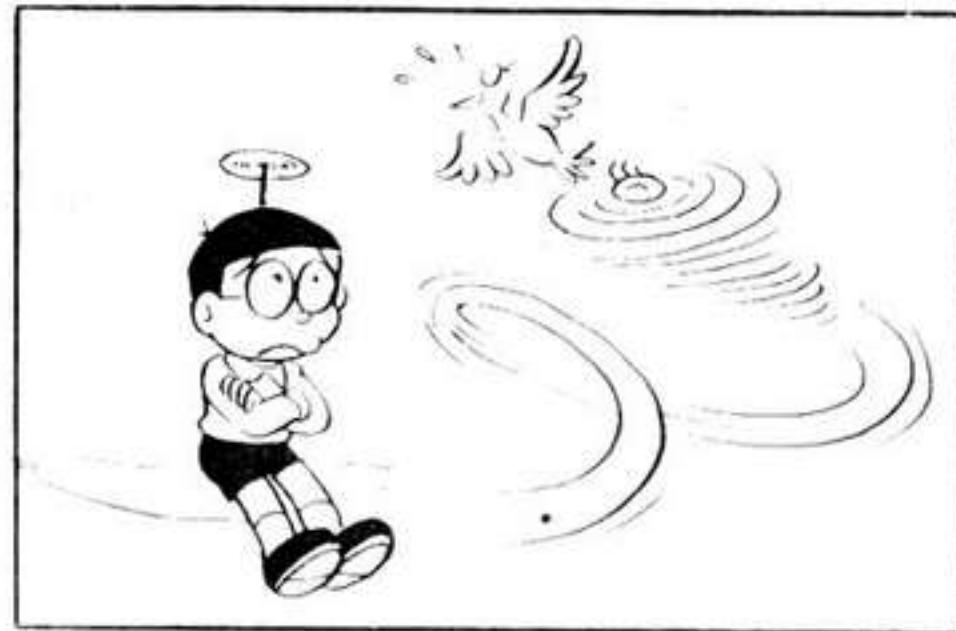
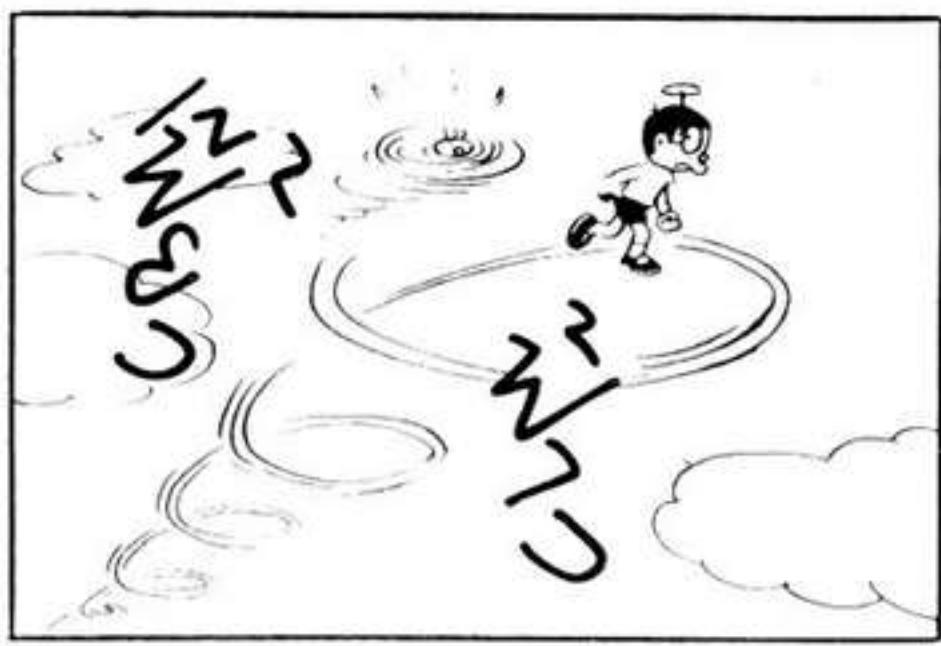

โอ๊ะ! ลมเบา
ลงแล้ว

พายุใต้ฟุน
ทิ้งสองลูก
สลายไปแล้ว

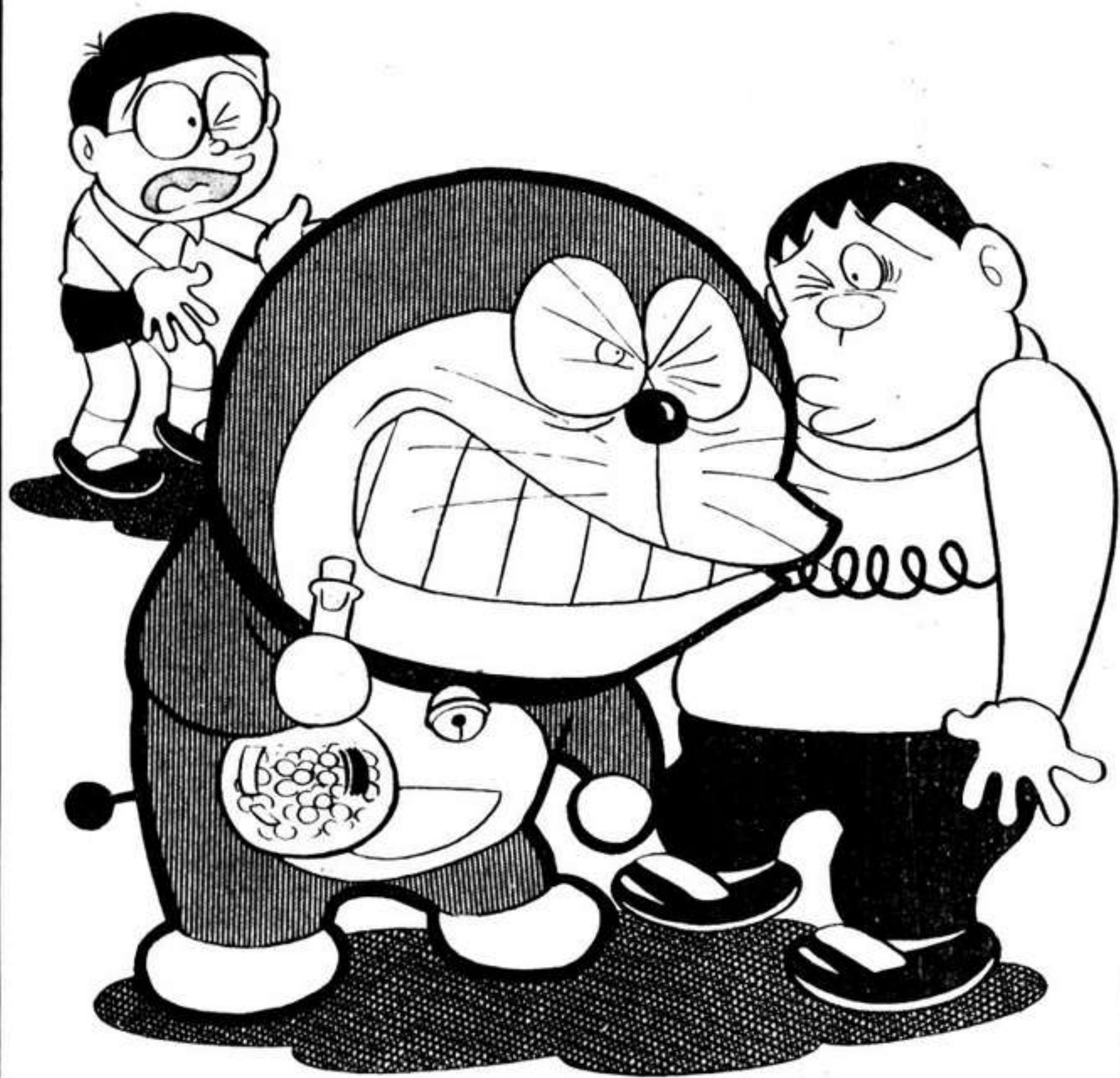

พอเห็นลมหมุน
เล็กๆ ที่ไร
นีกถึงพูโภะ

ทุกครั้ง
เลย...

เจค็ล แวนด์ ไฮต์

นายหมายความว่า
จะขอกล้อง
ส่องทางไฟล
ที่จันยืมมาคืน
ใช้ม้าย

ชะ...ใช่
ใช่แล้ว

กล้าหาญ
จริงนะ

อ้อ ...

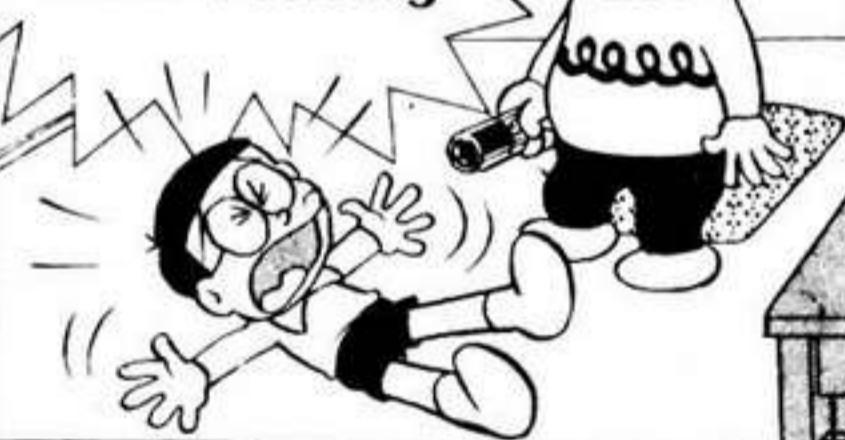

อะ..มึงจะจ้อง
แบบนั้น จันก็ไม่
กลับรถอ

นายใช้วันนี้ เอาของของ
จันไปหlaysหนแล้ว วันนี้
จันไม่กลับไป ถ้าไม่ได้
ของคืน!

เชิญเลย...
อยากรวยก็เชิญ

เข้าใจแล้ว
ขอโทษ
นะ

จันไม่เคย
ได้ของที่
อยากรวย

ก็เลยชอบยืมของ
เพื่อนๆ...พอใช้ไป
เกิดรู้สึกเหมือนกับว่า
เป็นของตัวเอง...

ไอ้โนลัยขึ้นลาด
ใจอ่อนนี้ มันแก้
ไม่ได้เลยริงน้ำ

ถ้าแค่ชั่วระยะ
เวลาสักๆ ฯ
ละก็ได้

ขอหน่อยนะ
นะ

แต่...อย่า
ดีกว่า

มันไม่ใช่ยาที่ดี
ซักเท่าไหร่หรอก

พอได้กล้องส่องทางไกล
คืนมา จะนจะคืนให้นาย
ทันทีเลย

ยานีชื่อ
เจคัล
แอนด์
ไฮด์

ถ้ากิน yan นี้เข้าไปแล้ว จะทำให้มันลัย
เปลี่ยนไปเป็นคนละคนเลยทีเดียว
ยา 1 เม็ด จะออกฤทธิ์แค่
10 นาทีเท่านั้น

แค่
10 นาที
เท่านั้น
เหรอ

เจคัล
แอนด์
ไฮด์

๖๒

152 *เจคัล แอนด์ ไฮด์ (Jekyll and Hyde) เป็นตัวละครในหนังสือที่เขียนโดย โรเบิร์ต หลุยส์ สตีเวนสัน เป็นเรื่องเกี่ยวกับปัจจัยที่ทำให้คนลัยของคน เปลี่ยนเป็นตรงกันข้าม

ถ้าได้กอล์ฟมาแล้ว
ต้องเอา Yamamoto
ทันทีนะ

รู้แล้ว

แค่
10 นาทีเอง
ต้องรีบ
หน่อย

ใจ
เด่นที่
!

มีอะไร
เหรอ

๐๐๒

กำลังเข้า
ห้องน้ำ
รอให้เสร็จธุระ^{ชะก่อน}

ยืม
ยืม...

ยังไม่มาอีก
10 นาที
ก็จะหมด
ฤทธิ์แล้ว

ออกมาก็
เร็วกว่านี้
ไม่ได้รีบ
ยืม...

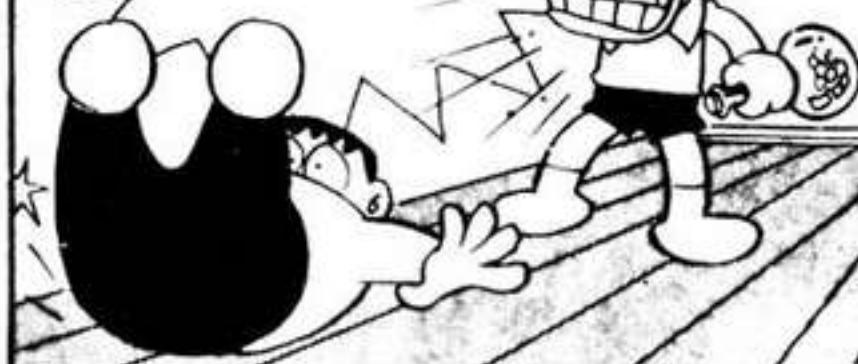
มีธุระก็เข้า
มาก่อนสิ

ชา
ไปแล้ว

คงไม่ใช่เรื่องกอล์ฟ
ส่องทางไกลหรอกนะ
เรา
เรียน
แล้วนี่

ตกลงกัน
ร้อย

ใจเด่นที่

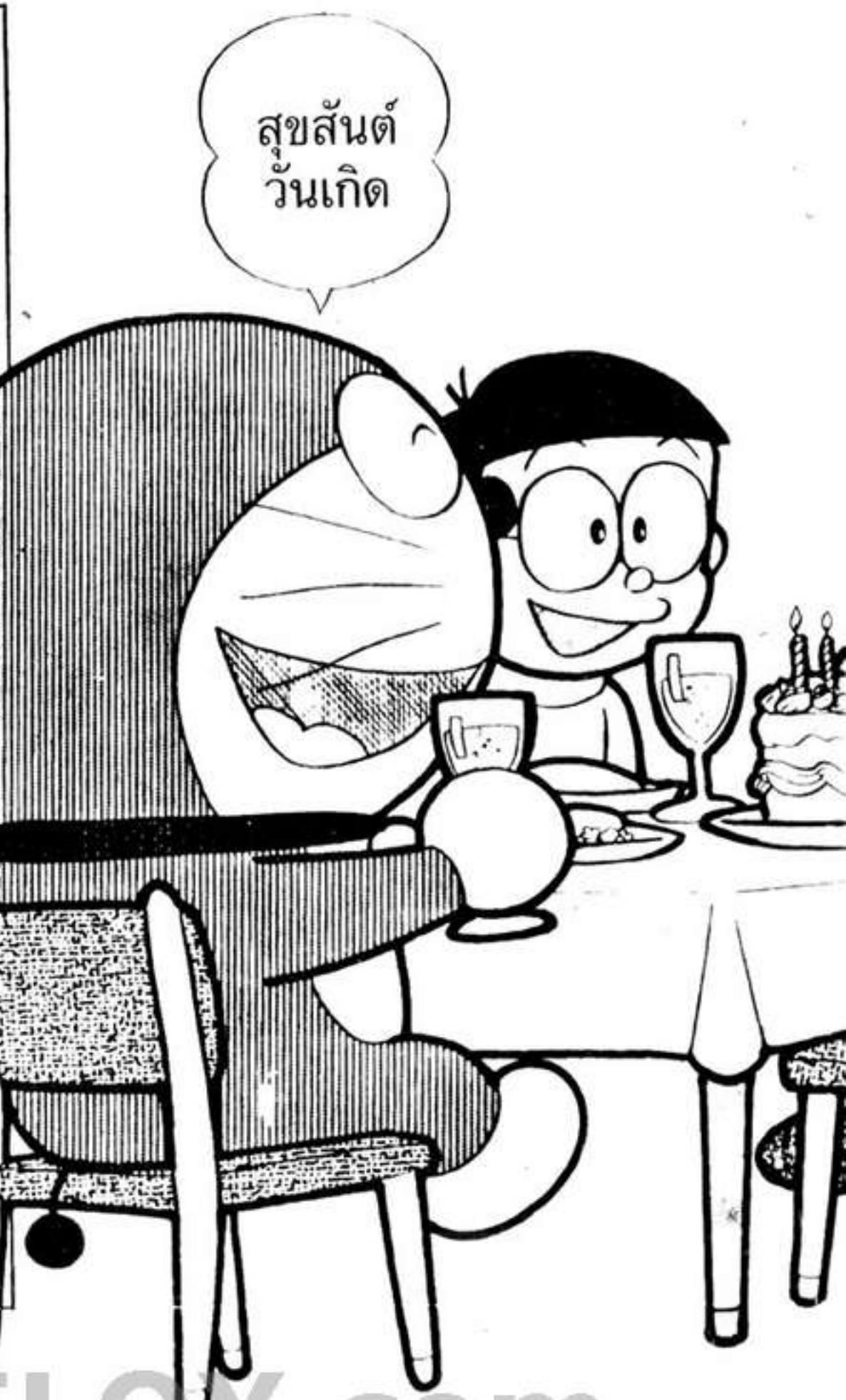

ฉันนี่เป็น
เด็กไม่ดีจริงๆ
กรุณายกโทษ
ให้ฉันเถอะนะ

คนที่ชอบแกล้งคนอื่น
เลยเปลี่ยนหน้ามือ
เป็นหลังมือไป
เรียบร้อยไปเลย

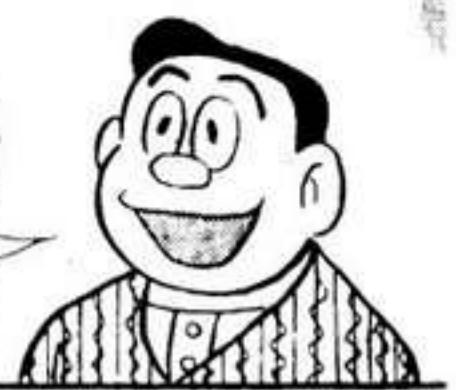

เจ้าสาว

ของโนบิตะ

อีกหน่อยก็
มื้อยามต้น
...

แล้วก็
มื้อยามปลาย
มหาวิทยาลัย

ถ้าเข้าได้นะ...

เงียบ
ได้มั้ย
!

พอกจบมหาวิทยาลัย
ก็เป็นผู้ใหญ่เต็มตัว

คราวนี้ก็
แต่งงาน

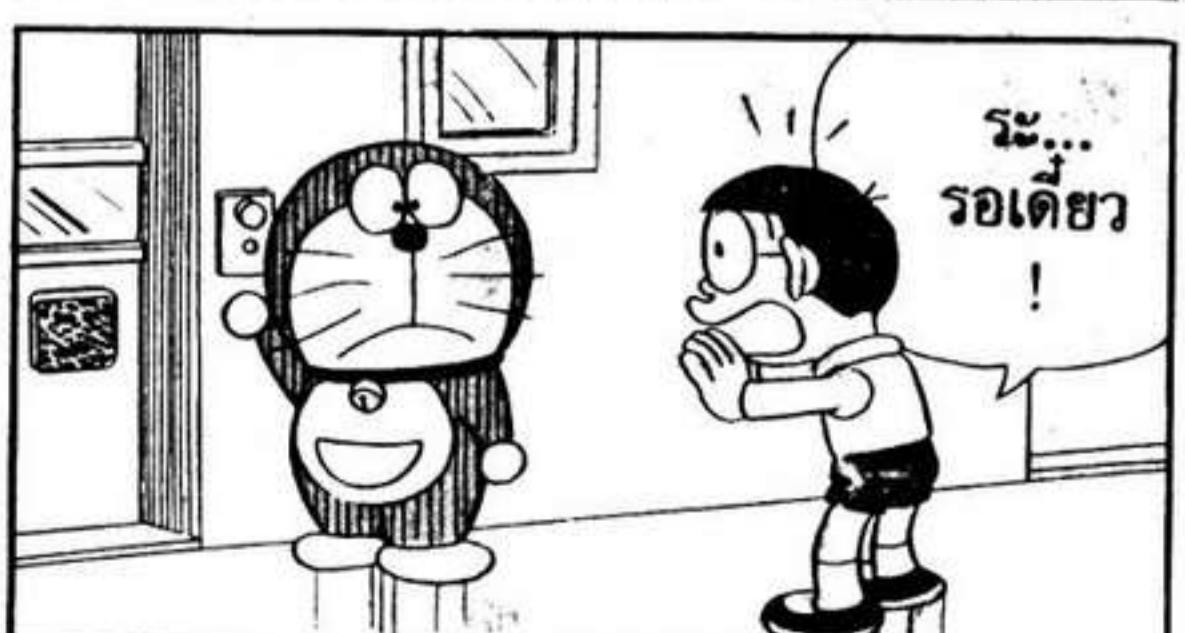
คงมีคนมา
ยอมเป็นเจ้าสาว
ร้อก

นี่...
อย่าหัว
ไห่มั้ย

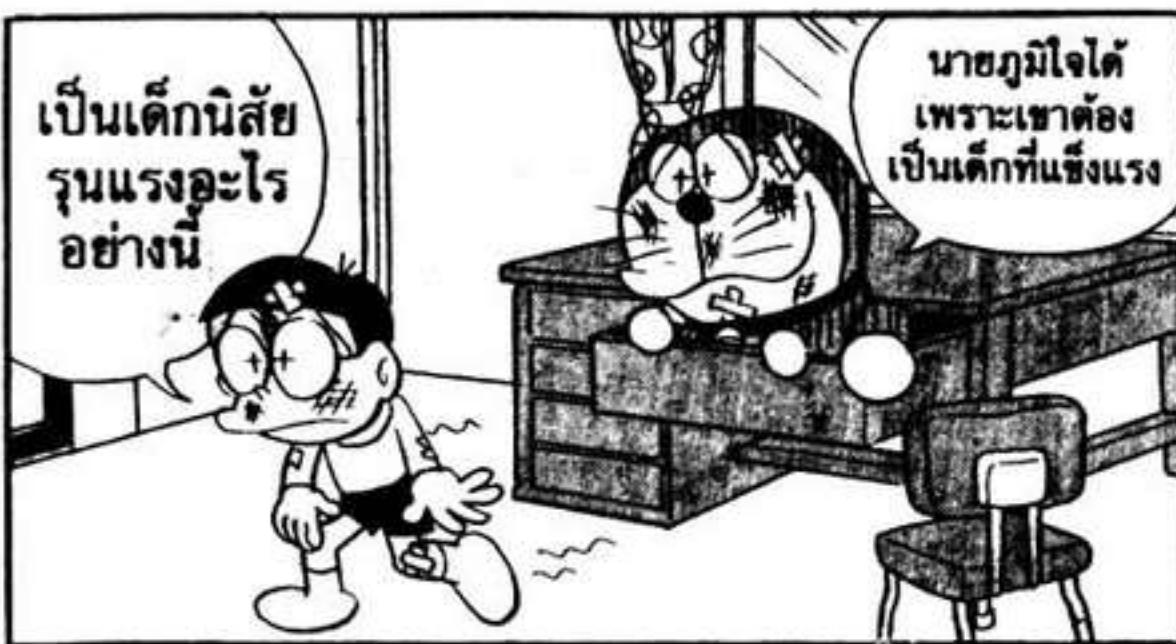

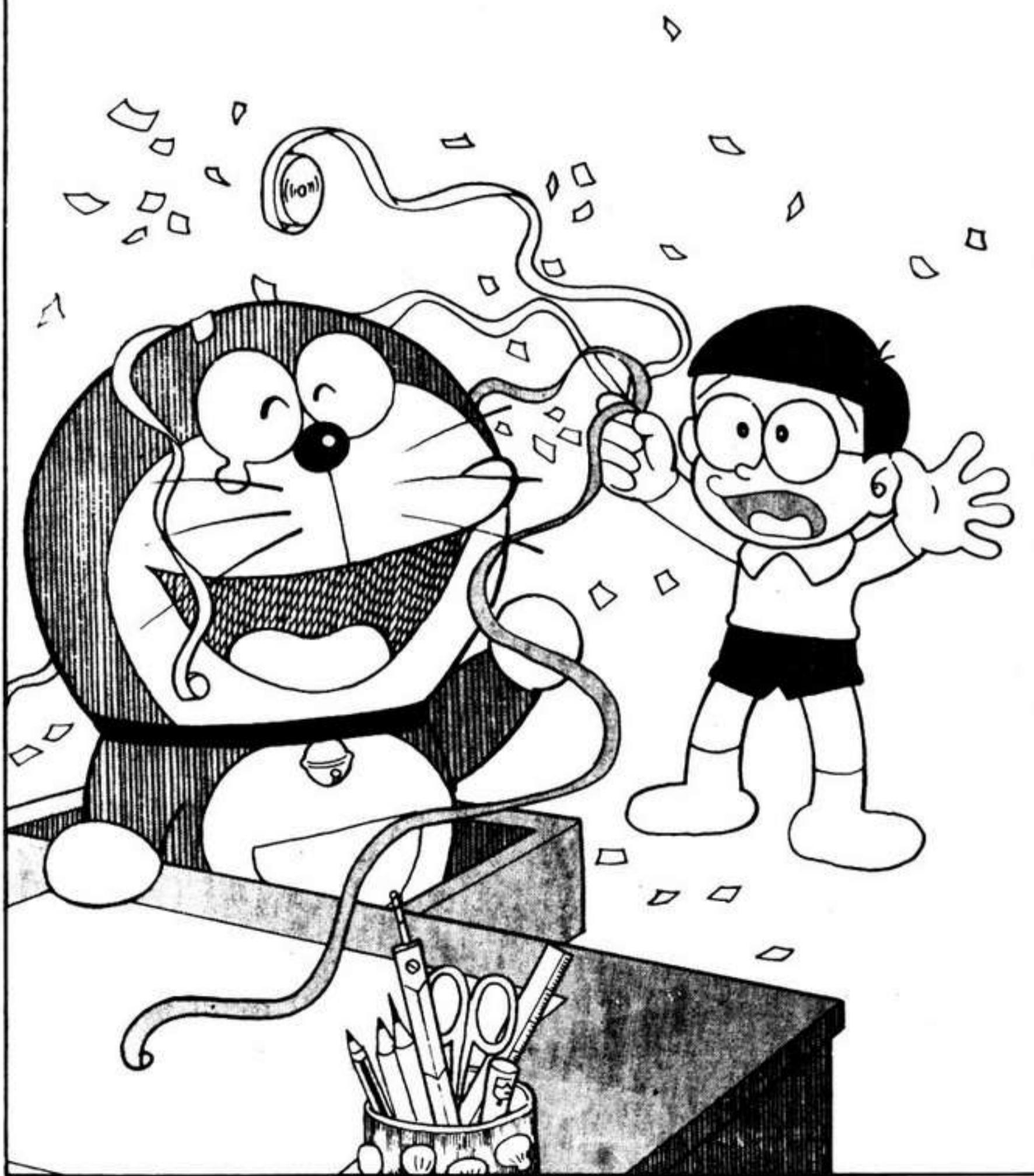

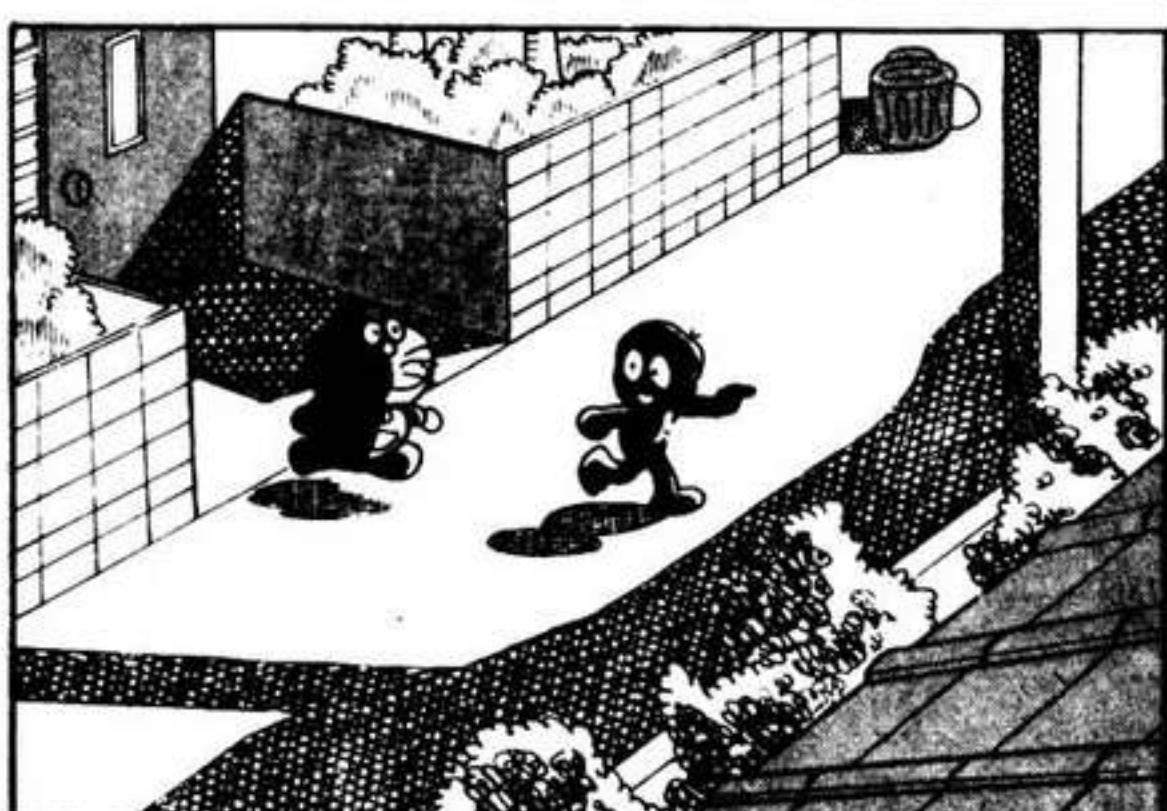

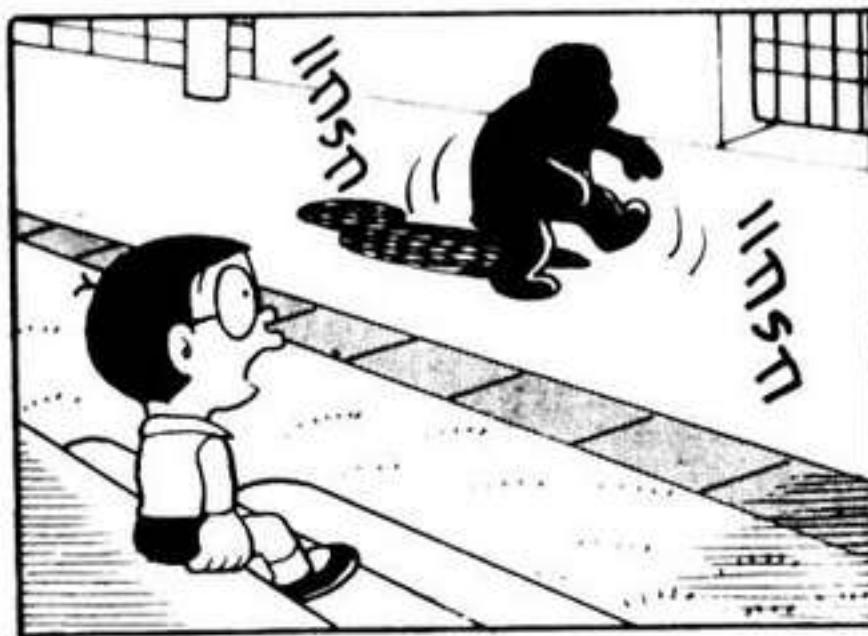
ลาก่อน...ไปรำลึก

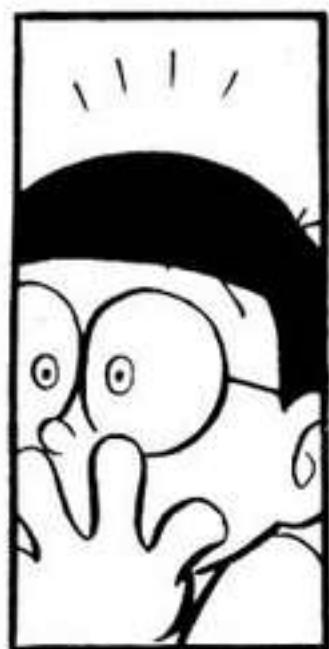

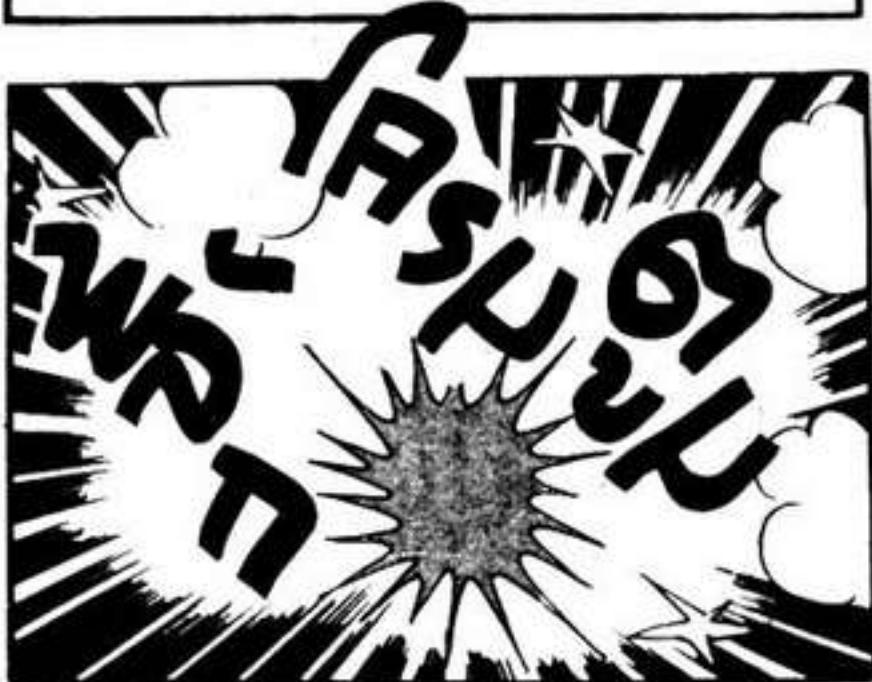

(จบโดราเอมอนเล่มที่ 6/ต่อเล่มที่ 7)